

መጽሐፈ ሳሙኤል - ሁለተኛ

ጳዊት የሳኦልን ሞት ሰማ
1:4-12 ተጓ ምብ - 1ሳሙ 31:1-13፣ 1ዜና10:1-12

1 ሳኦል ከሞተ በኋላ፣ ጳዊት አማሌ ቃውያንን ድል አድርጎ በመመለስ፣ በጸቅላሃ ሁለት ቀን ቄየ። ፊደላትን ቀን የተቀደደ ልብስ የለበሰ፣ በራሱም ላይ ትቢያ የነሰነሰ አንድ ሰው ከሳኦል ሰፊር መጣ። ወደ ጳዊት እንደደረሰው፣ ወደ መሬት ለጥ ብሎ በአክብሮት እጅ ነገ።

³ጳዊትም፣ “ከወደጋት መጣህ?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “ከእስራኤላውያን ሰፊር ሸሽቼ መምጣቴ ነው” በማለት መለሰለት።

⁴ጳዊትም፣ “ምን ነገር ተፈጠረ?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም “ሰዎቹ ከጦርነቱ ሸሽተዋል፣ ብዙዎቹ ወድቀዋል፣ ሞተዋል፣ ሳኦልና ልጁ ዮና ታንም ሞተዋል” አለ።

⁵ከዚያም ጳዊት ወሬውን የነገረውን ወጣት፣ “ሳኦልና ልጁ ዮና ታን መሞታቸውን እንዴት አወቅህ?” ሲል ጠየቀው።

⁶ወሬ ነጋረው ወጣትም እንዲህ አለ። “ድን ገት ወደ ጊልቦን ተራራ ወጥቼ ነበር፣ ከዚያም ሳኦል ጦሩን ተደግፎ ሳለ፣ ሠረገሎችና ፈረሰ ኞች ተከታትለው ደረሱበት፣ ግደኛውም ዞር ሲል እኔን ሰላየ ጦራኝ፣ እኔም፣ ምን ልታዘዝ አልሁ።”

⁸እርሱም፣ “አንተ ማን ነህ?” ሲል ጠየቀኝ፣ “እኔም አማሌቃዊ ነኝ” ብዬ መለስሁለት።

⁹ከዚያም፣ “እኔ በሞት ጣር ወሰጥ እገኛለሁ፣ ነፍሴ ግን አልወጣችም፣ እባክህ በላዬ ቆመህ ግደለኝ አለኝ።”

¹⁰መቼም ከወደቀ በኋላ እንደማይተርፍ ስላወቅሁ፣ በላዩ ቆሜ ገደልሁት፣ በራሱ ላይ የነበረውን ዘውድና የክንዱን አገር ወስጄ እነሆ፣ ለጌታዬ አምጥቻለሁ።”

¹¹ከዚያም ጳዊትና አብረውት የነበሩት ሰዎች ሁሉ ልብሳቸውን ቀደዱ። ¹²ለሳኦልና ለልጁ ለዮና ታን፣ ለእግዚአብሔር ሰራዊትና ለእስራኤል ቤት አዘነ፣ አለቀሰ፣ እስከ ማታም ድረስ ጸሙ፣ የወደቁት በሰይፍ ነበርና።

¹³ጳዊትም ወሬውን ያመጣለትን ወጣት፣ “ከየት ነው የመጣኸው?” ብሎ ጠየቀው።

እርሱም፣ “እኔ የአንድ መጻተኛ አማሌቃዊ ልጅ ነኝ” ብሎ መለሰ።

¹⁴ጳዊትም፣ “ታዲያ እግዚአብሔር የቀባውን ለማጥፋት እጅህን ስታነህ እንዴት አልፈራ

1:1 ዘፍ14:7 ዘጥ-13:29፣ኢሉ22:8፣ 1ሳሙ26:10፣30፣ 17:1ዜና10:13
1:2 ዘፍ37:7፣ 1ሳሙ4:12፣20:41፣2 ሳሙ4:10፣ኢዮ2:12 ፣ኤዝ27:30
1:6 ቀኑ21:1ሳሙ28:4
1:8 ቀኑ13:1ሳሙ15:2፣27:8፣30:13 ፣17
1:9 መሳ9:54
1:10 2ነገ11:12
1:11 ዘፍ37:29፣ ዘጥ14:6
1:13 ቀኑ8:1ሳሙ14:48
1:14 1ሳሙ12:3፣ 26:9
1:15 2ሳሙ4:10:12
1:16 ዘሌ20:9፣ ማቴ27:24-25፣ ሐሥ18:6
1:17 ቀኑ26:ዘፍ50:10፣ኤዝ32:2
1:18 ኢሉ10:13
1:19 2ሳሙ3:38፣ 23:8፣መዝ29:1፣ 45:3
1:20 ኢሉ13:3፣ 1ሳሙ18:6፣31:8፣ ሚክ1:10
1:21 ቀኑ6:ዘፍ27:28፣ዘጸ11:17፣ 1ነገ8:35፣17:1፣ 18:1፣2ዜና6:26፣ ኢዮ36:27፣38:28፣ መዝ65:10፣147:8፣ ኢሳ5:6፣18:4፣ 21:5፣ኢር5:24፣ 12:4፣14:4፣ኤዝ31:15፣ኦሞ1:12
1:22 ዘጸ32:42፣ ኢሳ34:3፣7:149:26
1:23 ዘጸ28:49፣ መዝ14:18
1:24 መሳ5:30

ህም?” ሲል ጠየቀው።

¹⁵ጳዊትም ከገሥልማሳቹ አንዱን ጠርቶ፣ “በል ቅረብና ውደቅበት” አለው። እርሱም መታው፣ ሞተም። ¹⁶ጳዊትም፣ “እግዚአብሔር የቀባውን ገድያለሁ፣ ስትል የገዛ አፍህ መስክሮብሃልና፣ ደምህ በራስህ ላይ ይሁን” አለው።

ጳዊት ለሳኦልና ለዮና ታን የተቀኘው የሐዘን እንግራግራ

¹⁷ጳዊትም በሳኦልና በልጁ በዮና ታን ሞት ምክንያት ይህን የሐዘን እንግራግራ እየተቀኘ አለቀሰ፣ ¹⁸እንዲሁም የቀስት እንግራግራ የተባለውን ለይሁዳ ሕዝብ እንዲያስተምሩ አዘዘ፣ ይህም በያሻር መጽሐፍ ተጽፎአል።

¹⁹እስራኤል ሆይ፣ ክብርህ በኩረብቶችህ ላይ ተወግቶ ሞቶአል፣ ኅያላኑ እንዴት እንደዚህ ይውደቁ!

²⁰ይህን በጌት አትናገሩ፣ በአስቀሎናም መንገዶች አታውጁት፣ የፍልስጥኤም ቄንጃጅት አይደሉት፣ ያልተገረዙት ሰቶች ልጆች እልል አይበሉ።

²¹እናንተ የጊልቦን ተራሮች ሆይ፣ ጠል አያረሰርሳችሁ፣ ዝናብም አይውረድባችሁ፣ የቀኑርባን እህል የሚያበቅሉም ዕርሻዎች አይኑራችው፣ በዚያ የኅያሉ ሰው ጋሻ ረክሶአልና፣ የሳኦል ጋሻ ከእንግዲህ በዘይት አይወለወልም።

²²ከሞቱት ሰዎች ደም፣ ከኅያላኑም ሥብ፣ የዮና ታን ቀስት ተመልሳ አልመጣችም፣ የሳኦልም ሰይፍ በከንቱ አልተመለሰችም።

²³ሳኦልና ዮና ታን በሕይወት እያሉ፣ የሚዋደዱና የሚስማሙ ነበሩ፣ ሲሞቱም አልተለያዩም፣ ከንስርም ይልቅ ፈጣኖች፣ ከአንበሳም ይልቅ ብርቱዎች ነበሩ።

²⁴እናንተ የእስራኤል ቄንጃጅት ሆይ፣ ሐምራዊ ቀሚሰና ቀጭን ፈትል ላለባችሁ፣ ልብሶቻችሁንም በወርቀ ዘበ ላስጌጠላችሁ፣ ለሳኦል አልቅሱለት።

²⁵ኅያላኑ እንዴት እንዲህ በጦርነት ወደቁ! የናታን በኩረብቶችህ ላይ ተወግቶ ሞቶአል።

26 ወንድሜ የናታን ሆይ፤ እኔ ስለ አንተ አዘንሁ፤ አንተ ለእኔ እጅግ ውድ ነበርህ፤ ፍቅርህ ለእኔ ድንቅ ነበረ፤ ከሴት ፍቅርም ይልቅ ግሩም ነበር።

27 “እያላኑ እንዴት ወደቁ! የጦር መሣሪያዎቹን እንዴት ከንቱ ይሁኑ!” ዳዊት የይሁዳ ንጉሥ ሆነ

2 ከዚህ በኋላ ዳዊት፣ “ከይሁዳ ከተሞች ወደ አንዲቱ ልውጣን?” ብሎ እግዚአብሔርን ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፣ “አዎን ውጣ” አለው። ዳዊትም፣ “ወደ የትኛዬቱ ልሂድ?” ሲል ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፣ “ወደ ኬብሮን” ብሎ መለሰለት።

28 ስለዚህ ዳዊት ከሁለቱ ሚስቶቹ ከአይዘራኤላዊቷ ከአኪናሆምና የቀርሜሎሳዊው የናባል ሚስት ከሸበረቸው ከአቢግያ ጋር ወደ ዚያ ወጣ። 29 እንዲሁም ዳዊት አብረውት የነበሩትን ሰዎች ከነቤተ ሰቦቻቸው አመጣቸው፤ እነርሱም በኬብሮን ከተሞች ተቀመጡ። 30 የይሁዳም ሰዎች ወደ ኬብሮን መጡ፤ በዚያም ዳዊትን ቀብተው በይሁዳ ቤት ላይ አነገሡት።

31 ሳኦልን የቀበሩት የኢያቢስ ገለጻድ ሰዎች መሆናቸውን ለዳዊት በነገሩት ጊዜ፣ 32 እርሱም የኢያቢስ ገለጻድ ሰዎች ይህን እንዲነግሩ መልእክተኞች ላከ፤ “በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ ጌታችሁን ሳኦልን በመቅበር በነገሩት አሳይታችኋልና እግዚአብሔር ይባርካችሁ፤ 33 አሁንም እግዚአብሔር ጽኑ ፍቅሩንና ታማኝነቱን ይግለጥሳችሁ፤ እናንተ ይህን ስላደረጋችሁ፣ እኔም እንደዚሁ በሳ ነገር አደርግላችኋለሁ፤ 34 እንግዲህ ጠንክሩ፤ በርቱ ጌታችሁ ሳኦል ሞቶአልና፤ የይሁዳ ቤትም እኔን ቀብተው በላያቸው አንግሠውኛል።”

በዳዊት ቤትና በሳኦል ቤት መካከል የተደረገ ጦርነት

35 በዚህ ጊዜ የሳኦል ሰራዊት አዛዥ የኔር ልጅ አበኔር፣ የሳኦልን ልጅ ኢያቡስቱን ወስዶ ወደ መገናኛው አሻገረው፤ 36 እርሱንም በገለጻ ድ፣ በአሰር፣ በአይዘራኤል፣ በአፍሬ ምና በብንያም እንዲሁም በእስራኤል ሁሉ ላይ አነገሠው።

37 የሳኦል ልጅ ኢያቡስቱ በእስራኤል ላይ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው አርባ ዓመት ነበረ፤ ሁለት ዓመትም ገዛ። የይሁዳ ቤት ግን ዳዊትን ተከተለ። 38 ዳዊት በኬብሮን ንጉሥ ሆኖ እስራኤልን የገዛው ሰባት ዓመት

1፡26 ቍ17፣14ጦ።
18፡1፣20፡42፣
ኤር22፡18፣34፣5
1፡27 14ጦ፡24
2፡1 ዘፍ13፣18፣
23፡19፣14ጦ፡23፡2፣
11-12
2፡2 14ጦ፡25፡42
፡43
2፡3 ዘፍ13፣18፣
23፡2፣37፣14፣14ጦ፡
27፡2፣1ዜ5፡12፡22
2፡4 መ421፡8፣
14ጦ፡235፣11፡1፣
30፡31፣24ጦ፡53፡5፣
1ዜ5፡12፡23-40
2፡5 መ41፡72፣
14ጦ፡23፡21፣
2ጠ.፡1፡16
2፡6 ዘ034፡6
2፡7 ኢሱ1፡6፣
መ45፡21
2፡8 ዘፍ32፡2፣
14ጦ፡14፡50፣24ጦ፡
3፡27፡4፡5፣1ዜ58፡33፣
9፡39
2፡9 ዘ፡32፡26፣
ኢሱ19፡24-31፣
1ዜ5፡12፡29
2፡11 24ጦ፡5፡5

2፡12 ኢሱ9፡3
2፡13 24ጦ፡8፡16፣
19፡13፣17፡1፣17፣
1ዜ52፡16፣11፡6፣
27፡34
2፡16 መ43፡21
2፡17 14ጦ፡17፡8፣
24ጦ፡3፡1
2፡18 14ጦ፡26፡6፣
24ጦ፡3፡30፡39፡10፡7
፣11፣፣14፡1፣16፡10፣
18፡14፡19፡22፣
20፡8፡23፡24፣
24፡3፣17፡1፣7፣
2፡5፡34፣1ዜ52፡16፣
11፡26፣12፡8፣27፡7፣
ም46፡5፣ጦ2፡9
2፡22 24ጦ፡3፡27
2፡23 24ጦ፡3፡27፣
4፡6፡20፡12

ከስድስት ወር ነበረ።

39 የኔር ልጅ አበኔር፣ ከሳኦል ልጅ ከኢያቡስቱ አገልጋዮች ጋር ሆኖ ከመገናኛው ተነሥተው ወደ ገባዎን ሄዱ። 40 እነርሱንም የጽሩያ ልጅ ኢያቡስቱ የዳዊት ሰዎች ወጥተው በገባዎን ኩሬ አጠገብ ተገናኝተው፤ አንዱ ወገን በኩሬው ወዲህ ማዶ፣ ሌላው ወገን ደግሞ በኩሬው ወዲያ ማዶ ተቀመጠ።

41 ከዚያም አበኔር፣ ኢያቡስቱን፣ “ከእናንተም ከእኛም ጉልማሶች ይነሡና በፊታችን በጨበጣ ወጊያ ይጋጠሙ” አለው።

ኢያቡስቱም፣ “ይሁን እሺ ይጋጠሙ” ብሎ መለሰ።

42 ስለዚህ ከብንያም ለሳኦል ልጅ ለኢያቡስቱ ዐሥራ ሁለት፣ ለዳዊት ደግሞ ዐሥራ ሁለት ሰዎች ተነሥተው ተቈጠሩ። 43 ከዚያም እያንዳንዱ ሰው የባለጋራውን ራስ በመያዝ ሰይፍን በጉኑ እየሻጠበት ተያይዘው ወደቁ። ስለዚህም በገባዎን የሚገኘው ያ ቦታ “የሰይፍ ምድር” ተባለ።

44 የዚያን ዕለቱ ጦርነት እጅግ ከባድ ነበር፤ አበኔርና የእስራኤል ሰዎች በዳዊት ሰዎች ድል ሆኑ።

45 ሦስቱ የጽሩያ ወንዶች ልጆች ኢያቡስቱ አቢሳና አሣሄል እዚያው ነበሩ። አሣሄል እንደ ዱር ሚዳቋ በሩጫ ፈጣን ነበረ፤ 46 ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ ሳይል አበኔርን ተከታተለው። 47 አበኔርም ወደ ኋላው ዘመ ብሎ በመመልከት፣ “አሣሄል! አንተ ነህ?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “አዎን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰለት።

48 ከዚያም አበኔር፣ “ወደ ቀኝህ ወይም ወደ ግራህ ዘመ በልና አንዱን ጉልማሳ ይዘህ መሣሪያውን ንጠቀው” አለው። አሣሄል ግን እርሱን መከታተሉን አልተወም ነበር።

49 እንደ ገናም አበኔር፣ “እኔን መከታተል ብትተው ይሻልሃል፤ እኔስ ለምን ከመሬት ጋር ላጣብቅህ? ከዚያስ የወንድምህን የኢያቡስቱን ፊት ቀና ብዬ እንዴት አያለሁ?” አለው።

50 አሣሄል ግን መከታተሉን አልተወም፤ ስለዚህ አበኔር በጦሩ ጫፍ ሆዱን ወጋው፣ ጦሩም በጀርባው ዘልቆ ወጣ፤ አሣሄልም እዚያው ወደቀ፤ ወዲያው ሞተ። እያንዳንዱም ሰው አሣሄል ወድቆ ወደ ሞተበት ስፍራ ሲደርስ ይቆም ነበር።

51 ኢያቡስቱ አቢሳ ግን አበኔርን ተከታተሉት፤ እያሳደዱም ወደ ገባዎን ምድረ በዳ በሚወሰደው መንገድ ከጋይ አጠገብ ወዳለው ወደ አማ ኩራብታ ሲደርሱ ፀሐይ ጠለቀች። 52 ከዚያም

16 ዕብራይስጥ፣ ሌልታዝ ሀዘሪያ ይባላል፤ ትርጉሙም፣ የመሻገጥ ምድር ወይም የጥላቻ ምድር ግለት ነው።

የብንደም ሰዎች ወደ አበኔር ተሰብስበው ማንበር በመፍጠር በኩራብታው ጫፍ ላይ ተሰለፉ።

²⁶አበኔር ኢዮአብን ጠርቶ፤ “ይህ ሰይፍ ዘላለም ማጥፋት አለበትን? ውጤቱ መራራ መሆኑን አንተስ ሳታውቀው ቀርተህ ነውን? ሰዎችህ ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን እንዲያቆሙ ትእዛዝ የማትሰጣቸውስ እስከ መቼ ድረስ ነው?” አለው።

²⁷ኢዮአብም፤ “አያው እግዚአብሔርጃ ይህን ባትናገር ኖሮ፤ ሰዎቹ እስኪነጋ ድረስ ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን ባላቆሙም ነበር” ብሎ መለሰ።

²⁸ስለዚህ ኢዮአብ ቀንደ መለከቱን ነፋ፤ ከዚያም በኋላ ሰዎቹ በሙሉ እስራኤልን ማሳደዱን ተው፤ ውጊያውም በዚህ አበቃ።

²⁹አበኔርና ሰዎቹም ለሊቱን ዓረባን አልፈው ሄዱ። ከዚያም ዮርዳኖስን በመሻገር ቤት ሮንንጎ ሁሉ ዐልፈው ወደ መሃናይም መጡ።

³⁰ከዚያም ኢዮአብ አበኔርን ማሳደዱን ትቶ ተመለሰ፤ ሰዎቹንም ሁሉ አንድ ላይ በሰበሰባቸው ጊዜ፤ ከዳዊት ሰዎች አሣሄ ልን ሳይጨምር፤ ዐሥራ ዘጠኝ ሰዎች መጥፋታቸው ታወቀ። ³¹የዳዊት ሰዎች ግን ከአበኔር ጋር ከሰሩት ሦስት መቶ ሥልሳ ብንደማውያን ገደሉ። ³²አሣሄልንም ከወደ ቀበት አንሥተው በቤተልሔም በአባቱ መቃብር ቀበሩት። ከዚያም ኢዮአብና ሰዎቹ ለሊቱን ሁሉ ሲገመገሡ አድረው፤ ሲነጋ ኬብሮን ደረሱ።

3 በዳዊት ቤትና በሳኦል ቤት መካከል የገበ ረው ጦርነት ብዙ ጊዜ ቁዩ፤ ዳዊት እየበረታ ሲሄድ፤ የሳኦል ቤት ግን እየተቃዋመ መጣ።

²ዳዊት በኬብሮን ሳለ፤ ሰድስት ወንዶች ልጆች ተወለዱለት።

የበኩር ልጅ፤ ከኢይዝራኤላዊቷ ከአ ኪናሆም የተወለደው አምናን፤

³ሁለተኛው፤ የቀርሚሎሳዊው የናባል ማስት ከነበረችው ከአቢግደ የተወለደው ከልክብ፤ ሦስተኛው፤ ተልማይ ከተባለው ከቬሽር ንጉሥ ልጅ ከመዓካ የተወለደው አቤሴሎም፤

⁴አራተኛው፤ ከአጊት የተወለደው አዶንያስ፤ አምስተኛው፤ ከአቢግል የተወለደው ሰፍጥያ፤

⁵ስድስተኛው፤ ከዳዊት ማስት ከዒግላ የተወለደው ይትረጎም ነበር። እነዚህ ዳዊት በኬብሮን ሳለ የተወለዱለት ናቸው።

አበኔር ከዳዊት ጋር ተባበረ

⁶የሳኦል ቤትና የዳዊት ቤት በጦርነት ላይ በነበሩበት ጊዜ፤ አበኔር በሳኦል ቤት ላይ ኅይለን ያጠናክሮ ነበር። ⁷ሳኦልም የኢዮሄልን ልጅ ርጅፋን በቁባትነት

2:26 ዘጸ32:42፣ ኤር46:10:14:15፣ 2:13:15
2:28 መ43:27፣ 2:40:18:16:20:23
2:29 ዘጸ32:2፣ ዘጸ3:17
2:32 ዘጸ49:29
3:1 2:40:2:17፣ 5:10:22:44:171
14:30:አስ9:4
3:2 1:40:25:43፣ 2:40:13:1
3:3 1:40:25:42፣ 2:40:13:1:28:37፣ 14:32:15:8
3:4 1:71:5:11፣ 2:13:22
3:6 1:40:14:50
3:7 ዘጸ22:24፣ 2:40:16:21-22፣ 21:8-11:171:3

3:8 1:40:17:43፣ 2:40:9:8:16:9፣ 2:78:13
3:9 1:40:15:28
3:10 መ420:1፣ 1:40:25:28-31፣ 2:40:24:2
3:13 ዘጸ43:5
3:14 1:40:18:27
3:15 ዘጸ24:1-4፣ 25:44
3:16 2:40:16:5፣ 17:18
3:17 መ411:11
3:18 1:40:9:16፣ 2:40:8:6

አስቀምጦአት ነበር፤ ኢየቡስቴም አበኔርን፤ “ለምንድን ነው ከአ ባቴ ቁባት ጋር የተኛኝኝ ው?” አለው።

⁸አበኔርም በኢየቡስቴ ንግግር እጅግ ስለ ተቁጣ እንዲህ አለ፤ “እኔ ለይሁዳ የምውግን የውሻ ጭንቅላት ነኝን? ለአ ባትህ ለሳኦል ቤት ለወንድሞቹና ለዘመ ዶቹ ታማኝነቴን እስከ ዛሬ ድረስ አላን ደልሁም፤ አንተንም አሳልፌ ለዳዊት አል ሰጠሁም፤ አሁን ግን አንተ ከዚህ ሴት ጋር በፈጸምሁት ነገር ትከሰኛለህን? ⁹እኛ ዚአብሔር ለዳዊት በመሐሳ የሰጠውን ተስፋ እጭር እንዲደርስ ሳላደርግ ብቀር እግዚአብሔር በአበኔር ላይ ክፉ ያደርግበት፤ ከዚያ የባስም ያምጣበት፤ ¹⁰የማለለትም መንግሥትን ከሳኦል ቤት አውጥቶ፤ ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ባለው በእስራኤልና በይሁዳ ምድር ላይ የዳዊትን ዙፋን ለመመሥረት የሰጠው ተስፋ ነው።”

¹¹ኢየቡስቴም አበኔርን አጥብቆ ፈርቶት ስለ ነበር፤ እንደ ገና አንዲት ቃል እንኳ ለመልሰለት አልደፈረም።

¹²ከዚያም አበኔር ለዳዊት፤ “ምድራቴ የማን ናት? ከእኔ ጋር ተስማማ፤ እነሆ እስራኤል ሁሉ ወደ አንተ አንዲመለስ እኔ እረዳለሁ” ብለው ለዳዊት እንዲነገሩለት መልክተኞች ላከ።

¹³ዳዊትም፤ “ይሁን እኛ፤ ከአንተ ጋር ስም ምነቴን አደርጋለሁ፤ ነገር ግን ከአንተ አንዲት ነገር እሻለሁ፤ ይኸውም ወደ እኔ ስትመጣ በመጀመሪያ የሳኦልን ቤት ልጅ ሚልኮልን ይዘልኝ እንድትመጣ ነው፤ ያለዚያ ግን ወደ እኔ እንዳትመጣ” አለ።

¹⁴ከዚያም ዳዊት፤ “የመቶ ፍልስጥኤማውያን ሽሊፈት ማጫ የከፈልሁባትን ሚስቴን ሚል ኮልን ስጠኝ” ብሎ ወደ ሳኦል ልጅ ወደ ኢየቡስቴ መልክተኞች ላከበት።

¹⁵ስለዚህም ኢየቡስቴ መልክተኞች ላከ፤ ሚል ኮልን ከባላ ከሌላ ልጅ ከፈልጠኤል ወስ ዳት። ¹⁶ባላም እስከ ብራቂም ከተማ ድረስ እያለቀሰ ተከትሎአት ሄደ፤ ከዚያም አበኔር፤ “በል በቃህ! ወደ ቤትህ ተመለስ” አለው። ስለዚህም ተመለሰ።

¹⁷አበኔር ከእስራኤል ሽማግሌዎች ጋር ተመካከረ፤ እንዲህም አለ፤ “ባለፈው ጊዜ ዳዊት በላያችሁ እንዲነገሥ ፈልጋችሁ ነበር፤

¹⁸እግዚአብሔር ለዳዊት፤ ‘በባሪያዬ በዳዊት ሕዝ ቤን እስራኤልን ከፍልስጥኤማውያን እጅና ከጠላቶቻቸው እጅ እታደጋቸዋለሁ’ ብሎ ተስፋ ስለ ሰጠው፤ ይህን አሁኑኑ አድርጉት።”

²⁷ ወይም፣ በዚ ግዛ ይህን ብትናገር ኖሮ ሰዎቹ ወንድ ሞቻቸውን ማደዱን ባቆሙ ነበር ወይም፣ ይህን ብትናገር ኖሮ ሰዎቹ እስኪነጋ ድረስ ወንድሞቻቸውን ማደዱን ባቆሙ ነበር
²⁹ ወይም ግዛ ወይም ሽሊፈ የብራቂሙ ቃል ትርጉም ባትክል አይታወቅም።

¹⁹እንዲሁም አባይ ለብንደራዎች ራሱ ሂደ ይህንኑ ነገራቸው፤ ከዚያም እስራኤልና መላው የብንደራዎች ቤት ለማድረግ የፈለጉትን ሁሉ ለዳዊት ለመንገር ወደ ኬብሮን ሄደ። ²⁰አባይ ከሃያ ሰዎች ጋር ዳዊት ወዳለበት ወደ ኬብሮን መጣ፤ ዳዊትም ለአባይና አብረውት ለአባይ ሰዎች ግብዣ አደረገላቸው። ²¹ከዚያም አባይ ዳዊትን፣ “ከአንተ ጋር ቃል ኪዳን እንዲያደርጉ፣ ልብህ እንደተመኘውም ሁሉን እንድትገዛ ፈጥኝ ሂደ፤ ለጌታዬ ለንጉሠ መላውን እስራኤልን ልሰብስብ” አለው። ስለዚህ ዳዊት አባይን አሰናብተው፤ በሰላምም ሄደ።

ኢዮአብ አባይን ገደለው

²²ዳዊትና የኢዮአብ ሰዎች በዚያኑ ጊዜ ብዙ ምርኮ ይዘው ከዘመቻ ተመለሱ። አባይ ህን ዳዊት በሰላም አሰናብቶት ስለ ሄደ፤ በኬብሮን አልነበረም። ²³ኢዮአብና አብሮት የነበረው ሰራዊት ሁሉ እዚያ እንደ ደረሱ፣ የኔር ልጅ አባይ ወደ ንጉሠ መምጣቱን፣ ንጉሠ እንዳሰናበተውና እርሱም በሰላም እንደ ሄደ፣ ኢዮአብ ሰማ።

²⁴ስለዚህ ኢዮአብ ወደ ንጉሠ ገብቶ እንዲህ አለ፣ “ምን ማድረግህ ነው? እነሆ አባይ መጥቶልህ እንዴት በሰላም እንዲሄድ አሰናብቶኸው? ²⁵የኔርን ልጅ አባይን ታውቀዋለህ፤ የመጣው ሊያታልልህ፣ መውጣት መግባትህን ለማወቅና የምታደርገውን ሁሉ ሊሰልል ነው።”

²⁶ከዚያም ኢዮአብ ከዳዊት ዘንድ ወጣ፤ አባይን እንዲያመጡትም መልክቶች ላከ፤ መልክቶቹም ከሲይር የውሃ ጉድጓድ አጠገብ መላሉት። ዳዊት ግን ይህን አላወቀም ነበር። ²⁷አባይ ወደ ኬብሮን በተመለሰ ጊዜ፣ ኢዮአብ በቁይታ የሚያነጋግረው በመምሰል ዞር አድርጎ ወደ ቅጽሩ በር ይዞት ሄደ፤ እዚያም የሀንድሙን የአሃዘልን ደም ለመብቀል ሲል፣ ሆዱ ላይ ወግቶ ገደለው።

²⁸ዳዊት ይህን ነገር ቁይቶ በሰማ ጊዜ እንዲህ አለ፣ “እኔም ሆንሁ መንግሥቱ ከኔር ልጅ ከአባይ ደም በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ገጽሕ ነን፤ ²⁹ደሙ በኢዮአብ ራሰና በአባቱ ቤት ሁሉ ላይ ይሁን፤ ፈሳሽ ነገር የሚወጣው ወይም አሠቃቂ የቁዳ በሽታ መያለበት፣ በምርኮዝ የሚሄድ አንኳሳ፣ ወይም በሰይፍ ተመቶ የሚወድቅ ወይም የሚበላው ያጣ ራብተኛ ከኢዮአብ ቤት አይታጣ።”

³⁰አባይ ገባን ላይ በተደረገው ጦርነት የኢዮአብንና የአባሳን ወንድም አሃዘልን ገድሎት ስለ ነበር፣ እነርሱም አባይን ገደሉት።

³¹ከዚያም ዳዊት ለኢዮአብና አብሮት ሰጠ

3+19 1ዜና12:2+16:29
 3+20 1ዜና12:39
 3+21 2ሳሙ5:3+15711:37
 3+27 ዘ021:14+መሳ3:21+2ሳሙ2:8:22:23+4:1+1572:5:32
 3+28 ቍ37:11821:9
 3+29 ዘሌ15:2+20:9+1572:31-33
 3+31 ዘ637:34+መዝ30:11+35:13+69:11+ሌላ20:2

ረው ሕዝብ ሁሉ፣ “ልብሳችሁን ቀዳችሁ፣ ማቅ ለብሳችሁ በአባይ ፊት አልቅሱ” አላቸው፤ ራሱ ንጉሥ ዳዊትም አስከሬኑን አጀበ። ³²ከዚያም አባይን በኬብሮን ቀበሩት፤ ንጉሠም በአባይ መቃብር ላይ ሙሽ አለቀሰ፤ ሕዝቡም ሁሉ እንደዚሁ አለቀሱ።

³³ንጉሠም ለአባይ ይህን የሕዘን እንጉርጉር ተቀኘ፡፡

“አባይ እንደ ተራ ሰው ይሙት?
³⁴እጆችህ አልታሰሩም፤
 እግሮችህ በእግር ብረት አልገቡም፤
 ሰው በክፉ ሰዎች ፊት እንደሚወድቅ
 አንተም እንደዚሁ ወደቅህ።”

ሕዝቡም ሁሉ እንደ ገና አለቀሱለት።

³⁵ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ እህል በሚቀምስ በት ሰዓት ወደ ዳዊት መጥተው ምግብ እንዲበላ አጥብቀው ለሙኑት። ዳዊት ግን፣ “ፀሐይ ከመጥለቋ በፊት እንጀራ ወይም ሌላ ነገር ብቀምስ፣ እግዚአብሔር ክፉ ያደርግላችኋል፤ ከዚያም የባሰ ያምጣላችኋል” ብሎ ማለ።

³⁶ሕዝቡም ሁሉ ይህንኑ ተመለከቱ፤ ደስም አላቸው፤ በእርግጥ ንጉሠ ያደረገው ሁሉ ሕዝቡን ደስ አሰኛቸው። ³⁷እንዲሁም በዚያን ዕለት

ሕዝቡ ሁሉና እስራኤል በሙሉ ንጉሠ የኔር ልጅ በአባይ ሞት እጁ እንዳልገባበት ዐወቁ።

³⁸ከዚያም ንጉሠ ለራሱ ሰዎች እንዲህ አለ፣ “በዛሬይቱ ዕለት በእስራኤል መስፍንና ታላቅ ሰው መውደቁን አላወቃችሁምን? ³⁹ምንም እንኳ ዛሬ የተቀባሁ ንጉሥ ብሆንም፤ እኔ ደካማ ሰው ነኝ፤ እነዚህ የጽሩያ ልጆች እጅግ በርታተውብኛል። እግዚአብሔር ለክፉ አድራጊ የእጁን ይስጠው።”

ኢዮአብ ተገደለ

4 አባይ በኬብሮን መሞቱን የሳኦል ልጅ ኢዮአብ በሰማ ጊዜ ወኔ ከዳው፤ መላው እስራኤልም ደነገጠ። ²ከዚህ ጊዜ የሳኦል ልጅ ኢዮአብ የወራሪ ጭፍራቡድን መሪዎች የሆኑ ሁለት ሰዎች ነበሩት፤ አንዱ በዓና ሌላው ደግሞ ራካብ ይባሉ ነበር። እነርሱም ከብንደራዎች ነገድ የብኤሮት ተወላጅ የሆነው የሬሞን ልጆች ነበሩ፤ ብኤሮት ከብንደራዎች ክፍል እንደ አንዱ ትቁጠራለች። ³የብኤሮት ሕዝብ ወደ ጌቱም በመሸሸ እስከ ዛሬም በመጽተኝነት እዚያው ይኖራልና።

⁴የሳኦል ልጅ የናታን ሁለት እግሮቹ ሽባ የሆኑ አንድ ልጅ ነበረው። እርሱም የሳኦልና የናታን አግሚት ወሬ ከአይዝራኤል በመጣ ጊዜ የአምስት ዓመት ልጅ ነበረ።

²⁹ የዕብራይስጡ ቃል ማናቸውንም ዐይነት የቁዳ በሽታ የሚያመለክት ነው።

3+32 ዘጥ14:1+ምላ24:17
 3+33 ዘ650:10
 3+34 ኢዮ36:8+መዝ2:3+149:8+ኢላ45:14+5ሆ3:10
 3+35 ፍት1:17+1ሳሙ31:13+2ሳሙ12:17+ኤር16:7
 3+37 ቍ28
 3+38 2ሳሙ1:19
 3+39 መሳ18:26+2ሳሙ2:18+16:9+18:11+1572:32+መዝ41:10+101:8
 4+1 2ሳሙ3:27
 4+2 ኢሱ9:17
 4+3 ዘ011:33
 4+4 ዘሌ21:18+1ሳሙ18:1+31:9+2ሳሙ9:8+12:16+14:19+24:21+7:8+1ዜና8:34+9:40

ሸባ የሆነውንም በዚህ ጊዜ ሞግዚቱ እን ሥታው በጥድፊያ ስትሸሽ በመውደቁ ነው። ስሙም ሜምሬቦስቴ ይባል ነበር።

⁵በዚህ ጊዜ የብኢሮታዊው የሬሞን ልጆች ሬካብና በዓና ወደ ኢያቡስቴ ቤት ለመ ሄድ ተነሡ፤ እርሱም የቀትር ጊዜ ዕረፍት ለማድረግ ዐልጋው ላይ ተኝቶ ሳለ፣ ሙቀት ሲሆን እኩለ ቀን ላይ ደረሱ፤ ስንዴ እንደሚፈልግም ሰው ሆነው ወደ ቤቱ ውስጥ ዘልቀው በመግባት ሆዱ ላይ ወጉት። ከዚያም ሬካብና ወንድሙ በዓና ሹልክ ብለው ወጡ።

⁷ወደ ቤቱ ውስጥ የገቡት ኢያቡስቴ በመ ኝታ ክፍሉ ውስጥ ተኝቶ ሳለ ነበር፤ ወግተው ከገደሉትም በኋላ ራሱን ቁርጠው በመው ሰድ፣ ለሊቱን ሁሉ በዓረብ መንገድ ተጓዙ። ⁸የኢያቡስቴንም ርሰ ወደ ኪብሮን ዳዊት ዘንድ አምጥተው ንጉሡን፣ “አንተን ለገድል ይፈልግ የብረው የጠጥህ የሳኦል ልጅ የኢያቡስቴ ርሰ ይሸውልህ፤ እነሆ እግዚአብሔር በዛሬው ቀን ስለ ጌታዬ ስለ ንጉሡ ሳኦልንና ዘሩን ተቀብሎልኝ” አሉት።

⁹ዳዊትም ለብኢሮታዊው ለሬሞን ልጆች ለሬካብና ለወንድሙ ለበዓና እንዲህ ሲል መለሰ ላቸው፣ “ከመካራ ሁሉ ያዳኝን ሕይወት እግዚ አብሔርን፣¹⁰ የምሥራች ያመጣልኝ መሰሎት፣ እነሆ ሳኦል ሞተ ብሎ የገረኝን ሰው ይገድ ጸቅ ላግ ላይ ገደልሁት፣ እንግዲህ ለዚያ ሰው ስላመጣው ምሥራች የሰለምሁት ይህን ነበር።¹¹ ታዲያ በገዛ ቤቱ፣ በገዛ ዐልጋው ላይ ዐርፎ የተኛውን ንጹሕ ሰው የገደሉትን ክፉ ሰዎች እንዴት የባሰ ቅጣት አይጠቸውም፤ ደሙን ከእጃችሁ መፈለግ፣ እናንተን ከምድራቱ ማጥ ፋት የለብኝምን?”

¹²በዚህም ዳዊት የራሱን ሰዎች አዘዘ፣ እርሱ ንም ገደላቸው፣ እጅና እግራቸውንም ቁርጠ ው በኪብሮን ካለው ኮሬ አጠገብ ሰቀሏቸው። ነገር ግን የኢያቡስቴን ርሰ ወስደው ኪብሮን በሚገኝ ጎሙ በአበኔር መቃብር አጠገብ ቀበሩት።

ዳዊት በእስራኤል ላይ ነገሠ
5፥1-3 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥1-3

5 የእስራኤል ነገዶች በሙሉ ወደ ኪብሮን ወደ ዳዊት መጥተው እንዲህ አሉ፣ “እነሆ፣ እኛ የዐጥንትህ ፍላጭ፣ የሥጋህ ቀረራጭ ነን፤ ጳላፊው ሳኦል በእኛ ላይ ነገሥ በነበረ ጊዜ፣ እስ ራኤልን በጦርነት የምትመራቸው አንተ ነበርህ፤ እግዚአብሔርም፣ “ሕዝቤን እስራኤልን ትጠብ ቃለህ፣ መሪያቸውም ትሆናለህ” ብሎህ ነበር።”

³በዚህም የእስራኤል ሽማግሌዎች በሙሉ ወደ ኪብሮን መጡ፤ ንጉሥ ዳዊትም ኪብሮን ላይ በእግዚአብሔር ፊት ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ፣ እነርሱም ዳዊትን

4፥5 ፍት2፥7፣ 2፥4፥2፥8
4፥6 2፥4፥2፥23
4፥7 ዘ83፥17
4፥8 ዘፋ3፥13፣ 1፥4፥24፥4፥25፥29፥2
፥4፥20፥21፣ 2፥21፥7
4፥9 ዘፋ48፥16፣ 1፥21፥29
4፥10 2፥4፥1፥2-16
4፥11 ዘፋ4፥10፣ 9፥5፥መ፥9፥12፣ 72፥14
4፥12 2፥4፥1፥15
5፥1 ዘፋ29፥14፣ 35፥26፥2፥4፥19፥43
5፥2 ዘፋ48፥15፣ 1፥4፥11፥6፥12፥12፣ 13፥14፥16፥1፥18፥5፣ 13፥16፥2፥4፥6፥21፣ 7፥7፥፥ፋ፥2፥6፣ የሐ21፥16
5፥3 ዘ817፥15፣ 2፥4፥2፥4፥3፥21

5፥4 ዘፋ37፥2፣ 1፥72፥11፥1፥1፥ፋ፥3፥4፣ 26፥31፥ሉ፥ቃ፥23
5፥5 2፥4፥2፥11፣ 1፥72፥11፥1፥ፋ፥3፥4
5፥6 ሉሉ፥15፥8፣ መ፥4፥8
5፥7 2፥4፥6፥12፣ 16፥1፥72፥10፥8፥1፣ መ፥7፥6፥2፥ኢ፥29፥1፣ ኤር21፥13፥25፥29
5፥8 2፥72፥20፥20፣ 32፥30፥፥ፋ፥21፥14
5፥9 1፥79፥15፥24
5፥10 2፥4፥3፥1፣ 7፥9፥መ፥24፥10
5፥11 1፥75፥1፥18፣ 2ዜና2፥3
5፥12 ዘፋ24፥7
5፥13 ዘ817፥17
5፥14 1ዜና3፥5፣ ሉ፥ቃ፥3፥1
5፥17 2፥4፥23፥14
፣1ዜና11፥16

ቀብ ተው በእስራኤል ላይ አንገሡት።
⁴ዳዊት በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበረ፤ አርባ ዓመትም ገዘ።⁵ በኪብሮን ተቀ ምጦ በይሁዳ ላይ ሰባት ዓመት ከስድስት ወር፣ ኢየሩሳሌም ሆኖም በመላው እስራኤልና በይ ሁዳ ላይ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ።

ዳዊት ኢየሩሳሌምን ድል አደረገ
5፥6-10 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥4-9
5፥11-16 ተጓ ምብ - 1ዜና 3፥5-9፣ 14፥1-7

⁶ንጉሡና ሰዎቹ በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ኢየ ቡሳውያንን ለመውጋት ወደዚያ ሄዱ። ኢየቡሳ ውያንም፣ “ዳዊት እዚህ ሊገባ አይችልም” ብለው ስላሰቡ ዳዊትን፣ “ዕውሮችና አንካሶች እንኳ ይከለክሉሃልና ወደዚህች አትገባም” አሉት። ገይሁን እንጂ ዳዊት የጸሎትን ዐምባ ያዘ፣ ይህችም የዳዊት ከተማ የተባለችው ናት።

⁸በዚያም ዕለት ዳዊት፣ “ኢየቡሳውያንን ድል ማድረግ የሚፈልግ፣ የዳዊት ጠላቶች ወደሚሆኑ፣ ‘አንካሶችና ዕውሮች’ ለመድረስ በውሃ መተላለፊያው” ሽቅብ መውጣት አለ በት” አለ። እንግዲህ፣ “አንካሶችና ዕውሮች” ወደ ቤተ መንግሥት አይገቡም” ያሉት ለዚህ ነው።

⁹በዚያም ዳዊት መኖሪያውን በዐምባዬቱ ላይ አደረገ፣ የዳዊት ከተማም ብሎ ጠራት። ዳዊትም ከሚሎ አንሥቶ ወደ ውስጥ ዙሪ ያዋን ገባት።¹⁰ የሰራዊት ጌታ ኢገዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበር፣ ዳዊት ከዕለት ወደ ዕ ለት እየበረታ ሄደ።

¹¹በዚህ ጊዜ የጢሮስ ንጉሥ ኪራም ወደ ዳዊት መልክተኞችን ላከ፣ እንዲሁም የገዢ ስ ን ጨት፣ አናጢዎችንና ድንጋይ ጠራቢዎችን አብሮ ሰደደ፣ እነርሱም ለዳዊት ቤተ መን ግሥት ሠሩላት።¹² እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ንጉሥነቱን እንዳጸናለት፣ ስለ ሕዝቡ ስለ እስራኤልም መንግሥቱን እንዳሰፋለት ዳዊት ዐወቀ።

¹³ዳዊት ከኪብሮን ከሄደ በኋላ፣ ከበሬቶቹ በተጨማሪ በኢየሩሳሌም ሌሎች ቁባቶች አስ ቀመጠ፤ ሚስቶችም አገባ፣ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችም ተወለዱለት።¹⁴ በኢየሩሳሌም የተ ወለዱለትም ልጆች ሳመሳቸው ሰባብ፣ ናታን፣ ሰሎሞን፣¹⁵ ኢየቤሐር፣ ኤሊሱዔ፣ ናፌቅ፣ ናፍያ፣¹⁶ ኤሊሳማ፣ ኤሊዳሄ፣ ኤሊፋላት ይባ ላሉ።

ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረገ
5፥17-25 ተጓ ምብ - 1ዜና 14፥8-17

¹⁷ዳዊት በእስራኤል ላይ ንጉሥ ሆኖ መቀባቱን ፍልስጥኤማውያን በሰሙ ጊዜ፣ እርሱን ለመ ፈለግ በሙሉ ጎይላቸው ወጡ፤ ዳዊት ግን

⁸ ወይም ግንጠልጠያ ሉ፥ቃ፥7
⁶⁸ ወይም በዳዊት የተጠባ

ይህን ሰምቶ ወደ ምሽት ወረደ።¹⁸ በዚህ ጊዜም ፍልስጥኤማውያን መጥተው በራፋይም ሸለቆ ተበታትነው ሰፈሩ።¹⁹ ስለዚህም ዳዊት እግዚአብሔርን “ፍልስጥኤማውያንን ወጥቼ ልውጋቸው? በእጅስ አሳልፌህ ትሰጠኛለህ?” ሲል ጠየቀ።

እግዚአብሔርም “አዎን ሂድ፤ በእርግጥ ፍልስጥኤማውያንን በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ” አለው።

²⁰ ስለዚህም ዳዊት ወደ በአልፕራሲም ሂዶ ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረጋቸው። እርሱም “የጉርፍ ውሃ ጥሶ በመውጣት እንደ ሚያፊራርስ፣ እግዚአብሔርም ጠላቶቹን በፊት አፈራረሳቸው” አለ። ከዚህ የተነሳም የዚያ ቦታ ስም በአልፕራሲም ተባለ።²¹ ፍልስጥኤማውያንም ጣዖቶቻቸውን ትተው ሸሽተው ስለ ነበር፣ ዳዊትና ሰዎቹ ወስደው አቃጠሏቸው።

²² ፍልስጥኤማውያን እንደ ገና መጥተው በራፋይም ሸለቆ ተበታትነው ሰፈሩ።²³ ስለዚህም ዳዊት እግዚአብሔርን ጠየቀ። “በስተኋላቸው በኩል በመክብብ በበለሳኑ ፊት ለፊት ግጠማቸው እንጂ በቀጥታ ወዳሉ በት አትውጣ፤²⁴ በበለሳኑ ዛፎች ጫፍ ላይ የሰልፍ ጉህ ድምፅ ስትሰማም፣ እግዚአብሔር የፍልስጥኤማውያንን ሰራዊት ለመምታት ቀድሞ ወጥቶአል ማለት ነውና በዚያን ጊዜ በፍጥነት ወደ ፊት ሂድ።”²⁵ ስለዚህም ዳዊት እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፣ ፍልስጥኤማውያንንም ከገባዎን እስከ ጌዘር ድረስ እያሳደደ መታቸው።

ታቦቱ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ
6:1-11 ተጓ ምብ - 1ዜና 13:1-14
6:12-19 ተጓ ምብ - 1ዜና 15:25-16:3

6 ዳዊት እንደ ገና ከእስራኤል የተመረጠ በአጠቃላይ ሠላሳ ሺህ ሰዎች ሰበሰበ። ኋለሁኑ አብረውት ያሉት ሰዎች ሁሉ በታቦቱ ላይ ባለው ከሩቤል ላይ በተቀመጠው በሰራዊት ጌታ በእግዚአብሔርም ስም¹ የተጠራውን የእግዚአብሔርን ታቦት ከዚያ ለማምጣት በይሁዳ ወዳለችው ወደ በአል ሂዱ።² የእግዚአብሔርንም ታቦት በአዲስ ሠረገላ ላይ አኑረው፣ በኩረብታ ላይ ካለው ከአሚናዳብ በት አውጥተው አመጡ፤ ሠረገላውን ይነዱ የነበሩትም የአሚናዳብ ልጆች ያዛና አሐዮ ሲሆኑ።³ የእግዚአብሔርንም ታቦት በሠረገላው ላይ ሆኖ፣ አሐዮ ፊት ፊት ይሄድ ነበር።⁴ ዳዊትና የእስራኤል ቤት በሙሉ በዝምሬ፣ በቦገና፣ በመሳንቆ፣ በከበሮ፣ በጽናጽልና በቃጭል ባለ ኃይላቸው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ያሸበሽቡ ነበር።

5:18 ኢሱ15:8፣ 17:15
5:19 መሳ18:5፣ 14ሙ23:2
5:20 ዘፍ38:29
5:21 ዘፍ7:5፣ኢሳ46:2
5:24 ዘሀ14:24፣ መሳ4:14
5:25 ኢሱ10:33፣ 24ሙ8:12፣21:15፣ኢሳ28:21
6:2 ዘፍ3:24፣ዘሀ25:22፣ዘሌ24:16፣ ዘፍ28:10፣ኢሱ15:9፣14ሙ4:4፣ 7:1፣መሳ99:1፣ 132:14፣ኢሳ63:14
6:3 ቀ*7፣ዘጥ*7:4-9፣14ሙ6:7፣ 24ሙ7:1
6:5 ዘሀ15:20፣ ዕዝ3:10፣ዘሀ12:27፣ መዘ150:5
6:6 ዘጥ*4:15፣ 19-20
6:7 ዘሀ19:22፣ 14ሙ5:6፣19፣25፣ 38፣1ዜና15:13-15
6:8 ዘፍ38:29፣ መዘ7:11
6:9 14ሙ6:20
6:10 1ዜና15:18፣ 26:4-5
6:11 ዘፍ30:27፣ 39:5
6:12 1ነገ8:1
6:13 1ነገ8:5፣6፣2፣ ዕዝ6:17
6:14 ዘሀ15:20፣ 19:6፣14ሙ2:18
6:15 ኢሱ6:5፣ መዘ47:5፣98:6
6:16 14ሙ18:27፣ 24ሙ5:7
6:17 ዘሀ11:1-17፣ 1ነገ8:6፣62-64፣ 1ዜና15:1፣2ዜና1:4

ፊደራር ስለ ተደናቀፉ፣ ያዛ እጁን ዘርግቶ የእስራኤልን ታቦት ያዘ። ገዛ በድፍረት ይህን ስላደረገ፣ የእግዚአብሔር ቀጣ በላዩ ላይ ነደደ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ቀሠፈው፣ እርሱም በእግዚአብሔር ታቦት አጠገብ እዚያው ሞተ።

⁸ የእግዚአብሔር ቀጣ ያዛን ስለ ሰበረው፣ ዳዊት ተከፋ፣ አዘነም፤ ያም ቦታ እስከ ዛሬ ድረስ ፔሬዝ ያዛ⁹ ተብሎ ይጠራል።

⁹ ዳዊት በዚያን ቀን እግዚአብሔርን ስለፈራ “የእግዚአብሔር ታቦት እንዴት ወደ እኔ ይመጣል?” አለ።¹⁰ ስለዚህ ዳዊት የእግዚአብሔር ታቦት አብሮት እንዲሆን ወደ ዳዊት ከተማ ይዞት ለመሄድ አልፈለገም፤ በዚህ ፈንታ አቅጣጫ ለውጦ የጌት ሰው ወደ ሆነው ወደ አቢዳራ ቤት ወሰደው።

¹¹ የእግዚአብሔርንም ታቦት የጌት ሰው በሆነው በአቢዳራ ቤት ሦስት ወር ተቀመጠ፤ እግዚአብሔርም አቢዳራንና ቤተ ሰውን ሁሉ ባረከ።

¹² በዚህ ጊዜ፣ “በእግዚአብሔር ታቦት ምክንያት የአቢዳራን ቤተ ሰውና ያለውን ሁሉ እግዚአብሔር ባረከለት” ብለው ለዳዊት ነገሩት። ስለዚህ ዳዊት ወደዚያው ወርዶ፣ የእግዚአብሔርን ታቦት ከአቢዳራ ቤት ወደ ዳዊት ከተማ ቦታላቅ ደረታ አመጣው።¹³ እነዚያ የእግዚአብሔርንም ታቦት ተሸክመው የሰሩት ሰዎች ስድስት ሮምጃ በሄዱ ቀጥሮ፣ አንድ በሬና አንድ የሰባ ጥጃ ይሠቀ ነበር።¹⁴ ዳዊትም የበፍታ ኤፋድ በወገቡ ታጥቆ በሙሉ ኃይሉ በእግዚአብሔር ፊት ይጨፍር ነበር።¹⁵ እንዲህ ባለ ሁኔታም ዳዊትና መላው የእስራኤል ቤት ሆነ እያሉና ቀንደ መለኮቱን እየነጉ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ ላይ አመጡ።

¹⁶ የእግዚአብሔር ታቦት ወደ ዳዊት ከተማ ሲገባ፣ የሳኦል ልጅ ሚልኮል በመሸነፍ ሆና ትመለከት ነበር። ንጉሥ ዳዊት በእግዚአብሔር ፊት ሲዘልና ሲያሸበሽብ ባዮቸው ጊዜ በልቧ ናቀችው።

¹⁷ ከዚያም የእግዚአብሔርንም ታቦት አምጥተው፣ ዳዊት በተከለለት ድንኳን ውስጥ አግብተው በተዘጋጀለት ስፍራ አኖሩት፤ ዳዊትም የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት¹⁸

¹20 በአልፕራሲም ማለት የሰበረ ጌታ ማለት ነው።
²25 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል (1ዜና 14:16 ይመ)፣ ዕብራይስጡ ግን፣ 24 ይላል።
³2 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፣ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ግን፣ ስም የሚለውን አይጨምርም።
⁴ የሙት ባሕር ጥቅልና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፣ የማሰራጩ ቅጅ ግን፣ ከረብታው ላይ ካለው ከአባ ናዳብ በት ከእግዚአብሔር ታቦት ጋር አመጥቶ ይላል።
⁵8 ለፊደራር ስለ ተደናቀው በዛገን ማሰባጠን ማለት ነው።
⁶17 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

20። ዳዊት ከዚህ በላይ ምን ሊልህ ይችላል? ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ ባሪያ ህን አንተ ታውቀዋለህና! 21 ስለ ቃልህና እንደ ልብህ ሐሳብ ይህን ታላቅ ነገር አድርገሃል፤ ባሪያህም እንዲያውቀው ገልጸህለታል።

22 ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት ታላቅ ነህ! ከቶ የሚመስልህ ማንም የለም፤ በጆሮአችን እንደሰማነው ሁሉ፤ ከአንተ በቀር አምላክ የለም።

23 ለራሱ ሕዝብ ይህን ዘንድ ሊታደገው፤ እግዚአብሔር በፊቱ እንደሄደለት ሕዝብ፤ ለራሱም ስም ያደርግ ዘንድ አሕዛብንና አጣ ልክቶቻቸውን ከፊቱ አሳዶ ታላቅና አስፈሪ ታምራት እንዳደረገለትና ከግብፅም እንደ ተቤገሮው እንደ ሕዝቡ እንደ እስራኤል ያለ በምድር ላይ ማን አለ? 24 ሕዝቡምን እስራኤልን ለዘላለሙ ያንተው የራሱ ሕዝብ አድርገህ አጽንተኝክዋል፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተም አምላክ ሆኝክዋል።

25 አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤ ለባሪያህና ለቤቱ የሰጠኝውን ተስፋ ለዘላ ለም ጠብቅለት፤ እንደ ተናገርኸውም ፈጽም፤ 26 ስለዚህ ስምህ ለዘላለም ታላቅ ይሆናል፤ ሰዎችም፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ነው! ይላሉ። የባሪያህ የዳዊትም ቤት በፊትህ የጸና ይሆናል።

27 አቤቱ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ለአንተ ቤት እሠራልለሁ! ብለህ ይህን ለባሪያህ ገልጸህለታል። ስለዚህ ባሪያህ ይህችን ጸሎት ወደ አንተ ለማቅረብ በልቤ ደፈረ። 28 ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አምላክ ነህ፤ ቃል ህም የታመነ ነው፤ ይህንም መልካም ነገር ለማድረግ ለባሪያህ ተስፋ ሰጥተኝክዋል፤ 29 በፊትህ ለዘላለም ጸንቶ እንዲኖር፤ አሁንም የባሪያህን ቤት እባክህ ባርክ። ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን አንተው ራሱ ተናግረሃል፤ በበረከትህም የባሪያህ ቤት ለዘላለም ይባረካል።

ዳዊት የተቀዳጀው ድሎች

8:1-14 ተጓ ምብ - 1ዜና 18:1-13

8 ከዚህ በኋላ ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረጋቸው፤ በቀጥተኛም ሥር አዋላቸው፤ ሚቴግ አማ የተባለችውንም ከተማ ከፍልስጥኤማውያን ቀጥተኛ ነጻ አደረጋት።

2 እንዲሁም ዳዊት ሞግባውያንን ድል አደረገ፤ በመሬት ላይ አጋደሞ በጦረ ለኮቸው፤ በጦረ ከተላኩትም ሁለት እጅ ሲገድል፤ አንድ

7:20 1ዳሙ16:7፤ ኢሳ38:15፤ዮሐ21:17
7:22 ዘ08:10፤ 9:14፤10:2፤20:4፤ ዘ83:24፤መሳ6:13፤ መዝ44:1፤48:1፤ 77:13፤86:10፤ ኤር10:6
7:23 ዘጥ6:27፤ ዘ84:32-38፤7:7-8፤ 9:26፤10:21፤33፤29፤ 14ሙ12:22
7:24 ዘ06:6-7፤ ዘ826:18፤መዝ 48:14
7:25 ቍ15፤ዘጥ 23:19፤2ዜና19
7:26 ዘ06:3፤ዮሀ 9:5፤14ሙ25፤28፤ መዝ72:19፤96:8፤ ማቴ6:9
7:28 ዘ034:6፤ ዮሐ17:17
7:29 ዘጥ6:23-27
8:1 መዝ60:8፤ 87:4፤108:9፤ 0ሰ11:32-33
8:2 ዘጥ19:37፤ ዘጥ21:29፤መሳ 3:15፤ኢሳ45:14

8:3 ዘፍ2:14፤14ሙ 14:47፤24ሙ10፤ 16:19፤1ኃ711:23
8:4 ዘፍ49:6፤ኢሳ 11:9
8:5 ዘፍ14:15፤ 24ሙ10:6፤1ኃ711: 24፤2ኃ78:7፤14:28
8:6 2ሳሙ3:18፤ 10:19፤1ኃ720:34
8:7 1ኃ710:16፤ 14:26፤2ኃ711:10
8:8 ሕዝ47:16
8:9 1ኃ78:65፤ 2ኃ714:28፤2ዜና8፤ 4ሱቃ14:31-32
8:11 ቍ12፤1ኃ7 7:51፤15:15፤1ዜና 26:26፤2ዜና5፤1
8:12 ቍ2፤ዘጥ24፤ 18:20፤14ሙ27:8፤ 24ሙ5፤25፤10:14
8:13 24ሙ7:9፤ 2ኃ714:7፤1ዜና18፤ 12፤መዝ60 ርዕስ
8:14 ዘፍ27:29፤ 37-40፤ዘጥ24፤17- 18፤24ሙ22:44፤ መዝ108:9፤144፤10፤ ኢሳ34:5፤63:1፤ ኤር49:7፤ሕዝ25፤12

እጅ ግን በሕይወት ይተው ነበር። ስለዚህ ሞግ ባውያን የዳዊት ተገዦች ሆኑ፤ ገበሩለትም።

3 ከዚህም በቀር ዳዊት በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ ያለውን ግዛት መልሶ ለመያዝ በሄደ ጊዜ፤ የሱባን ንጉሥ የረኡብን ልጅ አድርገው ሰጠው። 4 ዳዊትም አንድ ሺህ ሠረገሎች፤ ሰባት ሺህ ፈረሰኞችና፤ ሃያ ሺህ እግረኞች ማረከበት። ቀጥረው መቶ የሆነ የሠረገላ ፈረሶች ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹን በሙሉ ቋንቋቸውን ቁረጠ።

5 የደማስቆዎቹ ሰርያውያን የሱባን ንጉሥ አድርገው ለመርዳት በመጡ ጊዜ ዳዊት ሃያ ሁለት ሺህ ሰው ገደለባቸው። 6 ከዚያም የደማስቆ ክፍል በሆነው የሰርያውያን ግዛት የጦር ሰፈሮችን አቋቋመ። ሰርያውያን ተገዙለት፤ ገበሩለትም። እግዚአብሔርም ዳዊት በሄደበት ሁሉ ድልን ሰጠው።

7 ዳዊት የአድርገውን ሽማግሌን ያነገባቸውን የወርቅ ጋሻዎች ወስዶ ወደ ኢየሩሳሌም አመጣቸው። 8 ንጉሥ ዳዊት ቤጣ ህናኦ ቤሮታይ ከተባሉ ከአድርገው ከተሞችም እጅግ ብዙ ናስ አጋዘ።

9 የሐማት ንጉሥ ቶዕ ዳዊት መላውን የአድርገውን ሰራዊት ማሸነፉን በሰማ ጊዜ፤ 10 ቶዕ ከአድርገው ጋር ሁልጊዜ ይዋጋ ስለ ነበር፤ ሰላ ምታና በአድርገው ላይ ስለ ተቀዳጀውም ድል የደስታ መግለጫ እንዲያቀርብለት፤ ልጁን የራምን ወደ ንጉሥ ዳዊት ላከው፤ እርሱም የብር፤ የወርቅና የናስ ዕቃ ይዞ መጣ።

11 ንጉሥ ዳዊትም፤ ቀድሞ ካስገበራቸው መን ግሥታት ሁሉ በገባለት ብርና ወርቅ እንዳደረገው እነዚህንም ዕቃዎች ለእግዚአብሔር ቀደሳቸው። 12 የገበሩትም መንግሥታት ኤዶምና፤ ሞዳብ፤ አሞናውያን፤ ፍልስጥኤማውያንና አማሌቃውያን ነበሩ። እንዲሁም ከሰባ ንጉሥ ከረኡብ ልጅ ከአድርገው የወሰደውን ምርኮ ለእግዚአብሔር ቀደሰ።

13 ዳዊት የጨው ሽለቆ በተባለው ስፍራ ዐሥራ ስምንት ሺህ ኤዶማውያንን፤ ገድሎ ከተመለሰ በኋላ ስሙ ገነነ።

14 በመላው ኤዶም የጦር ሰፈሮችን አቋቋመ፤ ኤዶማውያን ሁሉ ለዳዊት ተገዙ፤ እግዚአብሔርም ዳዊት በሄደበት ስፍራ ሁሉ ድልን ሰጠው።

34 የሱባን ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም የሙት ባሕር ጥቅልፍ 1ዜና 18:4 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የግዕዝ ቅጂ ግን፤ ሰባት መቶ ሠረገሎችን ይላል።

38 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ እንደንድ የሱባን ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜና 18:8 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፤ ቴባ ይላሉ።

42 እንደንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፤ የሱባን ሊቃናት ትርጉምና የሱርብቱ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማል (እንዲሁም 1ዜና 18:11 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፤ አራም ይላሉ።

43 ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጂዎች፤ የሱባን ሊቃናት ትርጉምና የሱርብቱ ቅጂ (እንዲሁም 1ዜና 18:11 ይመ)፤ ከዚህ ጋር ይስማማል አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፤ አራም ይላሉ።

የዳዊት ሹማዎች

8:15-18 ተጓ ምብ - 1ዜና 18:14-17

15 ዳዊት በመላው እስራኤል ላይ ነገሠ፤ ለሕዝቡም ሁሉ ፍትሕና ርትዕ አሰፈነላቸው። 16 ጭፍያ ልጅ አያሁብ የሰራዊቱ አለቃ ሲሆን፤ የአሁሉድ ልጅ አዮሣፍጥም ታሪክ ጸሐፊ ነበረ። 17 እንዲሁም የአኪጦብ ልጅ ሳዶቅና የአብያታር ልጅ አቢሜሌክ ካህናት ሲሆኑ፤ ሠራያ ጸሐፊ ነበረ። 18 የዮዳሌ ልጅ በናዖስ የከራታውያንና የፈሊታውያን አለቃ ሲሆን፤ የዳዊት ወንዶች ልጆች ደግሞ የቤተ መንግሥት አማካሪዎች ነበሩ።

ዳዊትና ሚምፊቦስቴ

9 ዳዊትም፣ “ስለ ዮናታን ስል ቸርነት አደርግለት ዘንድ ከሳኦል ቤት የቀረ ሰው ይኖር ይሆን?” በማለት ጠየቀ።

20 ከዚያን ጊዜ ከሳኦል ቤት ሲባ የሚባል አንድ አገልጋይ ስለ ነበር፤ ወደ ዳዊት እንዲሄድ ነገሩት። ንጉሠም፣ “ሲባ የምትባለው አንተ ክን?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “አዎን እኔ አገልጋይ ነኝ” አለ።

3 ንጉሠም፣ “የእግዚአብሔርን ቸርነት እንዳደርግለት ከሳኦል ቤት የቀረ ሰው የለምን?” ሲል ጠየቀው።

ሲባም ለንጉሠ፣ “እግሮቼ ሽባ የሆኑ አንድ የዮናታን ልጅ አለ” ብሎ መለሰለት።

4 ንጉሠም፣ “የት ነው ያለው?” ብሎ ጠየቀ።

ሲባም፣ “ሎዶባር በተባለ ስፍራ በዓሚኤል ልጅ በማኪር ቤት ይገኛል” ብሎ መለሰለት።

5 ስለዚህም ንጉሠ ዳዊት፣ ሚምፊቦስቴን ከዓሚኤል ከማኪር ቤት ከሎዶባር ልኮ አስመጣው።

6 የሳኦል ልጅ፣ የዮናታን ልጅ ሚምፊቦስቴ ወደ ዳዊት በመጣ ጊዜ፣ አክብሮቱን ለመግለጥ ለጥ ብሎ እጅ ነጥ።

ዳዊትም፣ “ሚምፊቦስቴ!” ብሎ ጠራው።

እርሱም፣ “እነሆ፣ አገልጋይህ” አለ።

7 ዳዊትም፣ “አትፍራ፣ ስለ አባትህ ስለ ዮናታን ስል በእርግጥ ቸርነት አደርግልህና። የአባትህን የሳኦልን ምድር በሙሉ እመልስልህ። ዘወትርም ከማዕድ ትበላለህ” አለው።

8 ሚምፊቦስቴ ለጥ ብሎ እጅ ነጥ፤ “እንደ ሞተ ውሻ ለምቄጠር ለእኔ ይህን ያህል የምታደርግልኝ አገልጋይህ ሽረ ማን ነኝ?” አለ።

9 ከዚያም ንጉሠ የሳኦልን አገልጋይ ሲባን ጠርቶ እንዲህ አለው፣ “የሳኦልና የቤተ ሰቡ የሆነውን ሁሉ ለጌታህ የልጅ ልጅ ሰጥቶላሁ።

8:15 ዘፍ18:19፣ 1ኃ711:38፣14:8፣ 15:11፣22:43፣2ኃ712:2፣አዮ29:14፣ መዝ5:12፣119:121፣ ቆ401:33

8:16 24ሙ2:13፣ 20:24፣1ኃ74:3፣ አ.ሳ36:3:22

8:17 14ሙ2:35፣ 24ሙ15፣24፣29፣ 4:34፣2ኃ712:10፣19፣ 2:22፣3፣1ዜና6:8፣53፣ 16:39፣24፣3፣27፣17፣ 2ዜና31፣10፣አ.ሳ36:3፣አር36:12፣2ኃ7140:46፣43፣19፣44፣15፣48፣11፣ማር2:26፣ 20:25፣1ኃ71:8፣

8:18 14ሙ30:14፣ 24ሙ20፣23፣23፣20፣ 1ኃ71:8፣38፣2:25፣35፣ 46፣44

9:1 14ሙ20፣ 14-17፣42፣23፣18

9:2 24ሙ16:1-4፣ 19፣17፣26፣29

9:3 ዘላ21:18፣ 1ዜና8:34

9:4 24ሙ17፣27-29

9:6 ዘፍ37:7

9:7 ቍ13፣14ሙ20፣14-15፣24ሙ19፣28፣21፣7፣1፣7 2:7፣2ኃ725፣29፣ አር52:33

9:8 24ሙ3:8፣44

9:10 24ሙ16:3

9:11 አዮ36:7፣ መዝ113:8

9:12 24ሙ44

10:2 14ሙ11:1

10:3 ዘኀ21:32

10:4 ዘላ19:27፣ አ.ሳ7:20፣15:2፣ 20:4፣50፣6፣52፣14፣አር48:37፣ሕዝ5:1

10:6 ዘፍ34:30፣ ዘኀ13:21፣ዘጳ3:14፣ መላ11:3-5፣14ሙ14:47፣24ሙ8:5

10:7 24ሙ2:18

10 አንተ፣ ልጆችህና አገልጋዮችህ የጌታችሁ የልጅ ልጅ የሚባሉውን እንዲያየኝ መራቱን እረሱለት፣ ምርቱንም አግቡለት። የጌታህ የልጅ ልጅ ሚምፊቦስቴ ግን ምን ጊዜም ከማእዴ ይበላል።” በዚያን ጊዜ ሲባ ዐሥራ አምስት ወንዶች ልጆችና ሃያ አገልጋዮች ነበሩት።

11 ከዚያም ሲባ ንጉሠን፣ “ጌታዬ ንጉሠ፣ አገልጋዩን ያዘዘውን ሁሉ፣ አገልጋይህም ይፈጽመዋል” አለው። ስለዚህም ሚምፊቦስቴ ከንጉሠ ልጆች እንደ አንዱ ሆኖ ከዳዊትዎ ማእድ ይበላ ነበር።

12 ሚምፊቦስቴ ማኪ የተባለ አንድ ትንሽ ልጅ ነበረው፤ የሲባ ቤተ ሰዎች በሙሉ ሚምፊቦስቴን ያገለግሉት ነበር። 13 ሚምፊቦስቴም ሁል ጊዜ ከንጉሠ ማእድ ስለሚበላ ይኖር የነበረው በአዮናሳልም ነው፤ ሁለት እግሮቹም ሽባ ነበሩ።

ዳዊት አሞናውያንን ድል አደረገ

10:1-19 ተጓ ምብ - 1ዜና 19:1-19

10 ከዚህ በኋላ የአሞናውያን ንጉሠ ሞተ፤ ልጁ ሐኖንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። 2 ዳዊትም፣ “አባቱ ቸርነትን እንዳደረገልኝ ሁሉ፣ እኔም ለናዖስ ልጅ ለሐኖን ወርታውን ልክፈል” ሲል አሰበ። ስለዚህ ስለ አባቱ ሞት የተሰማውን ሐዘን እንዲገልጹለት ዳዊት መልክተኞችን ላከ።

የዳዊት ሰዎች ወደ አሞናውያን ምድር በደረሱ ጊዜ፣ ዳዊትም፣ “እንዲሰልፉና እንዲያጠፉት አይደለምን?” አሉት። ፋስላ ዚህ ሐኖን የዳዊትን ሰዎች ይዞ፣ የእያንዳንዳቸውን ጠም በከፊል ላጨ፣ ልበሳቸውንም ወገባቸው ድረስ አሳጥሮ በመቀረጥ መልሶ ሰደዳቸው።

5 ዳዊት ይህን በሰማ ጊዜ፣ ሰዎቹ እጅግ ዐፍረው ስለ ነበር መልክተኞቹን ላከባቸው፤ ንጉሠም፣ “ጠማችሁ እስኪያደግ በአያሪኮ ቄደና ከዚያ በኋላ ተመለሱ” አላቸው።

6 አሞናውያን፣ ዳዊት እንደ ጠላቸው ባወቁ ጊዜ፣ ከቤትሮዎቻቸው ከሰባ ሃያ ሺህ ሰርያውያን እግረኛ ወታደሮችን እንዲያደርጉ ንጉሠ መዳኅን ከአንድ ሺህ ሰዎቹ ጋር ደግሞም ከጠብ ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች ቀጠሩ።

7 ዳዊት ይህን ሲሰማ፣ አዮአብን ከመላው ተዋጊ ሰራዊት ጋር ላከው። 8 አሞናውያን ወጥተው

10 ወይም ካህናት ተብሎ መተርጎም ይችላል።
11 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጥ ግን ከእኔ ይለዳል።

በከተማቸው መግቢያ በር ላይ ተሰለፉ፤ የሱባና የረከብ ሰርዮውያን እንዲሁም የጦብና የመዳክ ሰዎች ለብቻ ሚዳው ላይ ተሰለፉ።

⁹ኢዮአብም ከፊትና ከኋላው ጦር እንደ ከበበው ባዩ ጊዜ፣ በእስራኤል ጀግንነታቸው ከታወቀው ጥቂቶቹን መርጦ በሰርዮውያን ግንባር አሰለፋቸው። ¹⁰የቀሩትን ሰዎች ደግሞ በወንድሙ በአባላ ሥር መድቦ በአሞናውያን ግንባር አሰለፋቸው።

¹¹ኢዮአብም እንዲህ አለ፣ ሰርዮውያን የሚያይ ሉብኛ ከሆነ አንተ መጥተህ ትረዳኛለህ፤ አሞናውያን የሚያይሉብህ ከሆነ እኔ መጥቼ እረዳሃለሁ። ¹²እንግዲህ በርታ፣ ለሕዝባችንና ለአምላካችን ከተሞች በጀግንነት እንደ ዋጋ፣ እግዚአብሔርም በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያድርግ።

¹³ከዚያም ኢዮአብና አብሮት የነበረው ሰራዊት ሰርዮውያንን ለመውጋት ወደፊት ገመገሙ፤ ሰርዮውያንም ከፊቱ ሸሹ። ¹⁴ሰርዮውያን መሸሸውን አሞናውያን ባዩ ጊዜ፣ እነርሱም ከአባላ ፊት ሸሸተው ወደ ከተማዬቱ ወሰጥ ገቡ። ስለዚህም ኢዮአብ አሞናውያንን መውጋቱን አቁሞ ወደ ኢዮሳሌም ተመለሰ።

¹⁵ሰርዮውያን በእስራኤላውያን እንደ ተሸነፉ ባዩ ጊዜ፣ እንደ ገና ተሰባሰቡ። ¹⁶አድርአዛር መልክተኞችን ሰይ ከወንዙ ማዶ ያሉትን ሰርዮውያን አስመጣ፤ እነርሱም በአድርአዛር ሰራዊት አዛዥ በሰባክ መሪነት ወደ ኤላም ሄዱ።

¹⁷ዳዊት ይህን በሰማ ጊዜ፣ መላውን እስራኤልን ሰበሰበ፤ ከዚያም ዮርዳኖስን ተሻግሮ ወደ ዔላም ሄደ። ሰርዮውያንም ለጦርነት ተሰልፈው ዳዊትን በግንባር ገጠሙት። ¹⁸ይሁን እንጂ ከእስራኤል ፊት ሸሹ፤ ዳዊትም ሰባት መቶ ሠረገላኞችንና አርባ ሺህ እግረኛ ወታደሮች ገደለባቸው። እንዲሁም የሰራዊታቸውን አዛዥ ሰባክን አቀጥሎት ስለ ነበር፣ እዚያው ሞተ። ¹⁹በአድርአዛር ሥር የነበሩት ነገሥታት ሁሉ በእስራኤል መሸፋቸውን ባዩ ጊዜ ከእስራኤላውያን ጋር ሰላም መሠረቱ፣ ተገዛላቸውም።

ስለዚህም ሰርዮውያን ከዚያ በኋላ አሞናውያንን መርዳት ፈሩ።

ዳዊትና ቤርሳሌህ

11 ነገሥታት ለጦርነት በሚወጡበት፣ በጸደይ ወራት ዳዊት ኢዮአብን ከንጉሡ ሰዎችና ከመላው የእስራኤል ሰራዊት ጋር አዘመተው፣ እነርሱም አሞናውያንን አጠፉ፤ ረባት የተባለችውንም ከተማ ከበቡ፤ በዚህ ጊዜ ግን ዳዊት በኢዮሳሌም ቀርቶ ነበር።

²አንድ ቀን ማታ፣ ዳዊት ከዐልጋው

10:10 1ሳሙ:26:6
10:12 ዘጸ1:21፣
31:6;መላ10:15፣
ነባ4:14;ኤፌ6:10
10:14 2ሳሙ:8:12
10:19 2ሳሙ:8:6፣
1ነገ11:25;22:31፣
2ነገ5:1
11:1 ዘጸ3:11፣
2ሳሙ:2:18;1ነገ
20:22;26፣
1ዜና20:1
11:2 ዘጸ22:8፣
ኢቡ2:8;ማፌ5:28

11:3 2ሳሙ:23:34;
39:1ዜና3:5
11:4 ዘፌ15:25-
30;20:10;ዘጸ22;
22;መዝ51 ርእስ፣
ያ01:14-15
11:6 1ዜና11:41
11:8 ዘፍ18:4
11:11 1ሳሙ-
21:5;2ሳሙ:7:2
11:14 1ነገ21:8

ተነ ሥቶ በቤተ መንግሥቱ ሰገነት ወዲያና ወዲህ ይመላለስ ነበር፤ ከሰገነቱ ላይ እንዳለም፣ አን ዲት ሴት ገላዋን ስትታጠብ አዩ፤ ሴቲቱም እጅግ በጣም ውብ ነበረች። ³ዳዊትም ሰው ልኮ ስለ ሴቲቱ አጠየቀ። ሰውቀውም፣ “ይህች የኤልያብ ልጅ፣ የኬጢያዊው የአርዮን ሚስት ቤርሳሌህ አይደለችምን?” አለ። ⁴ከዚያም ዳዊት መልእክተኞች ልኮ አስመጣጣት፤ እርሱ ወዳለበት ገባች፤ አብሮአትም ተኛ። በዚህም ጊዜ ወርሐዊ የመንጸት ጊዜ ዋን ፈጽማ ነበር። ከዚያም ተመልሳ ወደ ቤቷ ሄደች። ⁵ሴቲቱ ፀነሰች፤ ለዳዊትም፣ “አርግጥለሁ” ብላ ላከችበት።

⁶ስለዚህም ዳዊት ለኢዮአብ፣ “ኬጢያዊውን አርዮንን ወደ እኔ ስደደው” ሲል ላከበት፣ ኢዮአብም ወደ ዳዊት ላከው። ⁷አርዮን በመጣ ጊዜም፣ ዳዊት የኢዮአብንና የሰራዊቱን ሁሉ ደግንነት እንዲሁም ጦርነቱ እንዴት እየተካሄደ እንዳለ ጠየቀው። ⁸ከዚያም ዳዊት አርዮንን፣ “በል እንግዲህ ወደ ቤትህ ወርደህ እግርህን ታጠብ” አለው። አርዮን ከቤተ መንግሥት ተሰናብቶ ወጣ፤ ንጉሡም ማለፊያ ምግብ አስከትሎ ላከለት። ⁹ነገር ግን አርዮን ከጌታው አገልጋዮች ሁሉ ጋር በቤተ መንግሥቱ ቅጽር በር ተኛ እንጂ፣ ወደ ቤቱ አልወረደም ነበር።

¹⁰ዳዊት፣ “አርዮ ወደ ቤቱ አልሄደም” መባሉን ሲሰማ አርዮንን፣ “ከመንገድ ገና አሁን መግባትህ አይደለምን? ወደ ቤትህ ያልሄድኸው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

¹¹አርዮም ዳዊትን፣ “ታቦቱ፣ እስራኤልና ይሁዳ በድንኳን ሆነው፣ ጌታዬ ኢዮአብና የጌታዬም ሰዎች አውላላ ሜዳ ላይ ሰፍረው፣ ለመብላትና ለመጠጣት እንዲሁም ከሚስቱ ጋር ለመተኛት እንዴት ወደ ቤቱ እሄዳለሁ? እንዲህ ያለውን ነገር እንደ ማሳደርገው በነፍስህ እምላለሁ” አለው።

¹²ከዚያም ዳዊት፣ “እንግዲያውስ ዛሬ እዚህ እደርና ነገ አሰናብትሃለሁ” አለው። ስለዚህ አርዮ በዚያ ዕለትና በማገድ እዚያው ኢዮሳሌም ቁዩ። ¹³በማግስቱም ዳዊት ራሱ ባለበት ግብጥ አድርጎለት በላ፣ ጠጣ፣ አሰከረውም፤ ሲመሸም አርዮ በምንጣፉ ላይ ለመተኛት የጌታው አሸከሮች ወዳለበት ወጥቶ ሄደ እንጂ ወደ ቤቱ አልወረደም።

¹⁴ሲነጋም ዳዊት ለኢዮአብ ደብዳቤ ጽፎ በአርዮን እጅ ላከለት፤ ¹⁵በደብዳቤውም ላይ፣

¹⁶ የኢፍራጥስ ወንዝ ነው።
¹⁷18 የሰባሳ ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም (1ዜና 19:18 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል። የዕብራይስጡ፣ ፈረሰኛኛ ይላል።

“እርዮን ወጊያው በተፋፋመበት ግንባር መድበው፤ ከዚያም ተወግቶ እንዲሞት ትታችሁት ሸሹ” ብሎ ጻፈ።

¹⁶ስለዚህም ኢዮአብ ከተማዬቱን በከበባት ጊዜ፤ እጅግ ጠንካራ ተከላካዮች እንዳሉበት በሚያውቀው ግንባር እርዮንን መደበው። ¹⁷የከተማዬቱም ሰዎች ወጥተው ከኢዮአብ ጋር ጦርነት ገጠሙ፤ ከዳዊት ሰራዊት ወስጥ ጥቂቶቹ ወደቁ፤ እንዲሁም ኬጢያዊው እርዮንም ሞተ።

¹⁸ኢዮአብም በጦርነቱ የሆነውን ሁሉ ለዳዊት ላከ። ¹⁹መልእክተኛውንም እንዲህ አለው፡ “ይህን የጦርነቱን ወሬ ለንጉሡ ከነገርኸው በኋላ፤ ግንቡ በቀጣ ቱግ ብሎ ለመዋጋት ስትሉ ይህን ያህል ወደ ከተማዬቱ የተጠጋችሁት ስለምንድን ነው? ከግንቡ ቅጥር በላይ ፍላጻ እንደሚሰዱባችሁ አታውቁም ፍሮአል? ጃይሩቤሽትን ልጅ አቢሚ ሌክን የገደለው ማው? በቴቤስ ከገንብ ቅጥር የወፍሬ መጅ ለቃባት የገደለችው አንዲት ሴት አይደለችም? ታዲያ እናንተስ ወደ ግንቡ ቅጥር ይህን ያህል የተጠጋችሁት ለምንድን ነው? በማለት ቢጠይቅህ፤ አንተም መልሱ፤ ‘አገልጋይህ ኬጢያዊው እርዮን ሞቶአል’ ብለህ ንገረው።”

²²ስለዚህ መልእክተኛው ተነሥቶ ሄደ፤ እዚያ እንደ ደረሰም፤ ከኢዮአብ የተቀበለውን መልእክት በሙሉ ለዳዊት ነገረው። ²³መልእክተኛውም ለዳዊት እንዲህ አለው፡ “ሰዎቹ አየሉብን፤ እኛም ለመውጋት ወጥተው እስከ ሜዳው ድረስ መጡ፤ እኛ ግን እስከ ከተማዬቱ ቅጽር መግቢያ ድረስ አሳደን መለስናቸው።” ²⁴ከዚያም ባለ ፍላጻዎቹ ከግንቡ ላይ ሆነው በእኛ በአገልጋዮችህ ላይ ቀስት ስለ ለቀቁ፤ ከንጉሡ አገልጋዮች ጥቂቶቹን ገደሉ፤ አገልጋይህ ኬጢያዊው እርዮንም ሞተ።”

²⁵ዳዊትም፤ መልእክተኛውን፤ “እንግዲህ እንዲህ ብለህ ይህን ለኢዮአብ ንገረው፤ ‘መኛም ሰይፍ አንድ ጊዜ ይህን፤ ሌላ ጊዜም ሌላውን ትበላለችና በዚህ አትዘን’” አለው።

²⁶የእርዮን ሚስት ባሏ መሞቱን በሰማች ጊዜ አዘነች፤ አለቀሰችለትም። ²⁷የሐዘኑ ጊዜ ክብቃት በኋላም፤ ዳዊት ልኮ ቤርሳቤህን ወደ ቤቱ አስመጣት፤ ሚስቱ ሆነች፤ ወንድ ልጅም ወለደችለት፤ ነገር ግን ዳዊት የሠራው ሥራ እግዚአብሔርን አሳስደሰተውም ነበር።

ናታን ዳዊትን ገሠጸው

11:1 | 12:29-31 ተጓ ምብ - 1 ዜና 20:1-3

12 እግዚአብሔር ናታንን ወደ ዳዊት ላከው፤ እርሱም ወደ ዳዊት

11:15 ቀ፡14-17፤ 24ሙ12:9:12
11:21 መ፡48:31፤ 9:50-54
11:27 ዘ፡34:8፤ 24ሙ12:9፤ መ፡15:4-5
12:1 24ሙ7:2፤ 14:4፤ መ፡15:1ርእስ

12:5 ዘ፡34:7፤ 14ሙ14:39፤ 17:20:40፤ ሮ፡21
12:6 ዘ፡22:1
12:7 14ሙ2:35፤ 24ሙ14:13:17
20:42:47:22
12:8 24ሙ9:7
12:9 ዘ፡15:31፤ 14ሙ13:14፤ 24ሙ11:15:17
15:5፤ መ፡126:9፤ 51:14
12:10 24ሙ13፤ 28:18:14-15፤ 17:25
12:11 ዘ፡17:17፤ 28:30:24ሙ16፤ 11:21-22
12:12 24ሙ11:4-15፤ 16:22
12:13 ዘ፡13:13፤ 20:6:10:20:10፤ 24:17፤ ዘ፡22:34፤ መ፡132:1-5፤ 151:19፤ 103:12፤ ም፡428:13፤ ኢ፡43:25፤ 44:22፤ ኤር2:35፤ ሚክ7:18-19፤ ዘ፡34:9

መጥቶ እንዲህ አለው፡ “በአንድ ከተማ የሚኖሩ ሁለት ሰዎች ነበሩ፤ ከአነርሱም አንዱ ባለ ጠጋ ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ ድኻ ነበረ። ²ባለ ጠጋው እጅግ ብዙ በጎችና የቀንድ ከብቶች ነበሩት፤ ³ድኻው ግን ከገዛት ከአንዲት ጠባቢ በግ በስተቀር ሌላ አልነበረውም። ተንከባከባት፤ አብራውም ከልጆቹ ጋር አደገች፤ አብራው ትበላ፤ ከጽዋው ትጠጣ እንዲሁም በዕቅፋ ትተኛ ነበር፤ ልክ እንደ ገዛ ልጁ ነበረች።

⁴ወደ ባለ ጠጋውም ቤት እንግዳ መጣ፤ ባለ ጠጋው ግን ከራሱ በጎች ወይም ቀንድ ከብቶች ወስዶ ለመጣት እንግዳ ምግብ ማዘጋጀት አልፈለገም፤ ከዚህ ይልቅ የድኻውን እንስት ጠባቢ በግ ወስዶ ቤቱ ለመጣው እንግዳ አዘጋጀው።

⁵ዳዊት በዚያ ሰው ላይ እጅግ ተቈጥቶ ናታንን እንዲህ አለው፡ “ሕያው እግዚአብሔርን ይህን ያደረገው ሰው ሞት ይገባዋል! ⁶እንዲህ ያለውን ነገር በማድረጉና ባለ ማዘኑም ስለ በጊቱ አራት ዕጥፍ መክፈል አለበት።”

⁷ከዚያም ናታን፤ ዳዊትን እንዲህ አለው፡ “ያ ሰው አንተ ነህ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ በእስራኤል ላይ ንጉሥ ትሆን ዘንድ ቀባሁህ፤ ከሳኦልም እጅ ታደግሁህ፤ ⁸የጌታህን ቤት ሰጠሁህ፤ የጌታህንም ሚስቶች በብብትህ አስታቀፍሁህ፤ የእስራኤልንና የይሁዳን ቤት ሰጠሁህ፤ ይህም ሁሉ አንሶህ ቢሆን ኖሮ፤ ከዚህ በላይ ጨምራ በሰጠሁህ ነበር። ⁹ታዲያ በፊቱ ክፉ ነገር በማድረግ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ያቃልላለህ፤ ስለምንድን ነው? ኬጢያዊውን እርዮን በሰይፍ መታህ፤ ሚስት እንድትሆንም ሚስቱን ወስድሃት፤ እርሱንም በአሞናውያን ሰይፍ ገደላለህ። ¹⁰ስለዚህ ሰይፍ ለዘላለም ከቤትህ አይርቅም፤ እኔን አቃልኸኛል፤ ሚስት እንድትሆንም የኬጢያዊውን የእርዮን ሚስት ወስደሃታልና።”

¹¹እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “እነሆ ከራስህ ቤት ክፉ ነገር አስነግብሃለሁ፤ ዐይንህ እያየም ሚስቶችህን ወስጂ ለአንተ ቅርብ ለሆነ ሰው ለአንዱ እሰጣለሁ፤ እርሱም በቀን ብርሃን ከሚሰቶችህ ጋር ይተኛል። ¹²አንተ ይህን በስውር አድርገሽዋል፤ እኔ ግን ይህን ንጉ ነገር በቀን ብርሃን በእስራኤል ሁሉ ፊት እገልጠዋለሁ።”

¹³ከዚያም ዳዊት ለናታን፤ “እግዚአብሔርን በጣም በድያለሁ” አለው።

²¹ ጌዶም፤ ይፍላል በመባልም ይታወቃል።

ናታንም እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር ኅጢአትህን አስወግዶልሃል። አንተ አትሞትም፤ ¹⁴ይህን በመፈጸምህ ግን፤ የእግዚአብሔር ጠላቶች እጅግ እንዲያቃልሉትና ስላደረግህ፤ የተወለደህ ልጅ ይሞታል።”

¹⁵ናታን ወደ ቤቱ ከሄደ በኋላ፤ የአርዮን ሚስት ለዳዊት የወለደችለትን ሕፃን እግ ዘአብሔር ከባድ ሕመም ላይ ጣለው። ¹⁶ዳዊት ስለ ሕፃኑ እግዚአብሔርን ለመነ፤ ጸመም፤ ከዚያም ወደ ክፍሉ ገብቶ በተከታታይ ሌሊቱን መሬት ላይ ተኝቶ ዐደረ። ¹⁷የቤተ ሰው ሽ ማግሌዎችም ከመሬት ሊያሰነሡት በአጠገቡ ቆሙ፤ እርሱ ግን እምቢ አለ፤ አብሮአቸውም አንዳች ነገር አልበላም።

¹⁸በሰባተኛው ቀን ሕፃኑ ሞተ፤ የዳዊት አገልጋዮችም፤ “እነሆ ሕፃኑ በሕይወት እያለ የነገርነውን ዳዊት አልሰማንም ታዲያ አሁን የሕፃኑን መሞት እንዴት አድርገን ልንነግረው እንችላለን? በራሱ ላይ ጉዳት ሊያደርስ ይችላል” ብለው መንገሩን ፈሩ።

¹⁹ዳዊት አገልጋዮቹ በሹክሹክታ ሲነጋገሩ አይቶ፤ ሕፃኑ መሞቱን ዐወቀ፤ ስለዚህ፤ “ሕፃኑ ሞተ?” ብሎ ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “አዎን ሞተክል” ብለው መለሱለት።

²⁰በዚህ ጊዜ ዳዊት ከመሬት ተነሣ፤ ከታጠበ፤ ከተቀባና ልብሱን ከለወጠ በኋላ ወደ እግዚአብሔርም ቤት ሄዶ ሰገደ። ከዚያም ወደ ክፍሉ ገባ፤ በራሱም ጥያቄ ምግብ አቅርበውለት በላ።

²¹አገልጋዮቹም፤ “እንደዚህ ያደረግኸው ለምንድን ነው? ሕፃኑ በሕይወት እያለ ጸምህ፤ አለቀስህ፤ ሕፃኑ ከሞተ በኋላ ግን ተነሥተህ በላህ” ብለው ጠየቁት።

²²እርሱም እንዲህ አለ፤ “በእርግጥ ሕፃኑ በሕይወት እያለ፤ ‘እግዚአብሔር ይቅርብሎኝ ሕፃኑን በሕይወት ያኖረው ይሆናል’ ብዬ ጸምሁ፤ አለቀስሁ።” ²³አሁን ግን ሕፃኑ ስለ ሞተ፤ የምጸመው ለምንድን ነው? መልሼ ላመጣው እችላለሁን? እኔ ወደ እርሱ እሄዳለሁ እንጂ፤ እርሱ ወደ እኔ አይመለስ!”

²⁴ከዚያም ዳዊት ሚስቱን ቤርሳቤህን አጽናናት፤ ወደ እርሷም ገብቶ አብሮአት ተኛ፤ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሰሎሞን አለው። እግዚአብሔርም ወደደው፤ ²⁵እግዚአብሔር ሕፃኑን ስለ ወደደም ስሙ ይዲድያጅ ተብሎ እንዲጠራ በነቢዩ በናታን በኩል ቃል ላከ።

²⁶በዚያን ጊዜም ኢዮአብ የአሞናውያንን ከተማ ረባትን ወግቶ የቤተ መንግሥቱን ምሽግ ያዘ። ²⁷ከዚያም ኢዮአብ እንዲህ በማ

12:14 ኢሳይ2:5፤ ሮሜ2:24
 12:15 1ሳሙ 25:38
 12:16 መዘ5:7፤ 95:6
 12:17 ዘዳ37:35፤ 14ሙ1:7፤2ሳሙ 3:35፤ዳ76:18
 12:20 ዘዳ41:14፤ ማቴ6:17
 12:21 መሳ20:26
 12:22 ኢሳ 38:1-5፤ዮ43:9
 12:23 ዘዳ37:35፤ 14ሙ31:13፤2ሳሙ 13:39፤ኢዮ7:10፤ 10:21
 12:24 1ነገ1:10፤ 11:1፤ዘሪ9:22፤9፤ 28:5፤ማቴ1:6
 12:25 ነሀ13:26
 12:26 ዘዳ3:11

ለት ወደ ዳዊት መልክተኞችን ላከ፤ “ረባትን ወግቼ የውሃውን ከተማ ይገድአለሁ፤ ²⁸እንግዲህ የቀረውን ሰራዊት አሰባስበህ ከተማዬቱን ክበብና ያዛት፤ ያለበለዚያ እኔ ከተማዬቱን እይዛትና በሰሜ መጠራቷ ነው።”

²⁹ስለዚህ ዳዊት መላውን ሰራዊት አሰባ ስቦ ወደ ረባት በመሄድ ወግቶ ያዛት። ³⁰የንጉሣቸውንም ዘውድ ከራሱ ላይ ወሰደ፤ የዘውዱ ክብደት የሚመዝን አንድ መክሊት ወርቅ ሲሆን፤ በከበረ ዕንቁም ያጌጠ ነበር፤ ይህም በዳዊት ራስ ላይ ተጫነ። ዳዊትም ከከተማዬቱ እጅግ ብዙ ምርኮ ወሰደ፤ ³¹እዚያ የነበሩትንም ሕዝብ አውጥቶ መጋዝ፤ የብረት መቁፈሪያና መጥረቢያ ተጠቅመው ሥራ እንዲሠሩ አደረጋቸው፤ እንዲሁም የሸክላ ጡብ አሠራቸው። እንዲህ ያለውም ሥራ በሌሎቹ የአሞናውያን ከተሞች ሁሉ እንዲፈጸም አደረገ። ከዚያም ዳዊትና ሰራዊቱ በሙሉ ወደ ኢዮናሳሌም ተመለሱ።

አምናን ትዕማርን ደፈረ

13 የዳዊት ልጅ አቤሴሎም ትዕማር የምትባል ቁንጆ እጎት ነበረችው፤ እርሷንም የዳዊት ልጅ አምናን ወደዳት። ²አምናን እጎቱን ትዕማርን ከማፍቀሩ የተነሣ እስኪታመም ድረስ ተጨነቀ፤ ድንግል ስለ ሆነች እርሷን ማግኘት የማይቻል ሆኖ አግኝቶታልና።

³አምናን ኢዮናዳብ የተባለ ወዳጅ ነበረው፤ እርሱም የዳዊት ወንድም የሳምሳ ልጅ ነው። ኢዮናዳብ እጅግ ተክለኛ ሰው ነበር። ⁴አምናንንም፤ “የንጉሥ ልጅ ሆይ፤ ሰውነትህ ቀን በቀን የሚከሰትን ምክንያት ለምን አትነግረኝም?” ሲል ጠየቀው።

አምናንም፤ “የወንድሜን የአቤሴሎምን እጎት ትዕማርን አፍቅሬ ነው” አለው።

⁵ኢዮናዳብም፤ “እንግዲያው ‘ታምሜአለሁ’ ብለህ ዐልጋ ላይ ተኛ፤ አባትህ ሊጠይቅህ ሲመጣም፤ ‘እጎቱ ትዕማር መጥታ የምበላውን ነገር ብትሰጠኝ ደስ ይለኛል፤ መብሉንም እዚሁ አጠገቤ ሆኖ እያየሁ አዘጋጅታ በእጄ እንድታገርሰኝ እባክህ ፍቀድልኝ ብለህ ንገረው” አለው።

⁶ስለዚህ አምናን የታመመ ሰው መስሎ ተኛ፤ ንጉሡም ሊጠይቀው መጣ፤ አምናንንም፤ “እጎቱ ትዕማር መጥታ፤ እያየሁ ሁለት

12:30 አስ8:15፤ መዝ21:3፤132:18
 12:31 1ሳሙ 14:47
 13:1 2ሳሙ3:2፤3፤ 14:27፤1ዜና3:9
 13:3 1ሳሙ16:9

⁵14 የማሰራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ጥንታዊው የዕብራይስጥ የጽሑፍ ትውፊት ግን፤ **ወዚህም እግዚአብሔርን እጅግ ስለቃለህ ይላል።**
⁶25 ይዲድያ ማለት **በእግዚአብሔር (የሆኑ) የተወደደ** ማለት ነው።
³¹ በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

እንጀራ ጋግራ በእጁ እንድታገርሰኝ እለምንሃለሁ” ብሎ ጠየቀው።

ገዳዊትም፣ “ወንድምሽ አምኖን ቤት ሄደሽ ምግብ እንድታዘጋጁለት” በማለት ለትዕማር እንዲነግሯት ወደ ቤተ መንግሥቱ ላከ።⁸ ስለዚህም ትዕማር ወንድሟ አምኖን ወደ ተኛበት ቤት ሄደች፤ ጥቂት ሊጥ ወስዳ ካቦ ካች በኋላ እያየ አዘጋጅታ ጋገረችው። ፻ዘ ያም መጋሪያውን አውጥታ እንጀራውን አቀረበችለት፤ እርሱ ግን መብላት አልፈለገም።

አምኖንም፣ “ሰውን ሁሉ ከዚህ አስወጡልኝ” አለ፤ ያለውም ሰው ሁሉ ትቶት ወጣ።¹⁰ ከዚያም አምኖን ትዕማርን፣ “እንድታገርሽኝ ምግቡን እዚሁ መኝታ ክፍሌ አምጪልኝ” አላት። ትዕማርም ያዘጋጀችውን እንጀራ ይዛ ወንድሟ አምኖን ወዳለበት መኝታ ክፍል ገባች።¹¹ ነገር ግን ምግቡን ስታቀርብለት አፈፍ አድርጎ ያዛትና፣ “እሁቴ ነዪ አብረን እንተኛ” አላት።

¹²እርሷም እንዲህ አለችው፣ “እባክህ ወንድሜ ተው አይሆንም! አታስገድደኝ፤ እንዲህ ያለው ነገር በእስራኤል ተደርጎ አያውቅም፤ ይህን አሳፋሪ ድርጊት አታድርግ።

¹³እኔስ እንዴት እሆናለሁ? ነውሬንስ ተሸክሜ የት እገባለሁ? አንተስ ብትሆን በእስራኤል ከወራዳዎቹ እንደ አንዱ መቄጠርህ አይደለምን? እባክህ ለንጉሡ ንገረው፤ እንዳላገባህም አይከለክለኝም።”¹⁴ እርሱ ግን ሊሰማት አልፈለገም፤ ከእርሷ ይልቅ ብርቱስ ስለ ነበር፣ በግድ አስነወራት፤ ከእርሷም ጋር ተኛ።

¹⁵ከዚያም አምኖን እጅግ ጠላት፤ እንዲያውም ቀድሞ ካፈቀራት የበለጠ ጠላት። አምኖንም፣ “ተነሽ ውጭልኝ!” አላት።

¹⁶እርሷም፣ “ይህ አይሆንም! እኔን አስወጥቶ መስደድ፣ አስቀድመህ ካደረሰህብኝ በደል የባሰ መፈጸምህ ነው” አለችው። እርሱ ግን አልተቀበላትም፤¹⁷ በግል የሚያገለግለውን ወጣት ጠርቶ፣ “ይህኛን ሴት ከዚህ አስወጣና በሩን ዝጋባት” አለው።¹⁸ ስለዚህም አገልጋዩ አስወጥቶ በሩን ዝጋባት፤ ጌጠኛጦ የሆነና በዚያን ጊዜ ድንገል የሆኑት የንጉሥ ልጆች የሚለብሱትን ዐይነት ልብስ ለብሳ ነበር።¹⁹ ትዕማርም በራሷ ላይ ዐመድ ነሰነ ሰች፤ ጌጠኛጦ ልብሷን ቀደደች፤ ከዚያም እጇን በራሷ ላይ አድርጋ እያለቀሰች ሄደጠች።

²⁰ ወንድሟ አቤሴሎምም፣ “ያ ወንድምሽ አምኖን ካንቺ ጋር ነበርን? እኑቴ ሆይ፣ በይ አሁን ዝም በዩ፤ ወንድምሽ ስለሆነ፤ ነገሩን በልብሽ አትያዘርው” አላት። ትዕማርም በወንድሟ በአቤሴሎም ቤት

13፡9 ዘፍ45፡1
13፡11 ዘፍ38፡16፤
39፡12
13፡12 ዘፍ34፡7፤
ዘሌ20፡17
13፡13 ዘሌ18፡9፤
ዘ822፡21፤23-24
13፡14 ዘፍ34፡2፤
ሕዝ22፡11
13፡18 ዘፍ37፡23
13፡19 ኢሰ7፡6፤
ኢሰ4፡1፤879፡3

ብቸኛ ሴት ሆና ኖረች።

²¹ንጉሥ ዳዊት ይህን ሁሉ በሰማ ጊዜ እጅግ ተቁጣ፤²² አቤሴሎም አምኖንን ክፉም ሆነ ደግ አንዳች ቃል አልተናገረውም፤ ምክንያቱም አምኖን እኅቱን ትዕማርን ስላስነወራት ጠልቶት ነበር።

አቤሴሎም አምኖንን ገደለው

²³ከሁለት ዓመት በኋላ አቤሴሎም በኤፍሬም ድንበር አቅራቢያ ባለችው በቤሳሶር ከተማ በጎቹን ይሸልት ነበር፤ በዚህን ጊዜ የንጉሡን ወንዶች ልጆች ሁሉ በዚያ እንዲገኙለት ጋበዛቸው።²⁴ አቤሴሎምም ወደንጉሡ ሄደ፣ “እነሆ፣ ባሪያህ በጎቹን እየሸለተ ነው፤ ታዲያ ንጉሡና ሹማምንቱ ፈቃዳቸው ሆኖ እባክህ ይገኙልኝ?” ሲል ጠየቀው።

²⁵ንጉሡም፣ “ልጄ ሆይ፣ ሁላችንም መሄድ የለብንም፤ ሸክም እንሆንብሃለን” ሲል መለሰለት። አቤሴሎም አጥብቆ ቢለምነውም ንጉሡ መሄድ አልፈለገም፤ ነገር ግን መርቆ አሰናበተው።

²⁶አቤሴሎምም፣ “እንግዲያውስ ወንድሜ አምኖን አብሮን ይሂድ” አለው።

ንጉሡም፣ “አብሮአችሁ የሚሂደው ስለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።²⁷ ነገር ግን አቤሴሎም አጥብቆ ስለ ለመነው፣ አምኖንና ሌሎቹ የንጉሡ ወንዶች ልጆች ሁሉ አብረውት እንዲሄዱ አደረገ።

²⁸አቤሴሎምም አገልጋዮቹን፣ “አምኖን የወይን ጠጅ ጠጥቶ መንፈሱ መለወጡን ተጠባብቁ፤ ከዚያም እኔ አምኖንን፣ ምቱት” ስላችሁ ግደሉት፤ ያዘዘኝችሁ እኔ ነኝ አትፍሩ፤ በርቱ፤ ጠንክሩ” ብሎ አዘዛቸው።

²⁹የአቤሴሎምም አገልጋዮች ጌታቸው ያዘዛቸውን በአምኖን ላይ ፈጸሙ። ከዚያም የንጉሡ ልጆች በሙሉ ተነሥተው በየበቅሎዎቻቸው ላይ ተቀምጠው ሸሹ።

³⁰እነርሱ በመንገድ ላይ ሳሉም፣ “አቤሴሎም የንጉሡን ልጆች በሙሉ ፈጃቸው፤ አንድም የተረፈ የለም” የሚል ወሬ ለዳዊት ደረሰው።³¹ ንጉሡም ተነሥቶ ቆመ፤ ልብሱን ቀደደ፤ በመሬትም ላይ ተዘረረ፤ በአጠገቡ ቆመው የነበሩት አገልጋዮቹም ሁሉ ልብሳቸውን ቀደዱ።

³²የዳዊት ወንድም የሳምዓ ልጅ ኢዮናዳብ ግን እንዲህ አለ፤ “የንጉሡን ልጆች በሙሉ እንደ ፈጃቸው አድርጎ ጌታዬ አያስብ፤ እኅቱን ትዕማርን በግድ ካስነወራት ጊዜ አንጎላቶ አቤሴሎም ቁርጠ የተነሣበት

13፡21 ዘፍ34፡7
13፡22 ዘፍ31፡24፤
ዘሌ19፡17-18፤
1ዮሐ2፡9-11
13፡23 14መ25፡7
13፡28 ፍት3፡7፤
2ሳመ3፡3፤12፡10
13፡31 ዘጥ14፡6

¹⁸ በሰብራይስጥ የዚህ ሐርግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
¹⁹ በሰብራይስጥ የዚህ ሐርግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

ጉዳይ ስለ ሆነ፤ የሞተው አምኖን ብቻ ነው።³³ እንግዲህ የሞተው አምኖን ብቻ ስለ ሆነ፤ የንጉሥ ልጆች በሙሉ ተገደሉ ተብሎ የተነገረውን ንጉሥ ጌታዬ ማመን የለበትም።”

³⁴ አቤሴሎምም ፈጥኖ ሸሸ።

ለዘብ ጥበቃ የቆመውም ሰው ቀና ብሎ ሲመለከት፤ ከእርሱ በስተ ምዕራብ ካለው መንገድ ብዙ ሰዎች በተራራው ጥግ ቀኝ ልቀኝ ሲወርዱ አየ፤ ዘብ ጠባቂውም ሂዶ ለንጉሡ፤ “ከበስተ ሐሮናይም አቅጣጫ በኩረብታው ጥግ ላይ ሰዎች ቀኝ ልቀኝ ሲወርዱ አያለሁ” ብሎ ነገረው።

³⁵ ኢዮናዳብም ዳዊትን፤ “እነሆ፤ የንጉሡ ልጆች መጥተዋል፤ አገልጋይህም እንዳለው ሆኖአል” አለው።

³⁶ ገና ተናግሮ ሳይጨርስ፤ የንጉሡ ልጆች ጮኸው እየተላቀሱ ገቡ፤ እንደዚሁም ንጉሡና አገልጋዮቹ ሁሉ እጅግ አለቀሱ።

³⁷ አቤሴሎም ኩብላሎ የጊሹር ንጉሥ ወደ ሆነው ወደ ዓሚሁድ ልጅ ወደ ተልማይ ሄደ፤ ነገር ግን ዳዊት ስለ ሞተው ልጁ ዘወትር የለቅስ ነበር።

³⁸ አቤሴሎም ሸሸቶ ወደ ጊሹር ከሄደ በኋላ፤ በዚያ ሦስት ዓመት ተቀመጠ።

³⁹ ንጉሥ ዳዊት በልጁ በአምኖን ሞት ከደ ረሰበት ሐዘን ከተጽናና በኋላ፤ ወደ አቤሴሎም ለመሄድ መንፈሱ ተነሣሣ።

አቤሴሎም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ

14 የጽናዶ ልጅ ኢዮኦብ የንጉሡ ልብ አቤሴሎምን እንደ ናፈቀ ተረዳ። ስለዚህም ኢዮኦብ ወደ ቴቁሌ፤ ሰው ልኮ አንዲት ብልጎ የሆነች ሴት አስ መጣ፤ እንዲህም አላት፤ “ሐዘንተኛ በመ ምሰል የሐዘን ልብስ ልበሽ፤ ዘይት አት ቀቢ፤ ለሞተ ሰው ብዙ ጊዜ እንዳዘነች ሴት መስለሽም ታዩ።” ከዚያም ወደ ንጉሡ ሄደች እንዲህ በዩው። “ከዚያም ኢዮኦብ የምትናገራቸውን ቃላት ነገራት።

⁴⁰ የቴቁሌዬቱም ሴት ወደ ንጉሡ ገብታት፤ በንጉሡ ፊት ወደ መሬት በግምባሯ ተደናታ እጅ በመንሣት አክብሮቷን ከገለጠች በኋላ፤ “ንጉሥ ሆይ! እርዳኝ” አለች።

⁴¹ ንጉሡም፤ “ኛግርሽ ምንድን ነው?” ብሎ ጠየቃት።

እርሷም እንዲህ አለች፤ “እኔ በእርግጥ ባሌ የሞተብኝ መበለት ነኝ፤ ልኔ አገልጋይ ሆኖ ወንዶች ልጆች ነበሩኝ፤ ሜዳ ላይ እርስ በርሳቸው ተጣሉ፤ ገላጋይም ስላ ልነበረ፤ አንዱ ሌላውን መትቶ ገደለው። ጎእነሆ ቤተ ዘመዱ ሁሉ በባሪያህ ላይ ተነሥተው፤ ‘ወንድሙን ስለ ገደለ እንገድለ

13:37 2ሳሙ:3:3
13:39 2ሳሙ:12:19-23:14:13
14:1 2ሳሙ:2:18
14:2 ፍት3:3
2ሳሙ:20:16:ነሀ3:5:አ.ሳ:16:1
ኤር6:1:አሞ:1:14:3 ቍ:19
14:7 ዘኁ:35:19: ዘ819:10-13: ማፋ21:38

14:8 1ሳሙ:25:35
14:9 1ሳሙ:25:24: 28:ማፋ:27:25
14:11 ዘኁ:35:12: 21:1ሳሙ:14:45: ማፋ:10:30
14:13 2ሳሙ:12:7:13:38-39: 15:720:40
14:14 ዘኁ:35:15: 25-28:አዮ:10:8: 14:11:17:13: 30:23:መዝ22:15: 58:7:አ.ሳ:19:5: 0:409:27
14:16 ዘ034:9: 1ሳሙ:26:19
14:17 1ሳሙ:29:9:1:7:3:9: 8:72:21

ዋለንና ወንድሙን የገደለውን ሰው አሳል ፈሽ ስጪን፤ ከዚያም ወራሽ አልባ ትሆኛለሽ” ይለኛል፤ ስለዚህ የቀረኝን አንዱን መብራቴን አጥፍተው፤ ባሌን በምድር ላይ ያለ ስምና ያለ ዘር ሊያስቀሩት ነው።”

⁸ ንጉሡም ሴቲቱን፤ “አንቺ ወደ ቤትሽ ሂጃ፤ ስለ ጉዳይሽ አስፈላጊውን ትእዛዝ እስ ጣለሁ” አላት። ያነገር ግን የቴቁሌዬቱም ሴት፤ “ንጉሥ ጌታዬ፤ በደሉ በእኔና በአ ባቴ ቤተ ሰብ ላይ ይሁን፤ ንጉሡና ዘፋኑ ከበደል የነጹ ይሁኑ” አለች።

¹⁰ ንጉሡም፤ “ማንም ሰው አንዳች ነገር ቢናገርሽ እኔ ዘንድ አምጪው፤ ዳግም አያስቸግርሽም” ሲል መለሰላት።

¹¹ እርሷም፤ “ደም ተበቃዮቹ ልጄን በማ ጥፋት የባሰ ጉዳት እንዳያደርሱ፤ ንጉሡ ከም ላኩን እግዚአብሔርን ይለምን” አለች።

ንጉሡም፤ “ሕያው እግዚአብሔርን! ከል ጅሽ ራስ ላይ አንዲት ጠጉር እንኳ አት ነካም” አላት።

¹² ከዚያም ሴቲቱ፤ “እኔ አገልጋይህ ለጌ ታዬ ለንጉሡ አንዲት ቃል እንደናገር ፍቀድልኝ” አለችው። እርሱም፤ “እሺ ተናገረ” አላት።

¹³ ሴቲቱም መልሳ እንዲህ አለችው፤ “እን ዲህ ያለውን ነገር በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ያሰብኸው ለምንድን ነው? ንጉሡ ከአገር የተ ሰደደውን ልጁን አልመለሰውም፤ ታዲያ ይህን ሲናገር በራሱ ላይ መፍረዱ አይደለምን?

¹⁴ በመሬት ላይ የፈሰሰ ውሃ እንደማይ ታፈስ ሁሉ፤ እኛም እንደዚሁ እንሞታለን፤ እግዚአብሔር ግን ከአገር የተሰደደ ሰው ከእርሱ እንደ ራቀ በዚያው እንዳይቀር የሚመለስበትን ሁኔታ ያመቻቻል እንጂ ሕይወቱ እንድትጠፋ አይፈቅድም።

¹⁵ “አሁንም ወደዚህ የመጣሁት ሕዝቡ ስላስፈራኝ ይህንኑ ለንጉሥ ጌታዬ ለመገር ነው። እኔም አገልጋይህ ይህን አሰብሁ፤ ‘ለንጉሡ እነግረዋለሁ፤ ምናልባትም አገልጋዩ የጠየቀችውን ይፈጽምላት ይሆናል፤
¹⁶ እግዚአብሔር ከሰጠን ርስት እኔንም ልጄ ንም ሊነቅለን ከተነሣው ሰው እጅ ንጉሡ አገልጋዩን ሊታደግ ይፈቅድ ይሆናል።”

¹⁷ “አሁንም አገልጋይህ፤ ንጉሥ ጌታዬ በሳ ውንና ክፋውን በመለየት እንደ እግዚአብሔር

³⁴ የሰብን ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል። ፅብራ ይሰጡ ግን ይህን ዐረፍተ ነገር አይጨምርም።
³⁹ የሙት ባሕር ጥቅልና አንዳንድ የሰብን ሊቃናት ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ። የማሰፊቱ ቅጂ ግን፤ የንጉሥ ዳዊት መንፈስ ተነሣሣ ይላል።
⁴⁴ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፤ የሰብን ሊቃናት፤ የቡልጊትና የሰርስት ትርጉሞች፤ ይህ ይላል። አብዛኛቹ ቅጂዎች ግን፤ ለንጉሡ ተናገረኝ ይላሉ።

መልአክ ስለ ሆነ፤ የጌታዬ የንጉሠ ቃል ያጽናናኝ፤ እግዚአብሔር እምላክህም ካንተው ጋር ይሁን' ትላለች።”

¹⁸ከዚያም ንጉሠ ሴቲቱን፤ “እኔም ለምጠ ይቅሽ ነገር አንቸም መልሱን አትደብ ቂኝ” አላት።

ሴቲቱም፤ “ንጉሥ ጌታዬ፤ እሺ ይና ገር” አለችው።

¹⁹ንጉሡም፤ “በዚህ ሁሉ የኢዮአብ እጅ የለበትምን?” ሲል ጠየቃት።

ሴቲቱም መልሳ እንዲህ አለች፤ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ በእያው ነፍሱም እምላለሁ፤ ንጉሥ ጌታዬ ከተናገረው ሁሉ ወደ ቀኝም ወደ ግራም የሚል ማንም የለም። አምን ይህን እንዳደርግ ያዘዘኛና ይህም ሁሉ ቃል በእኔ በአገልጋይህ አንደበት እንዳነገር የላ ከኝ አገልጋይህ ኢዮአብ ነው። ²⁰አገልጋይህ ኢዮአብ ይህን ያደረገውም ያለውን ሁኔታ ለመለወጥ ሲል ነው፤ ነገር ግን ጌታዬ የእግዚ አብሔርን መልአክ ጥበብ የመሰለ ጥበብ ስላለው፤ በምድሪቱ ላይ የሚሆነውን ነገር ሁሉ ያውቃል።”

²¹ንጉሡም ኢዮአብን፤ “መልካም ነው፤ ፈቅጃለሁ፤ ሂድና ወጣቱን አቤሴሎምን መል ሰህ አምጣው” አለው።

²²ኢዮአብም አክብሮቱን ለንጉሡ ለመግ ለጥ ወደ መሬት በግምባሩ ተደፍቶ እጅ ነጭ ንጉሡንም ባረከ፤ ኢዮአብም በመቀጠል፤ “ንጉሡ የአገልጋዩን ልመና ስለ ተቀበ ለው፤ ባረደህ በፊትህ ሞገስ ማግኘቱን ዛሬ ለማወቅ ችሎአል” አለ።

²³ከዚያም ኢዮአብ ወደ ጌሹር ሂዶ አቤ ሴሎምን ወደ አዮሩሳሌም መልሶ አመጣው።

²⁴ንጉሡ ግን፤ “እዚያው እቤቱ ይሂድ፤ ዐይ ኔን ማየት የለበትም” አለ። ስለዚህም አቤ ሴሎም ወደ ቤቱ ሂደ፤ የንጉሡንም ፊት አላየም።

²⁵መቼም በመልኩ ማግር አቤሴሎምን የሚያህል አንድም ሰው በመላው እስራ ኤል አልነበረም፤ ከራስ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ የሚወጣለት እንከን አልነበረም።

²⁶የራስ ጠጉሩ ሲከብደው በዓመት አንድ ጊዜ ይቈርጠው ነበር፤ የተቈረጠውን በሚ መገነው ጊዜ ክብደቱ በቤተ መንግሥቱ ሚዛን ሁለት መቶ ሰቅል⁴ ይሆን ነበር።

²⁷አቤሴሎም ሦስት ወንዶች ልጆችና ትዕ ማር የተባለች አንዲት ሴት ልጅ ተወለዱለት፤ ሴት ልጇም በጣም ውብ ነበረች።

²⁸አቤሴሎም የንጉሡን ዐይን ሳያይ ሁለት

ዓመት በአዮሩሳሌም ኖረ። ²⁹ከዚያም አቤ ሴሎም ወደ ንጉሡ እንዲሂድለት ኢዮአ

14:19 ፉፋ3
14:20 2ሳሙ
18:13፤1ነገ3፤12:28፤
10:23-24፤ኢሳ28:6
14:22 ዘፍ:47:7
14:26 2ሳሙ:18:9
14:27 2ሳሙ
13:1፤18:18

ብን አስጠራው፤ ኢዮአብ ግን ወደ እርሱ መምጣት አልፈለገም፤ ለሁለተኛ ጊዜም ሳከበት፤ ኢዮአብ አሁንም መምጣት አል ፈለገም። ³⁰ከዚያም አቤሴሎም ለአገል ጋዮቹ “ተመልከቱ የኢዮአብ ዕርሻ የሚገኘው ከእኔ ዕርሻ አጠገብ ነው፤ በዕርሻው ላይ የገብስ አዝመራ አለው፤ ሄዳችሁም እሳት ልቀቁበት” አላቸው። ስለዚህ የአቤሴሎም አገልጋዮች ሂደው የኢዮአብን ዕርሻ በእ ሳት አቃጠሉት።

³¹ከዚያም ኢዮአብ ወደ አቤሴሎም ቤት ሂደ፤ “አገልጋዮችህ ለምንድን ነው ዕር ሻዬን ያቃጠሉት?” ብሎ ጠየቀው።

³²አቤሴሎምም፤ ኢዮአብን፤ “ከጌሹር ለምን መጣህ? ለእኔ እስካሁንም እዚያው ብሆን ይሻለኝ ነበር ብሎአል ብለህ እንድ ትነግርልኝ ‘ወደ ንጉሡ እልክህ ዘንድ ወደ እኔ ና’ ብዬ አስጠራሁህ፤ አሁንም ቢሆን፤ የን ጉሡን ዐይን ማየት እፈልጋለሁ፤ ምንም ዐይ ነት በደል ከተገኘብኝ ይግደለኝ” አለው።

³³ኢዮአብም ወደ ንጉሡ ሂዶ ይህንኑ ነገረው። ከዚያም ንጉሡ አቤሴሎምን አስጠ ረው፤ እርሱም መጥቶ በንጉሡ ፊት በግ ምባሩ ተደፍቶ እጅ ነጭ ንጉሡም አቤ ሴሎምን ሳመው።

የአቤሴሎም ዐመፅ

15 ከዚህ በኋላ አቤሴሎም ሠረገላና ፈረሶች እንዲሁም ፊት ፊቱ የሚ ሮጡ አምሳ ሰዎች ለራሱ አዘጋጀ። ²አቤ ሴሎምም በማለዳ ተነሥቶ ወደ ከተማዬቱ መግቢያ በር በሚወስደው መንገድ ዳር ሆን ብሎ ይቆም ነበር። ማናቸውም ባለ ጉዳይ አቤቱታውን ለንጉሡ አቅርቦ ለማስወሰን በሚመጣበት ጊዜ ሁሉ፤ አቤሴሎም ወደ እርሱ እየጠራ፤ “አንተ ከየትኛው ከተማ ነው የመጣኸው? በማለት ይጠይቀዋል፤ ያም ሰው፤ “አገልጋይህ ከአንዱ የእስራኤል ነገ ዶች ነው” ብሎ ይመልስለታል። ³ከዚያም አቤሴሎም፤ “ተመልከት! ጉዳይህማ ትክ ክልና ተገቢም ነው፤ የትኛው የንጉሥ እን ደራሴ ነው ታዲያ የሚያይልህ?” ይለዋል። ⁴ቀጠል አድርጎም፤ “ምነው ዳኛ ሆኜ በም ድራቱ ላይ በተሾምሁ! አቤቱታ ወይም ክስ ያለበት ሁሉ ወደ እኔ እየመጣ ፍትሕ እንዲያገኝ አደርገው ነበር” ይል ነበር።

⁵እንዲሁም ማናቸውም ሰው ወደ እርሱ ቀርቦ እጅ በሚገመው ጊዜ፤ አቤሴሎም እኛን ዘርግቶ ይይዘውና ይስመው ነበር። ⁶አቤሴ ሎም ፍትሕ ለማግኘት ወደ ንጉሡ የሚ መጣውን እስራኤላዊ ሁሉ የሚቀርቡው

14:30 ዘፍ:31
14:31 መሳ15:5
14:32 1ሳሙ
20:8፤2ሳሙ:3:3
14:33 ሉቃ15:20
15:1 1ሳሙ:8:11፤
2ሳሙ:12:11
15:2 ዘፍ23:10፤
2ሳሙ:19:8
15:3 ምሳ12:2
15:4 መሳ9:29
15:6 ሮሜ16:18

⁴26 2.3 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

በዚህ መንገድ ስለ ነበር፣ የእስራኤልን ሰዎች ልብ ሰረቀ።

ከእራት ዓመት፣ በኋላም አቤሴሎም ንጉሡን እንዲህ አለው፤ “ለእግዚአብሔር የተሳሉትን ስእለት ለማድረስ ወደ ኬብርን እንድሄድ ፍቀድልኝ፤ ስኬት አገልጋይህ በሶርያ ምድር በጌሹር ሳለሁ ‘እግዚአብሔር ወደ ኢየሩሳሌም የመለሰኝ እንደ ሆነ፣ በኬብርም ለእግዚአብሔር እሰግዳለሁ’ ብዬ ተስ ያለሁ።”

፩፻፲፱፡፱፤ “በሰላም ሂድ” አለው፤ ስለዚህ አቤሴሎም ወደ ኬብርን ሄደ።

10ከዚያም አቤሴሎም፣ “የቀንደ መለክት ደምፅ ስትሰጡ፣ አቤሴሎም በኬብርን ነገሠ በሉ” የሚሉ የምስጢር ሠራተኞችን በመላው የእስራኤል ነገዶች አሰማራ። 11ከእየሩሳሌምም ሁለት መቶ ሰዎች አብረውት ሄዱ፤ በእንግድነት ተጋብዘው በየዋህነት ከመሄዳቸው በስተቀር፣ ስለ ጉዳዩ የሚያውቁት አንዳችም ነገር አልነበረም። 12አቤሴሎም መሥዋዕት በሚያቀርብበት ጊዜ የዳዊት አማካሪ የሆነው ጊሎአዊው አኪጦ ፊል ከአገሩ ከጊሎ ወደ እርሱ እንዲመጣ ላከበት፤ ስለዚህ ሄራው ጥንካሬ አገኘ፤ የአቤሴሎምም ተከታዮች ቆጥሮ እየጨመረ መጣ።

የዳዊት ሽሽት

13መልእክተኛም መጥቶ፣ “የእስራኤል ሰዎች ልብ ከአቤሴሎም ጋር ሆኖአል” ብሎ ለዳዊት ነገረው።

14ከዚያም ዳዊት በኢየሩሳሌም ላሉት ሹማ ምንጭ ሁሉ፣ “ተነሡ እንሸሸ፤ ያለበለዚያ አንዳችንም ከአቤሴሎም እጅ ማምለጥ አንችልም፤ አሁኑኑ ከዚህ መውጣት አለብን፤ ካልሆነ ገሥግሦ መጥቶ ከያዘን እኛን ያጠፋናል፤ ከተማዬ ተንም በሰይፍ ይመታ ታል” አላቸው።

15የንጉሡ ሹማምንትም፣ “ጌታችን ንጉሡ የመረጠውን ሁሉ ለማድረግ እኛ አገልጋዮችህ ዝግጁ ነን” ብለው መለሱለት።

16ንጉሡ ከመላው ቤተ ሰቡ ጋር ወጣ፤ ቤተ መንግሥቱንም እንዲጠብቁ ዐሥር ቁጣቶች አስቀረ። 17ስለዚህ ንጉሡ መላውን ሕዝብ አስከትሎ ወጣ፤ ጥቂት ርቀው ከሄዱ በኋላም በአንዲት ቦታ ቆሙ። 18ሰዎቹ ሁሉ፣ ከሊታውያን፣ ፈሊታውያን እንዲሁም ከጌት አብረውት የመጡትን ስድስት መቶ ጌታውያንን ሁሉ ጨምሮ ተሰልፈው በንጉሡ ፊት ዐለፉ።

19ንጉሡም ጌታውን ኢታይን እንዲህ አለው፤ “ከእኛ ጋር የመጣኸው ለምንድን

15:8 ዘ፩28:20፣ 24፡36፣ 15:10 1፡71:34፣ 39:2፣79:13 15:12 ቍ31:34፣ አ.ሱ15:51፣24፡16:15:23፣17:14፣ 23:34፣1ዜ፣527:33፣አ.ቀ19:14፣መዝ 3:144:9፣55:13፣ ኤር9:4 15:14 24፡19:9፣1፡72:26፣ መዝ3 ርእስ:132:1 15:16 24፡16:21-22፣20:3 15:18 14፡30፣14:24፡20፣207:23፣ 1፡71:38:44፣ 1ዜ፣518:17 15:19 ዘ፩31:15፣ 24፡18:2 15:20 14፡22:2፣24፡26

15:21 ፍት1:16-17፡ም417:17 15:23 14፡11:4፣1፡72:37፣2፡7 23:12፣2ዜ፣515:16፣2 9:16፣30:14፣ አ.ቀ2:12፣ኤር 31:40፣ዮሐ18:1 15:24 ዘ፡4፣15፣ 10:33፣14፡22:20፣24፡8፣17፣ 19:11 15:25 ዘ015:13፣ ዘሌ15:31፣መዝ 43:3፣46:4፣84:1፣ 132:7 15:26 መሳ10:15፣ 24፡22:20 15:27 ቍ36፣ 14፡9፣9:24፡17:17፣1፡71:42 15:28 24፡17:16

ነው? ተመለስና ከንጉሡ ከአቤሴሎም ጋር ተቀመጥ፤ አንተ ለራስህ ከአገርህ ተወስደህ የመጣህ እንግዳ ነህ፤ 20የመጣኸውም ገና ትናንት ነው፤ ታዲያ የት እንደምሄድ የማላውቅ ሰው እንዴት ዛሬ ከእኛ ጋር እንድትንከራተት ላድርግ? በል አሁንም ሰዎችህን ይዘህ ተመለስ፤ በነገትና ታማኝ ነትም ከአንተ ጋር ይሁን” አለው።

21ኢታይ ግን፣ “ሕያው እግዚአብሔርን እንዲሁም በጌታዬ በንጉሡ እምላለሁ፤ ሕይወትም ይሁን ሞት በየትም ቦታ ንጉሥ ጌታዬ የሚሆነውን ሁሉ አገልጋይም እንደዚያው ይሆናል” ብሎ መለሰለት።

22ዳዊትም ኢታይን፣ “በል እንግዲያው ቅደምና ሂድ” አለው። ስለዚህ ጌታዊው ኢታይ ሰዎቹን ሁሉና አብረውት የነበሩትን ቤተ ሰቦቹን ይዞ ሄደ።

23ሕዝቡ ሁሉ በሚያልፍበትም ጊዜ ባላገሩ በሙሉ እየጮኹ አለቀሰ፤ ንጉሡም የቄድሮንን ሸለቆ ተሻገረ፤ ሕዝቡም ሁሉ ተሻግሮ ወደ ምድረ በዳው ተጓዘ።

24ሳዶቅም በዚያ ነበር፤ አብረውት የነበሩትም ሌዋውያን ሁሉ የእግዚአብሔርን የኪዳነን ታቦት ተሸክመው ነበር። እነርሱም የእግዚአብሔርን ታቦት ዐሳረፉ፤ አብያታርም ሕዝቡ በሙሉ ከከተማዬ ለቆ እስኪወጣ ድረስ መሥዋዕት አቀረቡ።

25ከዚያም ንጉሡ ሳዶቅን እንዲህ አለው፤ “አንተ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ ከተማዬ ይዘህ ተመለስ፤ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ፤ እርሱ እኔንም መልሶ ታቦቱንና ማደሪያውን እንደ ገና ለማየት ያበቃኛል፤ 26ነገር ግን እርሱ፣ ‘ባንተ አልተደሰትህም’ የሚል ከሆነ፣ መልካም መስሎ የታየውን ነገር ያድርግብኝ፤ እኔም ለመቀበል ዝግጁ ነኝ።”

27እንዲሁም ንጉሡ ካህኑን ሳዶቅን እንዲህ አለው፤ “አንተ ነቢይ አይደለህምን? እንግዲህ አንተም ልጅህን አኪማአሰን፤ የአብያታርን ልጅ ዮናታንን ይዘህ በሰላም ወደ ከተማዬ ተመለስ። አንተና አብያታር ሁለቱን ልጆቻችሁን ይዛችሁ ሂዱ። 28እኔም ከአንተ ዘንድ ወሬ እስካገኝ ድረስ በምድረ በዳው በሚገኘው በወንዙ መሻገሪያ እቄያለሁ” 29ስለዚህ ሳዶቅን አብያታር የእግዚአብሔርን ታቦት ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም በመመለስ እዚያው ቄዩ።

፲7 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፣ የሶርስቱ ቅጅና የአይሁዳዊው የታሪክ ጽሑፍ የዮሴፍ ወልደ ኮሮን ጽሑፎች ከዚህ ጋር ይሰማሉ። ፀብራይስጡ ግን፣ አርጋ ይላል። ፲8 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይሰማሉ። ፀብራይስጡ ግን፣ ኩብሮን የሚለውን ቃል አይጨርም። ፳24 ወይም አብያታር ሄደ

ጦሬልም አብሮት ነበር። 16የዳዊት ወዳጅ አርካዊው ኩሲም ወደ አቤሴሎም መጥቶ “ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንጉሥ፤ ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንጉሥ” አለው።

17አቤሴሎምም፤ ኩሲን፤ “ለወዳጅህ ያለህ ታማኝነት እስከዚህ ድረስ ነው? ለምን ከወዳጅህ ጋር አልሄድህም?” ሲል ጠየቀው።

18ኩሲም፤ አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “ይህንን አላዳርገውም! እኔ በእግረኤል ስም በዚህ ሕዝብና በእስራኤል ሰዎች ሁሉ ለተመረጠው ለእርሱ እሆናለሁ፤ አብሬውም እኖራለሁ፤ 19እንግዲህ ልጄን ካላገለገልሁ ማንን ላገለግል ነው? አባትህን እንዳገለገልሁ ሁሉ፤ አንተንም አገለግላለሁ።”

20አቤሴሎምም አኪጦሬልን፤ “እስቲ ምክር አምጣ፤ ምን እናድርግ?” አለው።

21አኪጦሬልም መልሶ፤ “ቤተ መንግሥተ-ን እንዲጠብቁ አባትህ ከተዋቸው ቁባቶቹ ጋር ግባና ተኛ፤ ከዚያም አንተ፤ አባትህን እጅግ የጠላህ መሆንን መላው እስራኤል ይሰማና አብርህ ያለው ሁሉ ክንዱ ይበረታል” አለው። 22ስለዚህ ለአቤሴሎም በሰገነቱ ላይ ድን ኳን ተከለሉት፤ እዚያም መላው እስራኤል እያየው ከአባቱ ቁባቶች ጋር ተኛ።

23በዚያም ጊዜ አኪጦሬል የሚሰጠው ምክር ሁሉ የእግረኤልን ቃል እንደ መጠየቅ ይቆጠር ነበር፤ ዳዊትም ሆነ አቤሴሎም የአኪጦሬልን ምክር የሚቀበሉት በዚህ ሁኔታ ነበር።

17 አኪጦሬልም፤ አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰው መርጨው፤ በዛሬዬቱ ሌሊት አባትህን አሳድደዋለሁ፤ 2የደክመውና ዐቅም ባነሰው ጊዜም አደጋ እጥልበታለሁ፤ ሽብር እለቅበታለሁ፤ ከዚያም አብሮት ያለው ሕዝብ ሁሉ ትቶት ይሸሻል፤ ንጉሡን ብቻ እመታዋለሁ፤ 3ሕዝቡን ሁሉ ወደ አንተ እመልሳለሁ፤ አንተ የምትፈልገው የአንድ ሰው ብቻ መሞት ሁሉም እንዲመለሱ ያደርጋል። ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ በሰላም ይኖራል።” 4ምክሩም አቤሴሎምንና አብረውት የነበሩትን የእስራኤልን ሽማግሌዎች ሁሉ ደስ አሰኘ።

5አቤሴሎም ግን፤ “እስቲ ደግሞ አርካዊውን ኩሲን ጥሩትና የሚለውን እንስማ” አለ። 6ኩሲ ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ አቤሴሎም፤ “አኪጦሬል ይህን ምክር አቅርቦአል፤ ታዲያ እርሱ ያለውን እናድርግ? ካልሆነም እስቲ የአንተን ሐሳብ ንገረን” አለው።

7ኩሲም አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “አኪጦሬል የሰጠው ምክር በዚህ ጊዜ የሚያዋጣ አይደለም፤ 8አባትህና ሰዎቹ የማይበገሩ ተዋ

16:23 2ሳሙ:15:12;17:14:23:23
17:2 2ሳሙ:16:14;17:22:31:11;13:7
17:5 2ሳሙ:15:32
17:8 1ሳሙ:16:18;ሀሴ:13:8

17:9 ኤር:41:9
17:10 ኢሳ:2:9;
11:2ሳሙ:23:8;1ዜ:5
11:11;12:8;ሕዝ:21:15
17:11 ዘፍ:12:2;
ኢሳ:11:4;1መሳ:20:1
17:13 ሚክ:1:6
17:14 2ሳሙ:15:12;34:16;23:2ዜ:5;10:8;ሀሳ:15:መዝ:9:16
17:16 2ሳሙ:15:28;35
17:17 ኢሳ:15:7;
18:16;2ሳሙ:15:27;36;17:1:9
17:18 2ሳሙ:3:16

ጊዎችና ግልገሎቻችን እንደ ተነጠቁባት የዱር ድብ አስፈሪ መሆናቸውን አንተም ታውቃለህ፤ በተጨማሪም አባትህ በቂ ልምድ ያለው ነው፤ ሌሊቱን ከሰራዊቱ ጋር አያድርም፤ 9እነሆ፤ አሁን እንኳ በአንዱ ዋሻ ወይም በሌላ ቦታ ተደብቆ ይሆናል። እርሱ ቀድሞ አደጋ በመጣል ከሰዎችህ ጥቂት ቢሞቱም ይህን የሰማ ሁሉ፤ ‘አቤሴሎምን የተከተለው ሰራዊት አለቀ’ ብሎ ያወራል። 10አባትህ ታላቅ ጦረኛ፤ አብረውት ያሉትም ጀግኖች መሆናቸውን እስራኤል ሁሉ ስለሚያውቅ፤ ልቡ እንደ አንበሳ ልብ ነው የተባለው ደፋሩ ወታደር እንኳ በፍርሀት ይርዳል።

11“እንግዲህ እኔ የምመክርህ ይህ ነው፤ ቀጥሩ እንደ ባሕር ዳር አሸዋ የበዛው፤ ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ያለው እስራኤል ሁሉ ወዳንተ ይሰብሰብና አንተው ራሱ ወደ ጦርነቱ ምራው፤ 12ከዚያም እርሱ እገባበት ቦታ ሁሉ ገብተን አደጋ እንጥልበታለን፤ ጤዛ በመሬት ላይ እንደሚወርድ እንወርድ ቦታለን፤ እርሱም ሆነ ሰዎቹ አንድ እንኳ አይተርፉም፤ 13ከአንዲቱ ከተማ ቢገባ፤ እስራኤል ሁሉ ገመድ አምጥቶ አንድ ድንጋይ እንኳ እስከማይቀር ድረስ፤ ከተማ ይቱን ወደ ሸለቆ ስበን እንከታታለን።”

14አቤሴሎምና የእስራኤል ሰዎች ሁሉ፤ “ከአኪጦሬል ምክር ይልቅ የአርካዊው የኩሲ ምክር ይሻላል” አሉ፤ እግረኤል በአቤሴሎም ላይ ጥፋት ለማምጣት ሲል መልካም የነበረው የአኪጦሬል ምክር ተቀባይነት እንዲያጣ አድርጎአልና።

15ኩሲም ካህናቱን ሳይቅንና አብያታርን እንዲህ አላቸው፤ “አኪጦሬል አቤሴሎምንና የእስራኤልን ሽማግሌዎች ምን ምን ማድረግ እንዳለባቸው መክሮአቸው ነበር፤ እኔ ግን እንዲህ እንዲህ አድርጉ ብዬ መክሬአቸዋለሁ። 16አሁንም በፍጥነት ላኩና፤ ‘በምድረ በዳው ባለው የወንዙ መሻገሪያ እንዳታድር፤ ሳትዘገይ ፈጥነህ መሻገር አለ ብህ፤ ያለዚያ ግን ንጉሡና አብሮት ያለው ሕዝብ በሙሉ ትዋጣላችሁ’ ብላችሁ ለዳዊት ንገሩት።”

17በዚህ ጊዜ ዮናታንና አኪማአስ ወደ ከተማዬቱ ከገቡ ስለሚታዩ በዓይንሮጌል ይጠባብቁ ነበር፤ አንዲት ልጃገረድ አገልጋይ ወደዚያ እየሄደች በምትነግራቸው ጊዜ፤ እነርሱ ደግሞ ይህንኑ ወስደው ለንጉሥ ዳዊት ይነግሩት ነበር። 18ሆኖም አንድ ወጣት አያቸውና ለአቤሴሎም ነገረው፤

11 ወይም፤ ለምረጥ
19 ወይም በመጀመሪያው ጥቃት አንዳንድ ሰዎች ቢወድቁ

ስለ ዚህ ሁለቱም በፍጥነት ተነሥተው በብራቂም ወደሚገኝ ወደ አንድ ሰው ቤት ሄዱ፤ ሰውየው በግቢው ውስጥ ጉድጓድ ስለነበረው ወደዚያው ወረዳ።¹⁹ሚስቱም በጉድጓዱ አፍ ላይ የስጥ ማስጫ ዘርግታ እህል አሰጣች፤ ማንም ይህን አላወቀም ነበር።

²⁰የአቤሴሎም ሰዎች እዚያ ቤት ወደ ሴቲተ ዘንድ መጥተው፣ “አኪማአስና ዮናታን የት አሉ?” ብለው ጠየቁ።

ሴቲቱም፣ “ወንዙን ተሻግረው ሄደዋል” ብላ መለሰችላቸው፤ እነርሱም ፈልገው ስላጧቸው፣ ወደ ኢዮሩሳሌም ተመለሱ።

²¹ሰዎቹ ከሄዱ በኋላ እነዚህ ሁለቱ ከጉድጓዱ ወጥተው ሄዱ፤ ለንጉሥ ዳዊትም፣ “አኪማራል በአንተ ላይ እንዲህ እንዲህ ብሎ ስለ መከረብህ ተነሥተህ በፍጥነት ወንዙን ተሻግር” አሉት። ²²ስለዚህ ዳዊትና አብሮት ያለው ሕዝብ በሙሉ ተነሥቶ ዮርዳኖስን ተሻግረ፤ ሲነጋም ዮርዳኖስን ሳይሻገር የቀረ አንድም ሰው አልነበረም።

²³ አ ከ ጦ ፌ ል ም ም ክ ፍ ን እንዳልተከተሉት ባየ ጊዜ፣ አህያውን ጭኖ ቤቱ ወደሚገኝ በት ወደ መኖሪያ ከተማው ሄደ፤ ቤቱንም መልክ መልክ ካስያዘ በኋላ በገዛ እጅ ታንቆ ሞተ። በዚህ ሁኔታም ሞቶ በአባቱ መቃ ብር ተቀበረ።

²⁴አቤሴሎም ከመላው የእስራኤል ሰዎች ጋር ዮርዳኖስን ሲሻገር፣ ዳዊት ግን መሃናይም ደርሶ ነበር። ²⁵አቤሴሎምም በኢዮአብ ምትክ አሜሳይን በሰራዊቱ ላይ ሾመ፤ አሜሳይ የእስማኤላዊው የዮቴር ልጅ ነበረ፤ ዮቴርም የኢዮአብን እናት፣ የጽሩዶን እናት፣ የናዖስን ልጅ አቢግያን^ሰ አግብቶ ነበር። ²⁶እስራኤላውያንና አቤሴሎም በገለጻድ ምድር ሰፈሩ።

²⁷ዳዊት መሃናይም ሲደርስ፣ ከአሞናውያን ከተማ ከራባ የመጣው፣ የናዖስ ልጅ ሾቢ፣ ከሎዶባር የመጣው የዓሚኤል ልጅ ማኪርና ከሮግሊም የመጣው ገለጻዊው ቤርዜሊ ²⁸መተኛ ምንጣፎች፣ ወጭቶችና የሸክላ ዕቃዎች ይዘው መጡ፤ እንዲሁም ስንዴና ገብስ፣ ዱቄትና የተጠበሰ እሸት፣ ባቄላና ምስርጃ፣ ²⁹ማር፣ እርጎ፣ በጎችና የላም አይብ እንዲበሉ ለዳዊትና ለሕዝቡ አመጡላቸው፤ ይህን ያደረጉትም፣ “ሕዝቡ በምድረ በዳ ተርበክል፤ ደክሞአል፤ ተጠምቶአል” በማለት ነው።

የአቤሴሎም መሞት

18 ዳዊት አብሮት የነበረውን ሕዝብ ቁጠረ፤ የሻለቆችንና የመቶ አለቆችን ሾመላቸው። ²ዳዊትም ሰራዊቱን ሲሦ

17:19 ኢሳይ:6
17:20 ዘ01:19
17:23 2ሳሙ:16:23;27:120:1
17:24 ዘ63:32:2
17:25 2ሳሙ:19:13;20:4:9-12;17:72:5;32:11:6:5
2:13-17:11:2:18
17:27 ዘ83:11:14ሙ:11:1:24ሙ:9:4:19:31-39:17:72:7:6:11:2:6:1
17:29 2ሳሙ:16:2:11:6:5:12:40:12:13
18:2 መሳ7:16:14ሙ:11:1:17:26:6:24ሙ:15:19

ውን በኢዮአብ፣ ሲሦውን በኢዮአብ ወንድም በጽሩዶ ልጅ በአቢሳ፣ ሲሦውን ደግሞ በጌታዊው በኢታይ አዛዥነት ሥር ላካቸው። ³ንጉሡም ለሰራዊቱ፣ “እኔ ራሴም አብራክ ችሁ በእርግጥ እወጣለሁ” አላቸው።

³ሰዎቹ ግን፣ “አንተ መውጣት የለብህም፤ እንድንሸሸ ብንገደድ፣ ሰዎቹ ከቁም ነገር አይቁጥሩንም፤ ግማሾቻችን እንኳ ብንሞት ደንታቸው አይደለም፤ አንተ ግን ብቻህን ከእኛ ከወሥሩ ሺህ ትበልጣለህ፤ ስለዚህ በከተማ ሆነህ ብትረዳን ይሻላል” አሉት።

⁴ንጉሡም፣ “መልካም መስሎ የታያችሁን ሁሉ አደርጋለሁ” አላቸው። ስለዚህ ሕዝቡ ሁሉ በመቶና በሺህ እየሆነ ተሰልፎ ሲወጣ፣ ንጉሡ በቅጥሩ በር ቆሞ ነበር። ⁵ንጉሡም ኢዮአብን፣ አቢሳንና ኢታይን፣ “ለእኔ ስትሉ በወጣቱ ልጄ በአቤሴሎም ላይ ጉዳት እንዳ ታደርሱበት” ብሎ አዘዘቸው። ንጉሡ ልጁን አቤሴሎምን አስመልክቶ ለእያንዳንዱ አዛዥ ትእዛዝ ሲሰጥ ሰራዊቱ ሁሉ ሰማ።

⁶ሰራዊቱ እስራኤልን ለመውጋት ተሰልፎ ወደ ሜዳ ወጣ፤ ጦርነቱም በኤፍሬም ደን ውስጥ ሆነ። ገእዚያም የእስራኤል ሰራዊት በዳዊት ሰዎች ተመታ፤ በዚያም ቀን ታላቅ እልቂት ሆነ፤ ሃያ ሺህም ሰው ተገደለ። ⁸ውጊያው በገጠፍ ሁሉ ተሰፋፋ፤ በዚያን ቀን ሰይፍ ከጨረሰው ይልቅ ጫካ ወጦ ያስቀረው ሰው በለጠ።

⁹በዚህ ጊዜ አቤሴሎም ከዳዊት ሰዎች ጋር ድንገት ተገናኘ፤ አቤሴሎም በበቅሎ ተቀምጦ ይሄድ ስለ ነበር፣ በቅሎዋ ጥቅጥቅ ያለ ቅርንጫፍ ባለው ትልቅ ወርካ ሥር በሞታ ታልፍበት ጊዜ፣ የአቤሴሎም ራስ በዛፋ ቅርንጫፍ ተያዘ፤ የተቀመጠበትም በቅሎ በሥሩ ስታልፍ፣ እርሱ በሰማይና በምድር መካከል ተንጠልጥሎ ቀረ።

¹⁰አንድ ሰው ይህን አይቶ ለኢዮአብ፣ “እኪህ፣ አቤሴሎም በባሉጥ ዛፍ ላይ ተንጠልጥሎ አየሁት” አለው።

¹¹ኢዮአብም ይህን የነገረውን ሰው፣ “ምን አልህ! ከየኸው ታዲያ ለምንድን ነው ያኔ ውኑ መተህ መሬት ላይ ያልጣልኸው?”

²⁰ ወይም፣ በበጎች ጉረኛ አድርገው ወደ ወሃው ተሻገሩ።
²⁵ ስብራይስጥና አንዳንድ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞች፣ **አስራኤላዊ** ይላሉ፤ አብዛኞቹ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ግን **እስግኤላዊ** ወይም **ይዘራኤላዊ** ይላሉ (1ኛ 2:17 ይመ)።
²⁵ በሰብራይስጥ፣ **አሟያ** ማለትና፣ **አሟኤል** ማለት አንድ ነው።
²⁸ አብዛኞቹ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የሶርስቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል። ስብራይስጥ ግን፣ **ያዘርና የተቋላ ባቆላ** ይላል።
²³ ሁለት የሰብራይስጥ ቅጾች፣ አንዳንድ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞች እንዲሁም ቩልባት ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የሰብራይስጥ ትርጉሞች ግን፣ **አሁን እንደኛ የሆኑ ሠራተኞች ሺህ አሉ** ይላሉ።

18:3 1ሳሙ:18:7;24ሙ:21:17
18:6 ኢሳ-17:15
18:9 2ሳሙ:14:26
18:11 1ሳሙ:18:4;2ሳሙ:3:39

ይህን አድርገው ቢሆን ኖሮ፣ ዐሥር ሰቅል¹¹ ጥሬ ብርና የጀግና ሰው ቀበቶም እሸልምህ ነበር” አለው።

¹²ሳውዋው ግን እንዲህ አለ፣ “እኛ እየሰማን ንጉሡ፣ ‘ወጣቱ አቤሴሎም ጉዳት እንዳያገኘው ስለ እኔ ብላችሁ ጠብቀውት’” ብሎ አንተን፣ አቢሳንና ኢታይን ያዘዛችሁ ስለ ሆነ፣ አንድ ሺህ ሰቅል¹² ጥሬ ብር በእጄ ላይ ቢመዘንልኝ እንኳ፣ በንጉሡ ልጅ ላይ እጄን አላነግም።

¹³በሌላ በኩል ደግሞ በነፍሴ ቁርጫፍ ሕይወቱን ባጠፋው ኖሮ፣፣ ከንጉሡ ተደብቆ የሚቀር ነገር ስለ ሌለ፣ አንተም ራስህ አትቀርብኝም ነበር” ብሎ መለሰለት።

¹⁴ኢዮአብም፣ “ከእንግዲህ በዚህ ሁኔታ ከአንተ ጋር ጊዜ ማጥፋት አልችልም” አለው። ስለዚህ በእጄ ሦስት ጦር ይዞ ሂደና አቤሴሎም እዛፉ ላይ ተንጠልጥሎ ገና በሕይወት እያለ፣ ወርውሮ በልቡ ላይ ተከላኸው።

¹⁵እንዲሁም ከኢዮአብ ጋሻ ጃግሬዎች ዐሥሩ አቤሴሎምን በመክብብ ወግተው ገደሉት።

¹⁶ከዚያም ኢዮአብ ቀንደ መለከት ነፍቶ ስለ ከለከላቸው፣ ሰራዊቱ እስራኤልን ማሳደዱን አቆመ። ¹⁷አቤሴሎምን ጫካ ወስ ደው በትልቅ ጉድጓድ ውስጥ ወርውረው ጣሉት፤ በላዩም ትልልቅ ድንጋይ ከመሩበት። በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን ሁሉ ወደ የቤታቸው ሸሹ።

¹⁸አቤሴሎም፣ “ሰሜን የሚያስጠራ ልጅ የለኝም” በማለት መታሰቢያ እንዲሆነው በሕይወት እያለ የንጉሥ ሽለቆ በተባለው ስፍራ በራሱ ስም ሐውልት አቁሞ ስለ ነበር፣ እስከ ዛሬ ድረስ የአቤሴሎም ሐውልት ተብሎ ይጠራል።

የዳዊት ሐዘን

¹⁹በዚህ ጊዜ የሳደቅ ልጅ አኪማአስ፣ “እግዚአብሔር ጠላቶቼን የተበቀለለት መሆኑን ሮጫህ ሂጄ ለንጉሡ የምሥራች ልንገረው” አለ።

²⁰ኢዮአብም፣ “ዛሬ የምሥራቸውን ወሬ የምትወስድለት አንተ አይደለም፤ የንጉሡ ልጅ ስለ ሞተ፣ ዛሬ ሳይሆን፣ የምሥራቸውን ሌላ ጊዜ ታደርስለታለህ” አለው።

²¹ከዚያም ኢዮአብ ለኢትዮጵያው፣ “ሂደና ያየኸውን ለንጉሡ ንገር” አለው፤ ኢትዮጵያውም ኢዮአብን እጅ ነሥቶ እየሮጠ ሂደ።

²²የሳደቅ ልጅ አኪማአስም እንደ ገና ኢዮአብን፣ “የመጣው ይምጣ፤ እባክህ ኢትዮጵያውን ተከትየው ልሩጥ” አለው።

ኢዮአብ ግን፣ “ልጄ ሆይ፣ መሄድ ለምን

18:13 2ሳሙ. 14:19-20
18:14 2ሳሙ.2:18
18:15 2ሳሙ. 12:10
18:16 2ሳሙ.2:28
18:17 ኢሳ.7:26; 8:29
18:18 ዘፍ.14:17; 50:5;ዘኁ.32:42; 2ሳሙ.14:27
18:19 መሳ.11:36; 2ሳሙ.15:36

18:24 1ሳሙ. 14:16;ኤር.51:12
18:26 1ነገ.42; ኢሳ.52:7;61:1
18:27 2ነገ.20
18:32 መሳ.5:31; 1ሳሙ.25:26

አስፈለገህ? ሽልማት የሚያሰጥህ ምን የምሥራች ይዘህ ነው?” ብሎ መለሰለት።

²³አኪማአስም፣ “የመጣው ይምጣ፤ መሄድ እፈልጋለሁ” አለ።

ስለዚህም ኢዮአብ፣ “እንግዲያውማ ሩጥ!” አለው። ከዚያም አኪማአስ በሜዳው መን ገድጎ ሮጦ ኢትዮጵያውን ቀድሞት ሂደ።

²⁴ዳዊት በውስጠኛውና በውጭኛው በሮች መካከል ተቀምጦ ሳለ፣ ጠባቂው ቅጥሩ ላይ ወዳለው ወደ በሩ ሰንት ጣራ ወጥቶ ወደ ውጭ ሲመለከት አንድ ሰው ብቻ ውን ሲሮጥ አየ። ²⁵ጠባቂውም ተጣራና ይህንኑ ለንጉሡ ነገረው፤

ንጉሡም፣ “ብቻውን ከሆነ መልካም ወሬ ይዞ የመጣ መሆን አለበት” አለ። ሰውየውም እየቀረበ መጣ።

²⁶ከዚያም ጠባቂው ለላ ሰው ሲሮጥ አይቶ፣ ዘበኛውን ተጣራና፣ “እነሆ ሌላም ሰው ብቻ ውን እየሮጠ በመምጣት ላይ ነው!” አለ።

ንጉሡም፣ “ይኸኛውም መልካም ወሬ ይዞ የመጣ መሆን አለበት” አለ።

²⁷ጠባቂውም፣ “የመጀመሪያው ሰው ሩጫ የሳደቅን ልጅ የአኪማአስን ሩጫ ይመስለኛል” አለ።

ንጉሡም፣ “እርሱማ ጥሩ ሰው ነው፤ የምሥራች ሳይዝ አይመጣም” አለ።

²⁸አኪማአስም ጮኸ ንጉሡን፣ “ሁሉም ነገር ተሳክቶአል” አለ፤ ከዚያም ወደ መሬት ለጥብሎ በንጉሡ ፊት እጅ ነግሮ፣ “በጌታዬ በንጉሡ ላይ እጃቸውን ያነሡትን ሰዎች አሳልፎ የሰጠ አምላክ እግዚአብሔር የተመሰገኑ ይሁን!” አለ።

²⁹ንጉሡም፣ “ብላቴናው አቤሴሎም ደገና ነውን?” ሲል ጠየቀ።

አኪማአስም፣ “ኢዮአብ የንጉሡን አገልጋይና እኔንም ባሪያህን ሊልክ ሲል፣ ትልቅ ሁኔታ አይቻለሁ፤ ምን እንደ ሆነ ግን አላወቅሁም” ብሎ መለሰ።

³⁰ንጉሡም፣ “እልፍ በልና ቁም” አለው፤ ስለዚህ እልፍ ብሎ ቆመ።

³¹ከዚያም ኢትዮጵያው ደርሶ፣ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፣ የምሥራች! ዛሬ እግዚአብሔር ከተሳሡብህ ጠላቶችህ ሁሉ ታደጎሃል” አለው።

³²ንጉሡም ኢትዮጵያውን፣ “ብላቴናው አቤሴሎም ደገና ነውን?” ሲል ጠየቀው።

¹¹115 ግራም ያህል ነው።
¹²አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፣ የሰበግ ሊቃናት፣ የሽልጌትና የሰርዕት ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይሰማግሉ፤ አብዛኛዎቹን የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን *አብሔራም ማዞ ሀይት ሰው ተሰህን* ይላሉ።
¹³11 ከሌ. ግራም ያህል ነው።
¹⁴ወይም፣ *ወይም እርሱን ባታለው ኖሮ*
¹⁵23 ይህ የዮርዳኖስ ሜዳው ስፍራ ነው።

አትዮጵያዊውም፤ “የጌታዬ የንጉሡ ጠላቶችና ሊጉዱህ የሚነሡብህ ሁሉ እንደዚያ ወጣት ይሁኑ” ሲል መለሰ።

³³ንጉሡም እጅግ አዘኛ፤ በቅጽር በሩ ዐናት ላይ ወዳለችው ቤት ወጥቶ አለቀሰ፤ ሲሄድም፤ “ልጄ አቤሴሎም ሆይ! ልጄ አቤሴሎም! በአንተ ፈንታ ምነው እኔ በሞትሁኖሮ! አቤሴሎም ሆይ፤ ልጄን፤ ወየው ልጄን!” ይል ነበር።

19 ለኢዮአብ፤ “ንጉሡ ዳዊት ስለ ልጄ ስለ አቤሴሎም እያለቀሰ እያዘኘ ነው” ተብሎ ተነገረው። ²ንጉሡ፤ “ስለ ልጄ አዝኖአል” መባሉን በዚያ ቀን ሰራዊቱ ሰምቶ ስለ ነበር፤ የዚያ ዕለት ድል በመላው ሰራዊት ዘንድ ወደ ሐዘን ተለውጦዋል። ³በዚያችም ዕለት ከጦርነት ሸሽቶ በጎፍረት እየተሸማቀቀ ወደ ከተማ እንደሚገባ ሰው ሕዝቡም ተሸማቆ ወደ ከተማ ገባ። ⁴ንጉሡ ፊቱን ሸፍኖ፤ “ልጄ አቤሴሎም ሆይ፤ ልጄን! ወየው ልጄን!” እያለ ጮኸ።

⁵ከዚያም ኢዮአብ ወደ ንጉሡ ቤት ገብቶ እንዲህ አለው፤ “የአንተን፤ የወንዶችንና የሴቶች ልጆችህን፤ የሚስቶችህንና የቁባቶችህን ሕይወት ያተረፉትን ሰዎች ሁሉ ዛሬ አሳፍረሃቸዋል። ⁶የሚጠሉህን ትወዳለህ፤ የሚወዳህን ትጠላለህ፤ የጦር አዛዦችህና ወታደሮቻቸው ለአንተ ምንም እንዳይደሉ ይኸው ዛሬ ግልጽ አድርገሃል፤ ዛሬ አቤሴሎም በሕይወት ኖሮ እኛ ሁላችን አልቀን ቢሆን ደስ እንደሚልህ በዛሬው ዕለት ለማየት በቅቻለሁ። ⁷በል አሁን ተነሥተህ ውጣና ሰዎችህን አበረታታ፤ ባትወጣ ግን በዚች ሌሊት አንድም ሰው አብሮህ እንደማይሆን በእግዚአብሔር እምላለሁ፤ ይህ ደግሞ ከልጅነትህ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ከደረሰ ብህ ክፉ ነገር ሁሉ የባሰ መከራ ያሰከት ልብሃል።” ⁸ስለዚህ ንጉሡ ተነሥቶ በበሩ አጠገብ ተቀመጠ፤ ለሕዝቡም፤ “እነሆ ንጉሡ በበሩ አጠገብ ተቀምጦአል” ተብሎ በተነገረ ጊዜ ሕዝቡ በሙሉ ወደ ንጉሡ መጣ።

ዳዊት ወደ ኢዮአብም ተመለሰ

በዚያን ጊዜ እስራኤላውያን በሙሉ ወደ የቤታቸው ሸሽተው ነበር።

⁹በመላው የእስራኤል ነገዶችም፤ ሕዝቡ እንዲህ እያለ እርስ በርስ ይከራከር ነበር፤ “ንጉሡ ከጠላቶቻችን እጅ አውጥቶናል፤ ከፍ ልስጥኤማውያንም እጅ የታደገን እርሱ ነው፤ አሁን ግን በአቤሴሎም ምክንያት ከአገር ሸሽቶ ሄደአል፤ ¹⁰በላያችን ሆኖ እንዲገዛን የቀባነው አቤሴሎም ደግሞ በጦርነት ሞቶ

18:33 ዘፍ:43:14፤ ዘ032:32:24ሙ-19:4
19:7 ምሳ14:28
19:8 24ሙ-15:2
19:9 24ሙ-8:1-14:15:14
19:11 24ሙ-15:24

19:13 ዘፍ:29:14፤ ፍ:7:1:17፤ 24ሙ-2:13:17:25
19:15 14ሙ-11:15
19:16 24ሙ-16:5-13
19:17 ዘፍ:43:16፤ 24ሙ:9:2
19:19 24ሙ-16:6-8
19:21 ዘ022:28፤ 14ሙ-12:3:26:6:9
19:22 14ሙ-11:13:24ሙ:2:18፤ 16:10

አል፤ ታዲያ ንጉሡን የመመለሱን ጉዳይ ለምንድን ነው ዝም የምትሉት?”

¹¹ንጉሥ ዳዊት ወደ ካህናቱ ወደ ሳይቅና ወደ አብያታር እንዲህ ሲል መልእክት ላከ፤ “የእስራኤል ሽማግሌዎችን እንዲህ በሏቸው አለ፤ ‘በመላው እስራኤል የሚባለው ሁሉ ለንጉሡ ባለበት የደረሰው ስለሆነ፤ ንጉሡን ወደ ቤተ መንግሥቱ ለመመለስ እንዴት የመጨረሻ ሰዎች ትሆናላችሁ? ¹²እናንተ የዐጥንቴ ፍላጭ፤ የሥጋዬ ቀራጭ ወንድሞቼ ናችሁ፤ ታዲያ ንጉሡን ለመመለስ እንዴት የመጨረሻ ሰዎች ትሆናላችሁ?’ ¹³አሜሳይንም፤ ‘አንተስ የዐጥንቴ ፍላጭ፤ የሥጋዬ ቀራጭ አይደለህም? ከአሁን ጀምሮ እስከ ሕይወትህ ፍጻሜ በኢዮአብ ምትክ የሰራዊቱ አዛዥ ባላደርግህ፤ እግዚአብሔር ክፉ ያድርግብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጣብኝ’ ብላችሁ ንገሩት።”

¹⁴እርሱም የይሁዳን ሰዎች ልብ ሁሉ እንደአንድ ሰው ልብ አድርጎ ማረከው፤ እነርሱም “አንተም ሰዎችህም ሁሉ ተመለሱ” ብለው ላኩበት። ¹⁵ከዚያም ንጉሡ ተመልሶ እስከ ዮርዳኖስ ድረስ መጣ።

በዚህ ጊዜ የይሁዳ ሰዎች ንጉሡን ተቀብለው ዮርዳኖስን ለማሻገር እስከ ጌልገላ ድረስ መጥተው ነበር። ¹⁶የብራቂም ሰው የሆነው የጌራ ልጅ ብንያማዊው ሳሚ ከይሁዳ ሰዎች ጋር ሆኖ ንጉሥ ዳዊትን ለመቀበል ፈጥኖ ወረደ። ¹⁷ከእርሱም ጋር አንድ ሺህ ብንያማውያን፤ እንዲሁም የሳኦል ቤተ ሰብ አገልጋይ ሲባ ከዐሥራ አምስት ወንዶች ልጆቹና ከሃያ አሸከሮቹ ጋር ሆኖ አብረውት ነበር። ከዚያም ንጉሡ ወዳለበት ወደ ዮርዳኖስ በጥድፊያ ወረዱ። ¹⁸የንጉሡን ቤተ ሰው ለማምጣትና እርሱ የሚፈልገውንም ሁሉ ለማድረግ በመልካው ተሻገሩ።

የጌራ ልጅ ሳሚ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤ በንጉሡም ፊት ተደፍቶ፤ ¹⁹እንዲህ አለ፤ “ጌታዬ በደሌን አይቀጠርብኝ፤ ንጉሥ ጌታዬ ከኢዮአብም በወጣህባት ዕለት የፈጸምሁትን ስሕተት እርሳው፤ ከአእምሮህም አውጣው። ²⁰እኔ አገልጋይህ ኅጢአት መሥራቴን አውቃለሁና፤ ዛሬ ግን ጌታዬን ንጉሡን ለመቀበል ከዮሴፍ ቤት ሁሉ የመጀመሪያ ሆኜ እነሆ መጥቻለሁ።”

²¹ከዚያም የጽሩያ ልጅ አቢሳ፤ “ሳሚ በእግዚአብሔር የተቀባውን የረገመ ስለሆነ፤ መሞት አይገባውምን?” አለ።

²²ዳዊትም፤ “እናንተ የጽሩያ ልጆች፤ እናንተንና እኔን ምን የሚያገናኘን ነገር አለ? ዛሬ ጠላት ሆናችሁኛል! ማንስ ቢሆን ዛሬ

በእስራኤል ዘንድ ሰው መሞት አለበት? እኔ በእስራኤል ላይ ንጉሥ መሆኔን ያወቅሁበት ቀን አይደለምን?” ብሎ መለሰ። ²³ስለዚህ ንጉሡ ሳሚን፣ “አትሞትም” አለው፤ ይህንንም ንጉሡ በመሐላ አጸናለት።

²⁴የሳኦል ልጅ ሜምሬቦስቴም ንጉሡን ለመቀበል ወረደ። ንጉሡ ከተሰደደበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ተመለሰበት ዕለት ድረስ ለእግሩ ተገቢውን ጥንቃቄ አሳደረገም፤ ጢሙን አልተላጩም፤ ልብሱንም አላጠበም ነበር። ²⁵እርሱም ንጉሡን ለመቀበል ከኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ ንጉሡ፣ “ሜምሬቦስቴ፣ አብረኸኝ ያልሄድኸው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

²⁶እርሱም እንዲህ አለው፣ “ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፤ እኔ አገልጋይህ ሽባ በመሆኔ፣ ‘ከንጉሡ ጋር መሄድ እንድችል አህያዬ ይጫንልኝና ልቀመጥበት’ ብዬ ነበር፤ ይሁን እንጂ አገልጋዬ ሲባ አታለለኝ። ²⁷በጌታዬ በንጉሡ ፊትም የእኔን የባሪያህን ስም አጥፍቶአል፤ መቼም ንጉሥ ጌታዬ እንደ እግዚአብሔር መልአክ ስለ ሆንህ ደስ ያለህን ሁሉ አድርግ። ²⁸የአባቴ ቤት ሁሉ ከንጉሥ ጌታዬ ሞት እንጂ ሌላ የሚገባው አልነበረም፤ አንተ ግን ባሪያህን በማ እድህ ከሚካፈሉት ጋር አስቀመጥኸው፤ ከዚህ በላይ ይደረግልኝ ብዬ ንጉሡን ለመጠየቅ ምን መብት አለኝ?”

²⁹ንጉሡም፣ “ነገርህን ለምን ታበዛለህ? አንተና ሲባ ዕርሻውን ሁሉ እንድትካፈሉ አዝግባለሁ” አለው።

³⁰ሜምሬቦስቴም ንጉሡን፣ “ንጉሥ ጌታዬ እንኳን በደህና ተመለሰ እንጂ፣ እርሱ ሁሉንም ይውሰደው” አለው።

³¹እንዲሁም ገለጻዳዊው ቤርኬሊ ከሮግ ሊም ወረደ፤ ንጉሡን ለመሸኘትም አብሮት ዮርዳኖስን ተሻገረ። ³²በዚያን ጊዜ ቤርኬሊ በዕድሜ የገፋ የሰማንያ ዓመት ሽማግሌ ነበር፤ እጅግ ባለ ጸጋ ስለ ነበረም ንጉሡ በመሃናይም ሳለ የሚመገበውን አምጥቶለት ነበር። ³³ንጉሡም ቤርኬሊን፣ “ከእኔ ጋር ተሻገርና በኢየሩሳሌም አብረኸኝ ኑር፤ እኔ እመግብሃለሁ” አለው።

³⁴ቤርኬሊ ግን ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ከንጉሡ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም የም ሄደው ለየትኛው ዕድሜዬ ብዬ ነው? ³⁵እኔ አሁን የሰማንያ ዓመት ሽማግሌ ነኝ፤ ታዲያ ደግና ክፉውን መለየት እችላለሁ? ከእንግዲህ አገልጋይህ የሚበላውንና የሚጠጣውን ጣዕሙን መለየት ይችላል? የሚዘፍኑትን የወንዶችና የሴቶችን ድምፅ አሁ-

19:23 1ነገ2:8-42
19:24 2ሳሙ4:4
19:25 2ሳሙ16:17
19:26 ዘሌ21:28፣ 2ሳሙ9:2
19:27 1ሳሙ29:9
19:28 2ሳሙ9:7፣ 13:16:8
19:31 2ሳሙ17:27-29፣ 1ነገ2:7
19:32 1ሳሙ25:2

19:35 2ዘ5:35፣ 25:ፊገ2:65፣ መዝ90:10፣ መዝ2:8፣ 12:1
19:37 ዘ9:49:29፣ ኤር41:17
19:39 ዘ9:47:7
19:41 መላ8:1፣ 12:1
19:43 2ሳሙ5:1
20:1 ዘ6:29:14፣ 31:14፣ 1ሳሙ22:7-8፣ 1ነገ12:16
20:3 2ሳሙ15:16
20:4 2ሳሙ17:25

ንም መስማት እችላለሁ? ታዲያ አገልጋይህ ለንጉሥ ጌታዬ ለምን ተጨማሪ ሽክም ይሆናል? ³⁶አገልጋይህ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ከንጉሡ ጋር ጥቂት መንገድ ይሄዳል፤ ነገር ግን ንጉሡ በዚህ ሁኔታ ወሮታ የሚመልስ ልኝ ለምንድን ነው? ³⁷በገዛ ከተማዬ ሞቼ በአባቴና በእናቴ መቃብር አጠገብ እቀበር ዘንድ፣ አገልጋይህን አሰናብተውና ይመለስ፤ ነገር ግን አገልጋይህ ከመጣም እነሆ፤ ከጌታዬ ከንጉሡ ጋር ይሻገር፤ ደስ ያለህንም ነገር አድርግለት።”

³⁸ንጉሡም፣ “ከመጣም ከእኔ ጋር ይሻገራል፤ አንተን ደስ የሚያሰኝህንም ሁሉ አደርግለታለሁ፤ ከእኔ የምትፈልገውን ማናቸውንም ነገር ለአንተም አደርግልሃለሁ” አለው።

³⁹ስለዚህም ሕዝቡ በሙሉ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤ ከዚያ በኋላም ንጉሡ ተሻገረ። ንጉሡ ቤርኬሊን ስም መረቀው፣ ቤርኬሊም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

⁴⁰ንጉሡ ወደ ጌልገላ ሲሄድ፣ ከመጣም አብሮት ሄደ። የይሁዳ ሰራዊት በሙሉ እንዲሁም ግማሹ የእስራኤል ሰራዊት ንጉሡን አጅቦው አሻገሩት።

⁴¹ወዲያውም የእስራኤል ሰዎች ሁሉ ወደ ንጉሡ መጥተው፣ “ወንድሞቻችን የይሁዳ ሰዎች ንጉሡን በሹልክታ ለብቻቸው ይዘው እርሱንና ቤተ ሰውን ከተከታዮቹ ጋር ዮርዳኖስን ለምን አሻገሩ?” አሉት።

⁴²የይሁዳም ሰዎች ሁሉ፣ ለእስራኤል ሰዎች፣ “ይህን ያደረግነው ንጉሡ የቅርብ ዘመዳችን ስለሆነ ነው፤ ታዲያ ይህ እናንተን የሚያስቁጣ ነው? እኛ ከንጉሡ ተቀብለን አንዳች በልተናልን? ለራሳችንስ ምን የወሰድነው ነገር አለ?” አሉት።

⁴³ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ለይሁዳ ሰዎች፣ “እኛ እኮ ከንጉሡ ዐሥር እጅ ድርሻ አለን፤ ከዚህም በተጨማሪ በዳዊት ላይ ከእናንተ ይልቅ እኛ የበለጠ መብት አለን፤ ታዲያ እኛን የናቃችሁን ስለ ምንድን ነው? ንጉሣችን እንዲመለስ በመጀመሪያ የጠየቅ ነው እኛ አይደለንምን?” አሉ።

ነገር ግን የይሁዳ ሰዎች የሰጡት መልስ የእስራኤል ሰዎች ከሰጡት መልስ ይልቅ እጅግ የከረረ ነበር።

ሳቤዔ በዳዊት ላይ ዐመፀ

20 በዚህ ጊዜ የቢክሪ ልጅ ስሙ ሳቤዔ የተባለ አንድ ምናምንቴ ብንያማዊ በዚያ ነበረ፤ እርሱም መለከት ነፍቶ እንዲህ ሲል ጮኸ፣ “እኛ ከዳዊት ድርሻ የለንም፤ ከእሴይም ልጅ ርስት የለንም፤ እስራኤል ሆይ፤ እያንዳንድህ ወደ ድንኳንህ ተመለስ!”

2 ስለዚህ የእስራኤል ሰው ሁሉ ዳዊትን ከድቶ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ተከተለ። የይሁዳ ሰዎች ግን ከዮርዳኖስ አንጎቶ እስከ ኢየሩሳሌም ድረስ ከንጉሣቸው ሳይ ለዩ አብረውት ሄዱ።

3 ዳዊት ኢየሩሳሌም ወዳለው ቤተ መንግሥቱ በተመለሰ ጊዜ፣ ቤተ መንግሥቱን እንዲጠብቁ ትቶአቸው የሄደውን ዐሥሩን ቁባቶቹን ወሰደ፤ በአንድ ቤትም ውስጥ እንዲጠብቁ አደረገ። ቀለብ ሰጣቸው፣ ይሁን እንጂ ወደ እነርሱ አልገባም ነበር፤ እነርሱም እስከ ሞቱበት ጊዜ ድረስ መባ ለት ሆነው፣ ለብቻቸው ተገልለው ተቀ መጡ።

4 ከዚያም ንጉሡ አሜሳይን፣ “የይሁዳ ሰዎች ሁሉ በሦስት ቀን ውስጥ፣ ወደ እኔ እንዲመጡ ጥራልኝ፤ አንተ ራስህም ተገኝ” አለው። 5 አሜሳይ ይሁዳን ለመጥራት ሄደ፤ ነገር ግን ንጉሡ ከወሰነው ጊዜ በላይ ቁዩ።

6 ዳዊትም አቢሳን፣ “ከአቤሴሎም ይልቅ አሁን የቢክሪ ልጅ ሳቤዔ የበለጠ ጉዳት ሊ ያ ደርሱብን ስለ ሆነ የጌታህን ሰዎች ይዘህ አሳደው፤ ያለዚያ የተመሸገ ከተማ አግኝቶ ያመልጠናል” አለው። 7 ስለዚህ የኢዮአብ ሰዎች፣ ከሊታውያን፣ ፈሊ ታውያን እንዲሁም ሌሎች ኅያላን ጦረኞች በሙሉ በአቢሳ አዛዥነት ወጡ፤ ከኢየሩ ሳሌም የወጡትም የቢክሪ ልጅ ሳቤዔን ለ ማሳደድ ነበር።

8 በገባዎን ከታላቁ ቋጥኝ አጠገብ ሳሉ፣ አሜሳይ ሊገናኛቸው መጣ፤ ኢዮአብ የጦር ሜዳ ልብሱን ለብሶ ሰይፉን ከሰገባው በወ ገቡ ላይ ታጥቆ ነበር፤ ወደ ፊት ራመድ እንዳለም ሰይፉ ከሰገባው ወጥቶ ወደቀ።

9 ኢዮአብም አሜሳይን፣ “ወንድሜ ሆይ፤ እንደምንድን ነህ?” አለው፤ ከዚያም አሜሳይን የሚሰም መስሎ በቀኝ እጁ ጠሙን ያዘው። 10 አሜሳይ ግን በኢዮአብ እጅ ሰይፍ መኖሩን ልብ ስላላለ ጥንቃቄ አሳደረገም፤ ስለዚህ ኢዮአብ ሰይፉን ሆዱ ላይ ሻጠበት፤ አንጀ ቱም መሬት ላይ ተዘረገፈ፤ ከዚያም ኢዮአብ መድገም ሳያስፈልገው፣ አሜሳይ በዚያው ሞተ። ከዚህ በኋላ ኢዮአብና ወንድሙ አቢሳ፣ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ማሳደድ ጀመሩ።

11 በአሜሳይ ሬሳ አጠገብ ከቆሙት ከኢ ዮአብ ሰዎች አንዱ፣ “ኢዮአብን የሚወድ፣ የዳዊትም የሆነ ሁሉ ኢዮአብን ይከተል!” አለ። 12 በዚህን ጊዜ የአሜሳይ ሬሳ በደም ተጨማልቆ በመንገዱ መካከል ወድቆ ነበር፤ በዚያ የሚያልፈው ሰራዊት ሁሉ መቆ ሙን ያ ሰው አየ፤ ወደ ሬሳው የደረሰው ሰራዊት ሁሉ መቆሙን በተረዳ ጊዜም፣ የአሜሳይን ሬሳ ከመንገድ ወደ ዕርሻ ፈቀቅ

20፡6 2ሳሙ-21፡17
20፡7 1ሳሙ-30፡
14፡2ሳሙ-15፡18
20፡8 ኢሳ-9፡3፤
2ሳሙ-2፡18
20፡10 መሳ3፡21፤
1ሃ12፡5
20፡12 2ሳሙ-2፡23

አድርጎ ልብስ ጣል አደረገበት። 13 የአሜ ሳይ ሬሳ ከመንገድ ላይ ከተነሣ በኋላ ሕ ገቡ ሁሉ ኢዮአብን ተከትሎ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ሊያሳድድ ሄደ።

14 ሳቤዔም በእስራኤል ነገዶች ሁሉ መካ ከል ዐልፎ ወደ አቤል ቤትማዕክና ወደ መላው የቢክሪያውያን ግዛት መጣ፤ የቢ ክሪ ሰዎችም ተሰብስበው ተከተሉት። 15 ከኢ ዮአብ ጋር ያለውም ሰራዊት መጥቶ ሳቤዔን በአቤል ቤትማዕክ በኩል ከበወ፣ በስተ ውጭም እስከ ከተማዬቱ ግንብ ጫፍ ድረስ ዙሪያውን የዐፈር ድልድል ሠሩ፤ ግንቡን ለመናድ በንይል በሚደበ ደብሰት ጊዜ፣ 16 አንዲት ብልህ ሴት ድምፅ ዋን ከፍ አድርጋ፣ “ስሙ! ስሙ! ለኢዮአብ የምነግረው ነገር ስላለ ወደዚህ እንዲመጣ ንገሩት” አለቻቸው። 17 ኢዮአብ ወደ እርሷ ሄደ፤ እርሷም፣ “ኢዮአብ አንተ ነህ?” ስትል ጠየቀችው።

እርሱም፣ “አዎን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰ ላት።

እርሷም፣ “እንግዲህ አገልጋይህ የምትለ ውን አድምጥ” አለችው።

እርሱም፣ “እሺ፣ አደምጣለሁ” አላት።

18 ከዚያ በመቀጠልም እንዲህ አለች፣ “በቀ ደግሞ ጊዜ ሰዎች፣ ምክርን ከአቤል ጠይቆ ይሉ ነበር፤ ታዲያ እንዳሉትም ይፈጸም ነበር፤ 19 በእስራኤል ሰላማዊና ታማኝ ከሆኑ ሰዎች መካከል አንዲ እኔ ነኝ፤ አንተ በእ ስራኤል እናት የሆነችውን ከተማ ለማጥ ፋት ትሻለህ፤ የእግዚአብሔርን ርስት ለመ ዋጥ የፈለግኸው ለምንድን ነው?”

20 ኢዮአብም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ይህስ ከእኔ ይራቅ! መዋጠና ማጥፋቱ አሁንም ከእኔ ይራቅ! 21 ነገሩስ እንዲህ አይደለም፤ የኩረብታማው የኤፍሬሙ አገር ሰው፣ የቢክሪ ልጅ ሳቤዔ እጁን በንጉሡ በዳዊት ላይ አንጎቶአል፤ እናንተ ይህን ሰው ብቻ ስጡኝ እንጂ እኔ ከተማዬቱን ትኛ እሄዳለሁ” አላት።

ሴቲቱም ኢዮአብን፣ “የሰውየው ራስ ተቈ ርጦ በግንቡ ላይ ይወረወርልሃል” አለችው።

22 ከዚህም በኋላ ሴቲቱ ብልህነት የተሞ ላበት ምክሯን ይዛ ወደ ሕዝቡ ሁሉ ሄደች፤ እነርሱም የቢክሪን ልጅ የሳቤዔን ራስ ቁርጠው ለኢዮአብ ወረወሩለት፤ ስለዚህ ኢዮአብ መለከቱን ነፋ፣ ሰዎቹም ከከተማዬቱ ርቀው በየአቅጣጫው ተበታተኑ፤ ኢየንዳንዳቸውም ወደየቤታቸው ሄዱ፤ ኢዮአብም ወደ ንጉሡ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

23 ኢዮአብ በእስራኤል ሰራዊት ሁሉ

20፡14 ዙሃ-21፡16
20፡15 1ሃ11፡20፤
2ሃ11፡29፤ኢሳ
37፡33፤ኤር6፡6፤
32፡24
20፡16 2ሳሙ-14፡2
20፡19 ዙጻ2፡26፤
1ሳሙ-26፡19
20፡21 2ሳሙ-4፡8
20፡22 መካ9፡13
20፡23 2ሳሙ
2፡28፤8፡16-18፤24፡2

ላይ የበላይ ሆነ፤ የዮዳሄ ልጅ በናዖስ ደግሞ በከሊታውያንና በፊሊያታውያን ላይ አለቃ ሆነ።²⁴ አደኒራም²⁵ በግዳጅ ሥራ ላይ ለተሰማሩት ሰዎች አለቃ ሆነ፤ የአሁሉድ ልጅ ኢዮሣ ፍጥ ደግሞ ታሪክ ጸሐፊ ሆነ፤²⁵ ሱሳ ጸሐፊ፣ ሳዶቅና አብያታር ካህናት ነበሩ፤²⁶ እንዲሁም የኢያዕር ሰው ዒራስ የዳዊት አማካሪ ነበር።

የገባዮናውያን ብቀላ

21 በዳዊት ዘመነ መንግሥት፣ በተከታታይ ለሦስት ዓመት ራብ ሆነ፤ ስለዚህ ዳዊት እግዚአብሔርን ጠየቀ፤ እግዚአብሔርም፣ ሳኦል ገባዮናውያንን ስለገደለ፣ እርሱና ቤቱ የደም ዕዳ አለባቸው” አለ።

²⁷ጉሠ ገባዮናውያንን ጠርቶ አነጋገራቸው። ገባዮናውያን ከአሞራውያን የተረፉ እንጂ ከእስራኤል ወገን አልነበሩም፤ እስራኤላውያን ሊጠብቋቸው ቢሞሉላቸውም፣ ሳኦል ግን ለእስራኤልና ለይሁዳ ካለው ቅናሽ የተነሣ ሙሉ በሙሉ ሊያጠፋቸው ፈልጎ ነበር።³ ዳዊትም ገባዮናውያንን፣ “ምን ላድርግላችሁ? የእግዚአብሔርን ርስት ትባርኩ ዘንድ ማስተሰረያውን ምን ማድረግ አለብኝ?” ሲል ጠየቃቸው።

⁴ገባዮናውያንም፣ “ከሳኦልም ሆነ ከቤተ ሰብር ወይም ወርቅ የመጠየቅ ሙብት የለንም፤ እንዲሁም ከእስራኤል ማንንም ለመግደል መብት የለንም” ብለው መለሱለት።

ዳዊትም፣ “ታዲያ ምን ላድርግላችሁ?” ሲል ጠየቃቸው።

⁵እነርሱም፣ “እንድንፈራርስና በእስራኤልም ውስጥ በየትኛውም ስፍራ እንዳንኖር ካጠፋንና ደባ ከፈጸመብን ሰው ስለእርሱ ዘሮች ሰባት ወንዶች ልጆች ይሰጠን፤ እኛም ከእግዚአብሔር በተመረጠው በሳኦል አገር በጊብዓ በእግዚአብሔር ፊት እንስቀላቸው” ብለው መለሱለት።

ስለዚህ ንጉሡ፣ “እሺ እስጣችኋለሁ” አለ።

⁷ንጉሥ ዳዊት በራሱና በሳኦል ልጅ በዮናታን መካከል በእግዚአብሔር ፊት ስላደረጉት መሐላ ሲል የሳኦልን ልጅ፣ የዮናታንን ልጅ ሚምፊቦስቴን ከሞት አተረፈ።⁸ ነገር ግን ንጉሡ የኢዮሃል ልጅ ሪጽፋ ለሳኦል የወለደቻቸውን ሁለቱን ወንዶች ልጆች ሄርሞንንና ሚምፊቦስቴንን፣ የሳኦል ልጅ ማርብሶ ለምሐላታዊው ለቤርዜሊ ልጅ ለኤስድሪኤል የወለደችለትን አምስት ወንዶች ልጆች ጭምር ወሰደ፤⁹ ለገባዮና ውያን አሳልፎ ሰጣቸው፤ እነርሱም ገድለው በኩረብታው

20:24 2ሳሙ 8:16፣17፣14፣12፣18፣2፣10፣18
20:25 1ሳሙ 2:35፣24ሙ8:17
21:1 1ዳግ 12:10፣110332:11 110832:24
21:2 ኢሉ9:15
21:3 1ሳሙ26:19
21:4 ዘጉ 35:33-34
21:6 ዘጉ25:4፣1ሳሙ10:24
21:7 1ሳሙ18:3፣2ሳሙ44:9፣7
21:8 1ሳሙ 18:19፣2ሳሙ3:7
21:9 ሩት1:22፣2ሳሙ16:8

ላይ በእግዚአብሔር ፊት ሰቀላቸው። ሰባተም በአንድነት ወደቁ፤ የተገደሉትም በመከሩ ወራት የመጀመሪያ ቀኖች፣ የጉብስ ዐጨዳ በተጀመረበት ዕለት ነበር።

¹⁰የኢዮሃል ልጅ ሪጽፋ ማቅ ወስዳ፣ በቋጥኝ ላይ ለራሷ አነጠፈች፤ ከመከር ወቅት መጀመሪያ አንሥቶ ዝናብ ከሰማይ በሬሳ ምቹ ላይ እስከ ወረደ ጊዜ ድረስ ቀን የሰማይ ወፎች ሌሊት የዱር አራዊት እንዲነካቸው አልፏቸውም፤¹¹ የሳኦል ቁባት የኢዮሃል ልጅ ሪጽፋ ያደረገችውን ዳዊት በሰማ ጊዜ፣¹² ሄዶ የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም ከኢያቢስ ገለጻ፣ ሰዎች ወሰደ፤ የኢያቢስ ሰዎች፣ ፍልስጥኤማውያን ሳኦልን በጊልቦዓ ከገደሉ በኋላ እነርሱን ከሰቀሉት ከቤትሳን አደባባይ በድብቅ ወስደዋቸው ነበር።¹³ ዳዊትም የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም ከዚያ አመጣ፤ እንዲሁም የእነዚያን የተገደሉትን ሰዎች ዐፅም ሰበሰበ።

¹⁴የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም በብንደም አገር ጸላ በተባለ ስፍራ በሳኦል አባት በቂስ መቃብር ቀበሩት፤ ንጉሡ ያዘዘውንም ሁሉ አደረጉ። ከዚያ በኋላም ስለ ምድሪቱ የቀረበውን ጸሎት እግዚአብሔር ሰማ።

በፍልስጥኤማውያን ላይ የተደረገ ጦርነት

21:15-22 ተጓ ምብ - 1ዜና 20:4-8

¹⁵እንደ ገና በፍልስጥኤማውያንና በእስራኤል መካከል ጦርነት ተደረገ። ዳዊትም ከሰዎቹ ጋር ሆኖ ፍልስጥኤማውያንን ለመውጋት ወረደ፤ በዚያም ደከመው።¹⁶ ከራፋይም ዘሮች አንዱ የሆነ ይሸቢብኖብ የተባለ፣ የናስ ጦሩ ሦስት መቶ ሰቅል¹⁷ የሚመዝንና አዲስ ሰይፍ የታጠቀ ሰው ነበረ፤ እርሱም ዳዊትን ለመግደል አሰበ።¹⁷ የጽፋዬ ልጅ አቢሳ ግን ዳዊትን ለመታደግ መጣ፤ ፍልስጥኤማውያንም ወግቶ ገደለው። ከዚያም የዳዊት ሰዎች፣ “የእስራኤል መብራት እንዳይጠፋ ከእንግዲህ አንተ ከእኛ ጋር ወደ ጦርነት መውጣት የለብህም” ብለው ማሉለት።

¹⁸ከዚህ በኋላ ጎብ በተባለ ስፍራ ከፍልስጥኤማውያን ጋር ሌላ ጦርነት ተደረገ። በዚያን ጊዜም ኩሳታዊው ሴቦካይ፣ ከራፋይም ዘሮች አንዱ የሆነውን፣ ሳፍን ገደለው።

21:10 ዘግ40:19፣1ሳሙ17:44
21:12 ኢሉ17:11፣መሳ21:8፣1ሳሙ11:1፣28:4፣31:10፣11-13
21:14 ኢሉ7:26፣18:28፣2ሳሙ24:25፣1ዜና8:34
21:15 2ሳሙ5:25
21:172ሳሙ18:3፣20:6፣17፣11፣36፣15፣4፣2፣78፣19፣2ዜና21:7፣መዝ132:17
21:18 1ዜና11:29፣27:11

¹⁷24 አንዳንድ የሰባዓ ሊቃናት ቅጂች (እንዲሁም 1፣7 4፣6 እና 5፣14 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ **አይራም** ይላል።
¹⁸ ሁለት የዕብራይስጥ ቅጂች፣ አንዳንድ የሰባዓ ሊቃናትና የሶርስት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (እንዲሁም 1ሳሙ 18:19 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥና የሰባዓ ሊቃናት ቅጂች ግን፣ **ግላኦ** ይላሉ።
¹⁹16 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

19 ጎብ ላይ ከፍልስጥኤማውያን ጋር በተደረገ ሌላ ጦርነትም፣ የቤተሉዊትም የየዓ ሬዓርጊም፣ ልጅ ኤልያናን፣ የጦሩ ዘንግ እንደ ሽማግሌ መጠቅለያ የሆነውን የጌት ሰው ጎልያድን ገደለ።።

20 እንደ ገና ጌት ላይ በተደረገው ጦርነት በእያንዳንዱ እጁና በእያንዳንዱ እግሩ ስድስት ስድስት ጣቶች ባጠቃላይ ሃያ አራት ጣቶች የነበሩት አንድ ግዙፍ ሰው ነበረ፤ እርሱም ደግሞ ከራፋይም ዘር ነበረ። 21 ይህም ሰው እስራኤልን በተገዳደረ ጊዜ፣ የዳዊት ወንድም የሚሆን ልጅ የናታን ገደለው።።

22 እነዚህ አራቱ በጌት የራፋይም ዘርች የነበሩ ናቸው፤ እነርሱም በዳዊትና በሰላሞን እጅ ወደቁ።።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር
22:1-51 ተጓ ምብ - መዝ 18:1-50

22 እግዚአብሔር ከጠላቶቼ ሁሉና ከሳ አልም እጅ በታደገው ጊዜ፣ ዳዊት የዚህን መዝሙር ቃል ለእግዚአብሔር ዘመረ፤ 2 እንዲህም አለ፤

“እግዚአብሔር ዐለቲ ዐምባዬና ታዳጊዬ ነው፤ 3 እምላኬ፣ የምጠጋበት ዐለቲ፣ ጋሻዬና የድኑኔ ቀንድ፣ ነው። እርሱም ጠንካራ ምሽጌ፣ መጠጊያና አዳኜ ነው።

ከጎይለኞች ሰዎች ታድኑኛለሁ። 4 ምስጋና የሚገባውን እግዚአብሔርን እጠራለሁ፤ ከጠላቶቼም እድናለሁ።።

5 “የሞት ማዕበል ከበሰኝ፤ የጥፋትም ጉርፍ አሰጠመኝ። 6 የሲኦል ገመድ ተጠመጠመብኝ፤ የሞትም ወጥመድ ተጋረጠብኝ።

7 በጨነቀኝ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤ ወደ አምላኬም ጮኸሁ። እርሱም ከመቅደሱ ድምፄን ሰማ፤ ጨኸቴም ከጆሮው ደረሰ።።

8 “ምድር ተንቀጠቀጠች፤ ተናወጠችም፤ የሰማያትም መሠረቶች፣ ተናገጉ፤ እርሱ ተቈጥቶአልና ራዱ።። 9 ከአፍንጫው የቀሩ ጠስ ወጣ፤ ከአፉ የሚባላ እሳት ነደደ፤ ከውስጡም ፍሙ ጋለ።።

10 ሰማያትን ሰንጥቆ ወረደ፤ ከእግሩም በታች ጥቅጥቅ ያለ ደመና ነበረ።።

11 በከፍቤል ላይ ተቀምጦ በረረ፤ በነፋስም ክንፍ መጠቀ።” 12 ጨለማው በዙሪያው እንዲከበው፣ ጥቅጥቅ ያለውም የሰማይ ዝናም ደመና

21:19 1ሳሙ:17:4; 21:21 1ሳሙ:16:9; 17:10 22:1 ዘ015:1 22:2 1ሳሙ:2:2; መዝ31:3;191:2; መዝ144:2 22:3 ዘ6:15:1; ዘ82:3;15:32:37; 33:17;መዝ9:9;14:6; 31:2;52:7;59:16; 71:7;91:2;94:22; 99:10;29:አሳ25:4; ኤር16:19;ኤል3:16; ሉቃ:1:69 22:4 መዝ48:1; 96:4;145:3 22:5 መዝ69:14-15; ዮና2:3 22:6 መዝ116:3; ሐሥ2:24 22:7 ዘ6:35:3; መሳ2:15;2ዜና15:4; መዝ4:1;34:6;15; 77:2;116:4;120:1; ኢሳ26:16 22:8 ዘ019:18; መሳ5:4;ኢዮ9:6; 26:11;መዝ68:8; 75:3;77:18;97:4; ኤር10:10 22:9 መዝ50:3; 97:3;አሳ6:6;ሐዝ 1:13;10:2;ፀሐ 12:29;ራእ11:5 22:10 ዘ019:9; ዘሌ16:2;ዘ83:26;1 ነገ8:12;ኢዮ26:9; መዝ104:3;ኢሳ19:1; ኤር4:13;ዮሀ1:3 22:11 ዘ6:3;24; ዘ025:22;መዝ104:3 22:12 ዘ019:9 22:13 ኢዮ37:3; መዝ77:18 22:14 1ሳሙ:2:10 22:15 ዘ83:2;23 22:16 ዘ014:21; መዝ6:1;50:8;21; 106:9;ኢሳ30:33; 40:24;ዮሀ1:4 22:17 ዘ02:10; መዝ144:7 22:18 ሉቃ:1:71 22:19 መዝ23:4 22:20 2ሳሙ:15; 26:አዮ36:16;መዝ 22:8;31:8;118:5; ኢሳ42:1;ማቴ12:18 22:21 1ሳሙ:26:23; ኢዮ17:9;22:30; 42:7-8;መዝ24:4; 26:6 22:22 ዘ6:18:19; መዝ128:1;ምሳ8:32 22:23 ዘ86:4-9; መዝ119:30-32;102

እንዲሰውረው አደረገ። 13 በእርሱ ፊት ካለው ብርሃን፣ የመብረቅ ብልጭታ ወጣ።። 14 እግዚአብሔር ከሰማያት አንገራገራ፤ የልዑልም ድምፅ አስተጋባ።።

15 ፍላጻውን ስድዶ ጠላቶቹን በተናቸው፤ መብረቆቹንም ልኮ አወካቸው።። 16 ከእግዚአብሔር ተግሣጽ፣ ከአፍንጫው ከሚወጣው፣ ከእስትንፋሱ ቁጥ የተነሣ፣ የባሕር ሽለቆዎች ታዩ፤ የምድር መሠረቶችም ተገለጡ።።

17 “ከላይ እጁን ዘርግቶ ያዘኝ፤ ከጥልቅ ውሆችም ውስጥ አወጣኝ።። 18 ከብርቱ ጠላቶቼ፣ ከማልቋዳማቸውም ባለጋርጅ ታደገኝ።።

19 በመከራዬ ቀን መጡብኝ፤ እግዚአብሔር ግን ደገፈኝ።። 20 ሰፊ ወደ ሆነ ስፍራ አወጣኝ፤ በእኔ ደስ ስለ ተሰኝም አዳኝኝ።።

21 “እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ መለሰልኝ፤ እንደ እጄም ንጹሕነት ብድራትን ከፈለኝ፤ 22 የእግዚአብሔርን መንገድ ጠብቄአለሁና፤ ከአምላኬም ዘወር ብዬ ክፉ ነገር አሳደረግሁም።።

23 ሕጉ ሁሉ በፊቴ ነው፤ ከሥርዐቱም ዘወር አላልሁም።። 24 በፊቴ ያለ ነውር ነበርሁ፤ ራሴንም ከጎጠኦት ጠብቄአለሁ።።

25 እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ፣ በፊቴም እንዳለኝ ንጹሕና ብድራትን ከፈለኝ።።

26 “ለታማኝ ሰው አንተም ታማኝ መሆንህን፣ ለቅን ሰው አንተም ቅን መሆንህን ታሳያለሁ።።

27 ለንጹሕ ሰው አንተም ንጹሕ መሆንህን፣ ለጠማማ ሰው ግን አንተም ጠማማ መሆንህን ታሳያለሁ።።

28 አንተ የተጠቃውን ሕዝብ ታድናለህ፤ ዐይንህ ግን ያዋርዳቸው ዘንድ፣ ትዕቢተኞችን ይመለከታል።።

22:24 ዘ6:6;9;ኤል1:4 22:25 1ሳሙ:26:23 22:27 ዘሌ 26:23-24;ማቴ5:8 22:28 ዘ03:8;1ሳሙ:2:8-9;መዝ72:12-13; 131:1;ምሳ30:13;ኢሳ2:12;17:5;15:8;ዳገ4:31;ሳፎ3:11; ሉቃ:1:51

19 ወይም፣ የሽማግሌ የይዳር ልጅ 19 ዕብራይስጡና የሱባዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን ዚኤና 20:5 ላይ ያለው ከዚህ የተለየ ነው። 20 ቃንድ የጥንካሬ ወይም የጎይል ምልክት ነው። 21 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ሹልጊትና ሰርሱቴ ግን (እንዲሁም መዝ 18:7 ይመ) ተራሮች ይላሉ። 22 አጠቃላይ የዕብራይስጥ ቅጂች (እንዲሁም መዝ 18:10 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ እጅግ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን ተገለጠ ይላሉ። 23 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሱባዓ ሊቃናትና የሹልጊት ትርጉሞች (እንዲሁም መዝ 18:24 ይመ) ግን እጅ እጅም ገጽጽ ይላሉ።

29 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ መብራራት ነህ፤
እግዚአብሔርም ጨለማዬን ያበራል።
30 በአንተ ርዳታ በጠላት ሰራዊት ላይ ወደ
ፊት ገፍቼ እሄዳለሁ።
በአምላኬም ጎይል ቅጥሩን እዘላለሁ።
31 የአምላክ መንገዱ ፍጹም ነው፤
የእግዚአብሔርም ቃል የነጠረ ነው፤
ለሚታመኑበትም ሁሉ ጋሻ ነው።
32 ከእግዚአብሔር በቀር አምላክ ማን
አለና፤
ከአምላካችን በቀር ዐለት ማን ነው?
33 ጎይልን የሚያስታጥቀኝ፤
መንገዴንም የሚያቀና እርሱ አምላክ ነው።
34 እግሮቼን እንደ ብሆር እግር ያበረታል፤
በከፍታዎችም ላይ አጽንቶ ያቆመኛል።
35 እጆቼን ለጦርነት ያሰለጥናል፤
ክንዶቼም የናስ ቀስት ይገትራሉ።
36 የማዳንህን ጋሻ ሰጥተኸኛል፤
ድጋፍህ ታላቅ አድርጎኛል።
37 እርምጃዬን አስፋህ፤
እግሮቼም አልተሰነካኩም።
38 ጠላቶቼን አሳደድሁ፤ አጠፋኝቸውም፤
እስኪደመሰሱም ድረስ ወደ ኋላ
አልተመለስሁም።
39 ፈጽሜ አጠፋኝቸው፤ ተመልሰውም
መቆም አልቻሉም፤
ከእግራም ሥር ወድቀዋል።
40 ለጦርነት ጎይልን አስታጠቅኸኝ፤
ተቃዋሚዎቼንም ከእግራ ሥር
አንበረከካቸው።
41 ጠላቶቼ ፊታቸውን አዙረው እንዲሸሹ
አደረግቸው።
ባላንጣዎቼንም ደመሰስኝቸው።
42 ለርዳታ ጮኹ፤ ያዳናቸው ግን አልነበረም፤
ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እርሱ ግን
አልመለሰላቸውም።
43 በምድር ላይ እንዳለ ትቢያ አድቅቄ
ፈጨኸኝቸው፤
በመንገድም ላይ እንዳለ ጭቃ
ወቀጥኝቸው፤ ረገጥኝቸውም።
44 በሕዝቤ ከተቃዋሚዎቼ አደጋ አዳንኸኝ፤
የመንግሥታትም ራስ አደረግኸኝ።
የማላውቀው ሕዝብ ተገዛልኝ፤
45 ባዕዳን ሊለማመጡኝ መጡ፤
እንደ ሰሙኝም ወዲያውኑ ይታዘዙኛል።
46 ባዕዳን ፈሩ፤
ከምሽጋቸውም እየተንቀጠቀጡ ወጡ።
47 እግዚአብሔር ሕያው ነው፤ ዐለቱ
የተባረከ ይሁን፤
የድኑይ ዐለት አምላክ ከፍ ከፍ ይበል።
48 የሚበቀልልኝ አምላክ፤
መንግሥታትንም ከሥራ የሚያስገዛልኝ

22:29 መዝ27:1፤
ኢሳ25:5፤ሚክ7:8፤
ራእ21:23፤22:5
22:31 ዘፍ15:1፤
ዘ832:4፤መዝ12:6፤1
19:140፤ምሳ430:5-6፤
ማቴ5:48
22:32 1ሳሙ2:2፤
2ሳሙ7:22
22:34 ዘ832:13፤
ኢሳ35:6፤ዕን3:19
22:35 መዝ7:12፤
11:2፤144:1፤ዘፀ9:13
22:36 ኤፌ6:16
22:37ምሳ4:11
22:39 መዝ44:5፤
110:6፤ሚላ4:3
22:40 ኢሳ10:፤
24:1፤ዘ15:3
22:41 ዘ23:27
22:42 1ሳሙ
14:37፤መዝ50:22፤
ኢሳ1:15
22:43 1ነገ20:10፤
2ነገ13:7፤መዝ7:5፤
ኢሳ5:25፤10:6፤22:፤
5፤4:1፤2:25፤አዎ1:3
፤ሚክ7:10፤ዘፀ7:10
22:44 ዘ11:3፤
ዘ828:13፤2ሳሙ3:1፤
8:1-14፤ኢሳ55:3-5
22:45 ዘ833:29፤
መዝ66:3፤81:15
22:46 ሚክ7:17
22:47 ዘ15:2፤
ዘ8 32:15፤መዝ
18:31፤89:26፤95:1
22:48 ዘኅ31:3፤
መዝ144:2
22:49 መዝ27:6፤
140:1
22:50 መዝ9:11፤
47:6፤68:4፤መዝ15:9
22:51 1ሳሙ16:፤
13፤2ሳሙ7:13፤መዝ
21:1፤መዝ89:20፤24:፤
29፤144:9-10፤ሐሥ
13:23
23:1 ዘ11:3፤
1ሳሙ2:10፤35፤መዝ
18:50፤20:6፤78፤70-
71፤84፤9፤ኢሳ45:1
፤ዕን3:13
23:2 ማቴ22:43፤
ማር12:36፤2ኢጥ1:21
23:3 ዘፍ42:18፤
ዘ832:4፤1ሳሙ2:2፤
መዝ18:31፤72:3፤
ኢሳ11:1-5
23:4 ዘ832:2፤
መሳ5:31፤መዝ
119:147፤130:6፤
ምሳ4:18፤
ማቴ13:43፤ዮሐ1:5
23:5 ዘፍ9:16፤
መዝ89:29
23:6 ኢሳ5:6፤
9:18፤10:17፤27:4፤
33:12፤ሚክ7:4፤ናሆ1
፤10፤ማቴ13:40-41

እርሱ ነው፤
49 እርሱ ከጠላቶቼ እጅ ነጻ ያወጣኛል።
አንተ ከጠላቶቼ በላይ ከፍ ከፍ
አደረግኸኝ፤
ከጨካኝ ሰዎችም እጅ ታደግኸኝ።
50 ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ፤
በመንግሥታት መካከል አመሰግንሃለሁ፤
ለስምህም ምስጋና እዘምራለሁ።
51 ለንጉሡ ታላቅ ድል ይሰጠዋል፤
ለቀባው ለዳዊትና ለዘሩ፤
ለዘላለም የማይለወጥ ፍቅሩን ያሳዩዋል።”

23 የዳዊት የመጨረሻ ቃል ይህ ነው፤
“በያዕቆብ አምላክ የተቀባው፤
ልዑል ከፍ ከፍ ያደረገው ሰው፤
የእስራኤል ተወዳጅ ዘማሪ፤
የእሴይ ልጅ የዳዊት የትንቢት
ቃል ይህ ነው፤

2“ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ተናገረ፤
ቃሉ በአንደበቴ ላይ ነበረ።
3 የእስራኤል አምላክ ተናገረ፤
የእስራኤልም ዐለት እንዲህ አለኝ፤
ሰዎችን በጽድቅ የሚገዛ፤
በፈሪህ እግዚአብሔርም የሚያስተዳድር፤
4 እርሱ፤ ደመና በለለበት፤
በማለጃ ፀሐይ በምትወጣበት ጊዜ፤
እንዳለው ብርሃን ነው፤
በምድር ላይ ሣርን እንደሚያበቅለው፤
ከዝናብም በኋላ እንዳለው የብርሃን
ጸዳል ነው።”

5“ የእኔስ ቤት በእግዚአብሔር ዘንድ ትክክል
አይደለምን?
ሁሉንም ነገር አዘጋጅቶና ጠብቆ፤
ከእኔ ጋር ዘላለማዊ ኪዳን ያደረገ አይደለምን?
ድኑይን ከፍጻሜ የሚያደርሰው፤
መሻቴን ሁሉ የሚሰጠኝ እርሱ
አይደለምን?

6 ነገር ግን ክፉ ሰዎች ሁሉ፤
በእጅ እንደሚይሰሰሱ እንደ እሾኸ
ይጣላሉ።
7 እሾኸ የሚነካ ሁሉ፤
የብረት መሣሪያ ወይም የጦር ዘንግ
ይይዛል፤
ባለብትም ቦታ ፈጽመው በእሳት
ይቃጠላሉ።

530 ወይም በጋራዎች ውስጥ እርግጠኛ
533 የሙት ባሕር ጥቅል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች፤
የሽልጊትና የሰርዕት ቅጂ (እንዲሁም መዝ 1832 ይመ) ከዚህ ጋር
ይሰማገሉ፤ የማሪው ቅጂ ግን በጎረጎረ ማህበረ ሰዎች ይለዋል።
546 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች የሽልጊት ቅጂ (እንዲሁም
መዝ 1832 ይመ) ከዚህ ጋር ይሰማገሉ፤ ማሪው ግን ራሳቸውን ገዳ ይለዋል።

የኅያላን የዳዊት ሰዎች ጀብዱ

23:8-39 ተጓ ምብ - 1ዜና 11:10-41

⁸የዳዊት ኅያላን ሰዎች ስም የሚከተለው ነው፤ የታሕክሞንም ስው የሴብ በሴትቤት።

የሦስቱ አለቆች አለቃ ሲሆን፤ እርሱም ጦሩን ሰብቆ በአንድ ውጊያ ላይ ስምንት መቶ ሰው የገደለ ነው።⁸

⁹ከእርሱ ቀጥሎ የአሆሃዊው የዱዲ ልጅ ኤልዲዘር ነበረ፤ እርሱም ለጦርነት አንድ ላይ ተሰብስበው⁹ የነበሩትን ፍልስጥኤማ ውያንን በተገዳደሩ ጊዜ፤ ከዳዊት ጋር ከነ በሩት ከሦስቱ ኅያላን ሰዎች አንዱ ነበር። ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ሸሹ።¹⁰ እርሱ ግን የቆመበትን ስፍራ አለቀቀም፤ እጁ እስኪዘልፍ ከሰይፉ ጋር እስኪጠበቅ ድረስ ፍልስጥኤማውያንን ወጋ፤ በዚያችም ዕለት *እግዚአብሔር* ታላቅ ድልን ሰጠ። የሸሸ ውም ሰራዊት ወደ ኤልዲዘር የተመለሰው የተገደሉትን ሰዎች ለመግፈፍ ብቻ ነበር።

¹¹ከእርሱም ቀጥሎ የአሮዳዊው የአጌ ልጅ ሣማ ነበር፤ ፍልስጥኤማውያንም ሌሊ በተባለ ስፍራ ምስር በሞላበት አንድ ዕርሻ ላይ፤ በአንድነት ተሰብስበው ሳሉ፤ የእስራኤል ሰራዊት ከፍልስጥኤማውያን ፊት ሸሹ።¹² ሣማ ግን የቆመበትን ስፍራ አለቀቀም፤ ጦርነቱንም ተቋቁሞ ፍልስጥኤማውያንን ገደለ፤ በዚያችም ዕለት *እግዚአብሔር* ታላቅ ድል ሰጠ።

¹³በመከር ወራት፤ የፍልስጥኤም ሰራዊት በራፋይም ሸለቆ ስፍራ ሳሉ፤ ከሠላሳዎቹ አለቆች ሦስቱ ዳዊት ወዳለበት ወደ ዓዶ ላም ዋሻ መጡ።¹⁴ በዚያም ጊዜ ዳዊት በምሽግ ውስጥ ነበረ፤ የፍልስጥኤማውያንም ሰራዊት በቤተልሔም ነበረ፤¹⁵ ዳዊትም በፍፍቆት፤ “በቤተልሔም በር አጠገብ ካለችው ጉድጓድ ውሃ ማን ባመጣ ልኝ!” አለ።¹⁶ ስለዚህ ሦስቱ ኅያላን በፍልስጥኤማውያን ሰራዊት መካከል ሰንጥቀው በማለፍ፤ በቤተልሔም በር አጠገብ ካለችው ጉድጓድ ውሃ ቀድተው ለዳዊት አመጡለት። እርሱ ግን አልጠጣውም፤ ይልቁን በ*እግዚአብሔር* ፊት መጋዘን አድርጎ አፈሰሰው።¹⁷ “እርሱም፤ *እግዚአብሔር* ሆይ፤ እንዲህ ያለውን ነገር ላደርግ? ይህስ ከእኔ ይራቅ! ይህ በነፍሳቸው ቁርጠው የሄዱ ሰዎች ደም አይደለምን?” አለ፤ ዳዊትም ሊጠጣው አልፈለገም። እንግዲህ ሦስቱ ኅያላን ሰዎች ያደረጉት ጀብዱ እንዲህ ነበር።

¹⁸የጽሩያ ልጅ የኢዮአብ ወንድም አቢሳ የሦስቱ ኅያላን አለቃ ነበረ። በሦስት መቶ ሰዎች ላይ ጦሩን ሰብቆ የገዳላቸውና እንደ

23:8 2ሳሙ-17:10፤ 1ዜና27:2
23:9 1ዜና8:4፤ 27:4
23:13 ዘፍ38:1፤ እ.ሱ-12:15፤17:15
23:14 ሩት1:19፤ 1ሳሙ-22:4-5፤ 2ሳሙ-5:17
23:16 ዘፍ35:14
23:17 ዘሌ17:10-12
23:18 1ሳሙ-26:6

ሦስቱ ኅያላን ሁሉ እርሱም ዝናን ያተረፈ ሰው ነበረ።¹⁹ አቢሳ ከሦስቱ ይልቅ እጅግ የከበረ አልነበረምን? ከእነርሱ እንደ አንዱ ባይሆንም አለቃቸው ነበረ።

²⁰የቀብጽኤል አገር ሰው የሆነው የዮዳሄ ልጅ በናያስ ታላቅ ጀብዱ የሠራ ሌላው ጉብዝ ተዋጊ ነበረ፤ እርሱም ሁለት በጣም የታወቁ የሞዳብን ሰዎች ገደለ፤ እንዲሁም በረዶ በጣለበት ዕለት በጉድጓድ ውስጥ ጉብቶ አንበሳ ገድሎአል፤²¹ ደግሞም አንድ ግዙፍ ግብፃዊ ገድሎአል፤ ግብፃዊው በእጁ ጦር የያዘ ቢሆንም፤ በናያስ ግን ሊገጥመው በትር ይዞ ወደ እርሱ ሄደ፤ ከግብፃዊውም እጅ ጦሩን በመንጠቅ በገዛ ጦሩ ገደለው።

²²የዮዳሄ ልጅ የበናያስ ጀግንነት እንደዚህ ያለ ነበረ፤ እርሱም እንደ ሦስቱ ኅያላን ሁሉ ዝናን ያተረፈ ሲሆን፤²³ ከሠላሳዎቹ ሁሉ በላይ የከበረ ሰው ነበረ፤ ነገር ግን ከሦስቱ እንደ አንዱ አልነበረም። ዳዊትም የክብር ዘበኞቹ አለቃ አድርጎ ሾመው።

²⁴ከሠላሳዎቹ መካከል የሚከተሉት ይገኙ ባቸዋል፤

የኢዮአብ ወንድም አሣሄል፤
የቤተልሔም ሰው የዱዲ ልጅ ኤልዳናን፤

²⁵አሮዳዊው ሣማ፤
አሮዳዊው ኤሊቃ፤

²⁶ፈሊጣዊው ሴሌስ፤
የቴቁሐዊው የዲስካ ልጅ ዒራስ፤

²⁷ዓናቶታዊው አቢዔዘር፤
ኩሳታዊው ምብናይ፤

²⁸አሆሃዊው ጸልሞን፤
ነጠፋዊው ማህራይ፤

²⁹የነጠፋዊው የበዓና ልጅ ሔሌብ፤
ኩብንያም ወገን የጊብሳ ሰው የሆነው የሪባይ ልጅ ኢታይ፤

³⁰ጸርዓቶናዊው በናያስ፤
የገዓስ ሸለቆ ሰው ሂዳይ።

23:20 እ.ሱ-15፤ 21፤2ሳሙ-8:18፤ 1ዜና27:5
23:24 2ሳሙ-2:18
23:25 መሳ7:1
23:26 1ዜና 27:9-10
23:27 እ.ሱ-21፤ 18፤1ዜና27:12
23:28 2ነገ25:23፤ 1ዜና27:13፤ፅዝ 2:22፤ነሀ7:26፤ ኤር40:8
23:29 እ.ሱ-15:57፤ 1ዜና27:15
23:30 እ.ሱ-24:30፤ መሳ12:13

⁸ የታሕክሞን ስው ማለት *ሐክሞናዊ* ማለት ሊሆን ይችላል። (1ዜና 11:11 ይመ)።
⁹ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብሳ ሊቃናት ትርጉሞች ግን፤ *ኢያሱላይ* ይላሉ፤ ይኸውም፤ *ያሹባም* ነው (1ዜና 11:11 ይመ)።
¹⁰ አንዳንድ የሰብሳ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (1ዜና 11:11 ይመ)፤ ዕብራይስጡና አብዛኞቹ የሰብሳ ሊቃናት ትርጉሞች ግን *ሰማት መቶ ሰዎችን የገደለው አዳናዊው አዳና ዘር* ይላሉ።
¹¹ 1ዜና 11:3 ይመ፤ ዕብራይስጡ ግን፤ *በዚያ ተሰበሰቡ ይላል*
¹² አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች (እንዲሁም 1ዜና 11:20 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ሁለት የዕብራይስጥ ቅጂችና የሰርብኛ ትርጉም፤ *ሙሳ* ይላሉ።
¹³ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብሳ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜና 11:29 ይመ) ግን፤ *ሲሳይ* ይላሉ።
¹⁴ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂችና ሹልጌት (እንዲሁም 1ዜና 11:30 ይመ) ግን፤ *ሐሌድ* ይላሉ።
¹⁵ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብሳ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜና 11:32 ይመ) ግን፤ *ሁራይ* ይላሉ።

31 ዓረባዊው አቢዓልቦን፣ በርሐማዊው ዓዝሞት፣
 32 ሽዕልቦናዊው ኤሊያሕባ፣ የአሳን ልጆች፣ የናታን የተባለው፣
 33 የአሮዳዊው የሣማ ልጅ፣ የአሮዳዊው የሽራር፣ ልጅ አሐአም፣
 34 የማዕከታዊው የአሐሰባይ ልጅ ኤሌፋት፣
 የጊሎናዊው የአኪጣሬል ልጅ ኤሊአም፣
 35 ቀርሚሎሳዊው ሐጽር፣ አርባዊው ፈግራይ፣
 36 የሰባ ሰው የሆነው የናታን ልጅ ይግዓል፣
 37 አሞናዊው ጸሌት፣ የጽሩያ ልጅ የአዮአብ ጦር መሣሪያ ያዥ የነበረው ብኤሮታዊው ነሃራይ፣
 38 ይትራዊው ዒራስ፣ ይትራዊው ጋራብ፣
 39 እንዲሁም ኬጢያዊው አርዮ፣ በጠቅላላው ሠላሳ ሰባት ነበሩ።

23:31 24ሙ3:16
 23:34 ዘጸ3:14፣ 24ሙ11፣ 31:5:12
 23:35 ኢሱ12:22
 23:36 14ሙ14:47
 23:37 ኢሱ9:17
 23:38 1ዜፍ2:53
 23:39 24ሙ11:3
 24:1 ዘጸ30:12፣ ኢሱ9:15፣1ዜፍ27:23፣ኢዮ1:6፣ ዘጸ3:1
 24:2 24ሙ3:10፣ 20:23፣2ዜፍ2:17፣ 17:14፣25:5
 24:3 ዘጸ1:11፣ 24ሙ2:18
 24:5 ዘጸ21:32፣ ኢሱ13:9
 24:6 ዘጸ10:19፣ መሳ1:31
 24:7 ዘጸ21:31፣ ዘጸ3:8፣ዘጸ1:7፣ ኢሱ19:29
 24:9 ዘጸ1:44-46

ለንጉሠ አሳወቀ፣ በአስራኤል ስምንት መቶ ሺህ፣ በይሁዳ አምስት መቶ ሺህ ሰይፍ መምዘዝ የሚችሉ ብቃት ያላቸው ሰዎች ተገኙ።

10 ዳዊት ተዋጊዎቹን ከቁጠረ በኋላ ኅሊናው ስለ ወቀሰው፣ “ባደረግሁት ነገር ታላቅ ኅጢአት ሠርቻለሁ፤ አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፣ የአገልጋይህን በደል እንድታርቅ እለምንሃለሁ፤ የፈጸምሁት ታላቅ የስንፍና ሥራ ነውና” አለ።

11 በማግስቱ ጠዋት ዳዊት ከመነሣቱ በፊት የእግዚአብሔር ቃል የዳዊት ባለ ራዕይ ወደ ሆነው ወደ ነቢዩ ወደ ጋድ መጣ፣ 12 እንዲሁም አለው፣ “ሂድና ዳዊትን፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሦስት ነገሮችን ለምርጫ አቅርቤልሃለሁ፤ በአንተ ላይ አደርግብህ ዘንድ አንዱን ምረጥ” በለው።

13 ስለዚህም ጋድ ወደ ዳዊት ሄደ፣ “በምድርህ የሦስት” ዓመት ራብ ይምጣብህ? ወይስ ጠላቶችህ እያሳደዱህ ሦስት ወር ትሸሸ? ወይስ ደግሞ በምድርህ ላይ የሦስት ቀን ቸንፈር ይምጣ? እንግዲህ አሁን ለላከኝ ምን መልስ እንደምሰጥ አስበህበት ወስን” አለው።

14 ዳዊትም ጋድን፣ “እጅግ ተጨንቄ አለሁ፤ ምሕረቱ ታላቅ ስለሆነ በእግዚአብሔር እጅ እንወደቅ፤ በሰው እጅ ግን አልወደቅ” አለው። 15 ስለዚህም እግዚአብሔር ከዚያች ዕለት ጥዋት አንሥቶ እስከ ተወሰነው ቀን ድረስ በአስራኤል ላይ ቸንፈር ላከ፤ በዚህም ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ድረስ ሰባ ሺህ ሰው አለቀ። 16 የእግዚአብሔር መልአክ አደሩሳለምን ለማጥፋት እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ የደረሰው ጉዳት እግዚአብሔርን ስላሳዘነው፣ ሕዝቡን የሚቀሥፈውን መልአክ “ብቃ! እጅህን መልስ” አለው። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ በኢያቡሳዊው በአርና ዐውድማ አጠገብ ቆሞ ነበር።

17 ዳዊት ሕዝቡን የሚቀሥፈውን መልአክ ባየ ጊዜ እግዚአብሔርን “እነሆ ኅጢአት የሠራሁም የተሳሳትሁም እኔ ነኝ፤ ከዚህ ግን በጎች ናቸው፤ ምን አጠፉ? እጅህ በእኔና በአባቴ ቤት ላይ ትሁን” አለ።

33 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜፍ 11:34 ይህም) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን ልጅ የሚለውን አይጨምርም።
 33 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜፍ 11:35 ይህም) ግን የሳካር ይላሉ።
 32 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም ቆጥር 4 እና 1ዜፍ 21:2 ይህም፣ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን የጦር አዛዥ አዮአብ ይላል።
 13 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም 1ዜፍ 21:12 ይህም) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን ሰባት ይላል።

ዳዊት ተዋጊዎቹን ቁጠረ
 22:1-51 ቀጃ ምብ - መዝ 18:1-50

24 እንደ ጥም እግዚአብሔር በአስራኤል ላይ እጅግ ተቆጣ፣ ዳዊትንም በእነርሱ ላይ በማስነግት፣ “ሂድ አስራኤልንና ይሁዳን ቀሩጠር” አለው።

2 ስለዚህም ንጉሠ ኢዮአብንና አብረውት ያሉትን የጦር አዛዦች፣ “ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ወዳሉት የአስራኤል ነገዶች ሁሉ ሂዱ፤ ብዛታቸው ምን ያህል እንደ ሆነ ለማወቅ እንድችልም ተዋጊዎቹን መዝግቡ” አላቸው።

3 ኢዮአብ ግን ንጉሠን፣ “አምላክህ እግዚአብሔር ሰራዊቱን መቶ ዕጥፍ ያድርገው፣ የጌታዬ የንጉሠ ዐይን ይህን ለማየት ይብቃ፤ ንጉሠ ጌታዬ ግን ይህን ለማድረግ የፈለገው ለምንድን ነው?” ሲል መለሰለት።

4 ሆኖም የንጉሠ ቃል ኢዮአብንና የሰራዊቱን አዛዦች ስላሸነፋቸው፣ የአስራኤልን ሰራዊት ለመመዝገብ ከፊቱ ወጥተው ሄዱ።

5 የርዳኖስን ከተሻገሩ በኋላ፣ በሸለቆው ውስጥ ካለችው ከተማ በስተ ደቡብ በምትገኘው በአሮጌር አጠገብ ሰፈሩ፤ ከዚያም በጋድ በኩል አድርገው ወደ ኢያዜር ሄዱ። 6 እንዲሁም ወደ ገለዓድና ወደ ተባሶን አዳሰይ፣ ቀጥሎም ወደ ዳንዮን ከዚያም ሦረው ወደ ሲዶና ሄዱ። 7 ደግሞም ወደ ጢሮስ ምሽግ፣ ወደ ኤዊያውያንና ወደ ከነዓና ወያኔ ከተሞች፣ በመጨረሻም በይሁዳ ደቡብ ወዳለችው ወደ ቤር ሳቤህ ሄዱ።

8 ምድሪቱን ሁሉ ሦረው ከዘጠኝ ወር ከሃያ ቀን በኋላ ወደ ኢዮአብም ተመለሱ። 9 ኢዮአብም የተዋጊዎቹን ጠቅላላ ቀጥር

24:10 ዘጸ12:11፣ 22:34፣14ሙ24:5
 24:11 14ሙ9:9፣ 22:5
 24:13 ዘጸ5:3፣ 30:12፣ዘሌ26:25፣ ዘጸ28:21-22፣27-28-35፣28:38-42፣48፣ 32:24፣ከዝ14:21
 24:14 ዘጸ9:28፣ መዝ4:1፣51:1፣86፣ 5፣103:8፣13፣119፣13 2፣130:4፣ኢሳ54:7፣ 55:7፣ኢር33:8፣ 42:12፣ዳን9:9
 24:15 1ዜፍ27:24
 24:16 ዘጸ6:6፣ 16:7፣19:13፣ዘዘ 12:23፣ከሥ12:23
 24:17 ዘጸ18:23፣ መዝ74:1፣100:3፣ ኤር49:20፣ዮፍ1:12

ዳዊት መሠዊያ ሠራ
24:18-25 ተጓ ምብ - 1ዜና 21:18-26

¹⁸በዚያን ቀን ጋድ ወደ ዳዊት ዘንድ ሄደ፤ “ውጣና በኢያቡሳዊው በአርና ዐውድማ ላይ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሥራ” አለው። ¹⁹በእዚህ ዳዊት፣ እግዚአብሔር በጋድ በኩል ባዘዘው መሠረት ወጣ። ²⁰አርናም ቀኝ ልቀኝ ሲመለከት፣ ንጉሡና ሰዎቹ ወደ እርሱ ሲመጡ አየ፤ ከዚያም ወጥቶ ወደ መሬት ለጥ ብሎ ለንጉሡ እጅ ነጣ።

²¹አርናም፣ “ንጉሥ ጌታዬ ወደ አገልጋዩ የመጣው ለምንድን ነው?” አለ።

ዳዊትም መልሶ፣ “መቅሠፍቱ ከሕዝቡ እንዲከለከል ለእግዚአብሔር መሠዊያ እንድሠራ ዐውድማህን ልገዛ ነው” አለው።

²²አርናም ዳዊትን እንዲህ አለ፤ “ንጉሥ ጌታዬ ደስ ያለውን ወስዶ መሥዋዕቱን ያቅርብ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት በሬዎች አለ።

24:18 ዘፍ:22:2፣ 2ዜና3:1
24:21 ዘጥ:16፣ 44-50
24:22 1ሳሙ:6:14
24:23 ዘፍ:23:11
24:24 ዘፍ:23:16፣ ማሌ:1:13-14
24:25 1ሳሙ: 7:17፣2ሳሙ:21:14

ለሚነደውም ዕንጨት፣ የመውቂያው ዕቃና የበሬ ቀንበር አለ። ²³ንጉሥ ሆይ፣ ይህን ሁሉ አርና ለንጉሡ ይሰጣል።” እንዲሁም አርና፣ “እግዚአብሔር ከምላክህ ይቀበልህ” አለው።

²⁴ንጉሡ ግን አርናን፣ “እንዲህማ አይሆንም፤ ዋጋውን ላንተ መክፈል አለብኝ፤ ለክ ምላኬም ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ያለ ዋጋ አላቀርብም” አለው።

በእዚህም ዳዊት ዐውድማውንና በሬዎቹን በአምሳ ሰቅል ጠር ገዛ፤ ²⁵በዚያም ዳዊት ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት⁴ አቀረበ። ከዚያም እግዚአብሔር ስለ ምድሪቱ የቀረበውን ጸሎት ሰማ፤ በእስራኤል ላይ የመጣውም ቸኅፈር ቆመ።

⁴24 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
⁵25 በትውፊት፣ የሰላም መሥዋዕት ይባላል።